

1927.

所 謂 四 時

የግዴታው = በ 6.675 ኪ.ግ/ሜትር².

ᠪᠢᠨ ᠤᠯᠤᠰ

№ 1

ნოემბერი 1927

შ ი ნ ა ა რ ს ი

1

1. ოქტომბრის ათი წლის თავი და რემედას-ი.
2. ოქტომბრის რევოლუციის ათი წლის თავზე. ვანო სტურუა.
3. სალამი რემედას-ს. ჰანრი ბარბიუსი.
4. დიადი დღესასწაული. მინა ჩოდრიშვილი.
5. ოქტომბრის რევოლუციის ათი წლის თავი. კარა-მურჯა.
6. რემედას-ი ბურჟუაზიულ ქვეყნებში. ს. თოდრია.
7. რემედას-ის ისტორიული მნიშვნელობა. პ. ლეპეშინსკი.
8. თეთრი ტერორის კლანჭებში. მ. ცქვიტინიძე.
9. აღმზრდელობითი მუშაობა რემედას-ის ორგანიზაციებში. ალ. ქლიავა.
10. ჰანრი ბარბიუსი. პ. მეგრელი.
11. საკო და ვანცეტი (ლექსი). ვარლამ ჟურული.

2

12. დასჯა (ნაწყვეტი რომანიდან „ცეცხლი“). ჰანრი ბარბიუსი.
13. განთიადამდე (მოთხრობა). ნიკო ასლამაზაშვილი.
14. სინათლე (ნაწ. რომანიდან „Clarte“. ჰანრი ბარბიუსი.
15. „ცივილიზაცია“ (ნაწ. რომანიდან). ჟორჟ დიუამელ.
16. ქვეყანა თავისუფლებისა (ნაწ. რომანიდან). ოსკარ ამერიინგერ.

3

17. ბენგალიის ციხეებში. ა. ბ.
18. თეთრი ტერორი (მიმოხილვა).

4

19. ლენინის რაიონი (ტფილისი). ირ. მშველიძე.
20. სამტრედია. გაიდე.
21. სერგიეთის თემი. ს. გან-ლია.
22. გურია. მ. ხომერიკი.

5

23. დღეს ოქტომბრის რევოლუციის ათი წლის თავია!
24. რემედას-ი და ოქტომბრის ათი წლის თავი (თეზისები მოხსენებებისათვის).

რეველეს

საქართველოს რევოლუციის ცენტრალური კომიტეტის
ყოველთვიური ორგანო

რედაქციის მისამართი:
ტფილისი, ლენინის ქ.,
№ 29, II-რე სართ.

• ტელ. 9—78. •

ოქტომბრის დიდი რევოლუციის ათი წლის თავის შესრულების გამო

ოქტომბრის რევოლუციის ათი წლის თავი და რევოლუცია

ოქტომბრის რევოლუციის ათი წლის თავი არის საერთაშორისო პროლეტარიატის უდიდესი დღესასწაული.

ათი წლის წინეთ მთელს მსოფლიოში ამოქმედებული იყო სისხლის მსმელი იმპერიალისტების ყაჩაღური ომის ჯოჯოხეთური ძალები. ბურჟუაზიის მტაცებლურმა პოლიტიკამ, უმაგალითო სისხლის მორევში ჩაახრჩო კაცობრიობა. ამ ომის ფერხულში ჩაება ყველა დიდი და პატარა ერები. ჟანდარმული რუსეთის იმპერიატ ცდილობდა ნაძარცვის მონაწილე გამხდარიყო, მაგრამ ომმა დაღუპვის უფსკრულამდე მიიყვანა ისედაც დაბეჩავებული და მონობაში მყოფი რუსეთის ხალხი.

მხრხოლავი გაზით დახუთულ სივრცეში ფიზიკურად, ნადგურდებოდა კაცობრიობის მშრომელი ნაწილი, ნადგურდებოდა ათეული წლობით დაგროვილი დოვლათი, ნადგურდებოდა ყველაფერი, რაც მშრომელთა შრომით და ოფლით იყო შექმნილი, სამაგიეროდ შენდებოდა და კეთდებოდა გამანადგურებელი იარაღები. საერთაშორისო სოციალ-დემოკრატია, მეორე ინტერნაციონალი, რომელიც ოდესღაც მუშათა კლასის დამცველ მესიად აცხადებდა თავის თავს კვერს უკრავდა ბურჟუაზიას და განაგრძობდა თავის მოღალატურ პოლიტიკის წარმოებას. იგი გვერდში ამოუდგა ბურჟუაზიას და ბურჟუაზიული სამშობლოს და.

ცვისაკენ მოუწოდებდა მუშათა კლასს, აგზავნიდა მშრომელებს სასაქლაოზე, იმპერიალისტების ჯიბეების გასასქელებლად.

ამ უაღრესად გამწვავებულ პირობებში იფეთქა რუსეთის დიდმა რევოლუციამ, რომელმაც შეარყია მთელი კაპიტალისტური სამყარო და საზღვარი დაუდგა ბურჟუაზიის ბატონობას დედამიწის ერთ მეექვსედზე.

კომუნისტური პარტიის ფოლადისებური ნებისყოფით, მისი ხელმძღვანელობით პროლეტარიატმა და რევოლუციონერმა გლეხობამ ბოლო მოუღო ამ უსაშინელებს სისხლის ღვრას. რუსეთის რევოლუციონერმა მუშათა კლასმა დაარბია იმპერიალისტური ომის ფრონტი და სისხლისაგან დაკლილ ხალხს მიანიჭა სრული თავისუფლება.

1917 წ. ოქტომბრის დღეებში სამუდამოთ დაემხო ძველი რუსეთი და მის ნანგრევებზე მუშათა, გლეხთა და ჯარის-კაცთა ძლიერმა კავშირმა საფუძველი ჩაუყარა სოციალისტურ სახელმწიფოს. ათი წელია, რაც ძლიერდება, მტკიცდება და ვითარდება პროლეტარიატის დიქტატურის პირველი ქვეყანა, სო-

ციალისტური რესპუბლიკების კავშირი, დღითიდღე იჭერს გამარჯვების ახალ-ახალ სიმაღლეებს და ამაყად აფრიალებს კაცობრიობის განთავისუფლების სიმბოლოს, კომუნისტების წითელ ოროშას.

რუსეთის განთავისუფლებული პროლეტარიატი აშენებს მსოფლიო და სამოქალაქო ომისაგან განადგურებულ მეურნეობას. ოქტომბრის რევოლუციის პირველ თვეებში მუშათა კლასის აშკარა, თუ ფარული მტრები ყოველგზა ჯვარედინზე გაჰკიოდნენ საბჭოების უსუსურო-

ლენინი და სტალინი

ბაზე და თითებზე ითვლიდნენ პროლეტარიატის დიქტატურის არსებობის დღეებს, ეს ოცნება დაიმსხვრა. დღეს მთელი მსოფლიო დგას უდიდესი გამარჯვებისა და აღმშენებლობის ფაქტის წინაშე.

ის რაც ამ ათი წლის წინათ ბურჟუაზიას ზღაპრად ეჩვენებოდა სინამდვილედ აქცია რევოლუციონურ ბრძოლაში გამობრძმედილმა პროლეტარიატმა. დღეს საბჭოთა კავშირის პროლეტარიატთან ერთად ოქტომბრის რევოლუციის დღესასწაულს ზეიმობენ მთელი ქვეყნის მშრომელები.

განვლილ 10 წლის მანძილზე ჩვენ მივალწიეთ, არა მარტო ომამდე არსებულ სამრეწველო-სამეურნეო დონეს, ბევრადაც გავსცილდით მას, დღეს ჩვენ გვაქვს უამრავი მიღწევები საბჭოთა ქვეყნის ინდუსტრიალიზაციის საქმეში. საბჭოთა კავშირის პროლეტარიატი ბრწყინვალე ბრძოლებისა და გამარჯვების მეთერთმეტე წლის დასაწყისში დღის წესრიგში სვამს საკითხს სახელმწიფო მეურნეობის განვითარებულ ტექნიკურ ნიადაგზე გადაკეთების შესახებ.

საბჭოთა ხელისუფლებამ ამ 10 წლის განმავლობაში ქვა ქვაზე არ დასტოვა ძველი რუსეთის იმპერიიდან. მისი „მფარველობის“ ქვეშ მყოფი პატარა ერები საბოლოოთ განთავისუფლდნენ ნაციონალურ ჩაგვრისგან და საუკუნოებით დამონაგებული ხალხი ჩააბა უდიდეს აღმშენებლობით მუშაობაში:

საბჭოთა ხელისუფლებამ შესძლო აემუშავებინა არა მარტო ომის დროს დანგრეული ფაბრიკა-ქარხნები, არამედ ის აშენებს ახალ-ახალ ფაბრიკებს, ქარხნებს, სკოლებს, უნივერსიტეტებს, გზებს, თეატრებს, გლეხთა სახლებს და სხვ.

დღეს საბჭოების არსებობის 10 წლის თავზე პროლეტარიატი იმდენად ძლიერი აღმოჩნდა, რომ ის 8 საათის მაგიერად აქვეყნებს მანიფესტს 7 საათის სამუშაო დღის შემოღების შესახებ, ხელფასის შეუმცირებლად. ეს ხდება მაშინ, როცა ბურჟუაზია სცდილობს არა სამუშაო დღის დაკლებას, არამედ მის საგრძნობლად გადიდებას სამუშაო ხელფასის შემცირებით.

პროლეტარული ქვეყნის ასეთი სიძლიერე, მისი მიღწევები სიმშვიდეს უკარგავს ბურჟუაზიულ ქვეყნების მესვეურთ, პროლეტარული სახელმწიფოს ასეთი გიგანტიური ნაბიჯებით ზრდა საფრთხეს უმზადებს მის არსებობას, აახლოვებს მის აღსასრულის წუთებს, რადგანაც კაპიტალის ექსპლოატაციის მძიმე პირობებში მყოფი მუშათა კლასი და კოლონიალური ქვეყნების დაბეჩავებული ერები მიჰყვებიან რუსეთის მაგალითს და მიისწრაფვიან ევროპის „კულტურულ“ გაჩაღების ბატონობისაგან საბოლოო განთავისუფლებისაკენ.

ბურჟუაზია ვერ დაუშვებს მუშათა კლასის ბატონობას, წარმოებას მუშათა კლასის ხელში გადასვლას, კოლონიალური ქვეყნების თავისუფლება ნიშნავს მისი ძლიერების განადგურებას, ამიტომ ის არ ერიდება არავითარ საშუალებებს, რათა ლაგამი ამოსდვას მათ. ბურჟუაზია თავის მიზნების მისაღწევად თავს უყრის ყოველგვარ კონტრევოლუციონურ ძალებს, ფაშისტებს, თეთრი ტერორის ბანდებს და მეფის რუსეთიდან გადახიზნულ თეთრ გვარდიელთა ნარჩენებს, რომ შეჰქმნას ერთიანი ფრონტი საბჭოთა ქვეყნების წინააღმდეგ.

ამავე დროს ის თავის პრესის საშუალებით ათასგვარ ლეგენდებს ავრცელებს კომუნისტების „ბარბაროსობის“ შესახებ და შეგნებულად ხელს აფარებს იმ დიდ მიღწევებს, რომელსაც ადგილი აქვს ჩვენი ქვეყნის სინამდვილეში ამ 10 წ. განმავლობაში.

ბურჟუაზია გაუგონარ სიმხეცეს მიმართავს თავის ქვეყნებში რევოლუციონურ მოძრაობის ასალაგმავად.

ამ მდგომარეობამ გამოიწვია საერთაშორისო რევოლუციისათვის მებრძოლთა დამხმარე ორგანიზაციის—რემედას-ის ორგანიზაციის ჩამოყალიბება, რომელსაც საფუძველი ჩაეყარა 1922 წ. თუ რამდენად ძვირფასია მუშათა კლასისა და რევოლუციონურ გლეხობისათვის რევოლუციონერების დახმარების საქმე, სჩანს იქიდან, რომ რემედას-ის უჯრედებით მოფენილია მთელი საბჭოთა კავშირი, ის დღეს თავის რიგებში ითვლის 4 მილიონზე მეტ წევრს.

საბჭოთა კავშირში ჩვენ გვაქვს მრავალი ნებაყოფლობითი ორგანიზაციები, როგორიც არის წერა კითხვის უცოდინარობის სალიკვიდაციო საზოგადოება, რომელიც ოქტომბრის რევოლუციის უდიდესი ბელადის ლენინის ანდერძის თანახმად ებრძოდა უცოდინარობას ამ 10 წ. განმავლობაში. არსებობს ომის საფრთხის წინააღმდეგ მებრძოლი ძლიერი ორგანიზაცია თავდაცვა—ავიოქიმი, რომელიც ელს უწყობს მოსახლეობის გასამხედროების საქმეს მოსალოდნელ ომის საწინააღმდეგოთ.

ყველა ამ ორგანიზაციებს შორის, რომლებიც ემსახურებიან ერთ მთლიან იდეას, პროლეტარიატის დიქტატურის განმტკიცებასა და ჩვენი კავშირის აყვავების საქმეს, რემედასს საპატიო ადგილი უჭირავს.

რემედას-ი თავის ძირითად ამოცანად აყენებს „საერთაშორისო პროლეტარიატის სო-

ლენინი ლაპარაკობს ტრიბუნიდან.

ლიდარულ გრძნობის განმტკიცებას, რაც გამოიხატება კაპიტალის ციხეებში მომწვედიულ მებრძოლ რევოლუციონერებისა და მათ უმწეოდ დარჩენილ ოჯახებისადმი მატერიალურ, თუ მორალურ დახმარების საქმეში. კაპიტალისტურ ქვეყნებში მომქმედ რევოლუციონერმა ძალებმა, მათმა საშინელმა მდგომარეობამ, ციხეებმა, სახრჩობელებმა და დახვრეტებმა მტკიცე გამოძახილი ჰპოვეს ჩვენი ქვეყნის მშრომელთა ფართე მასებში.

განვლილმა და მიმდინარე ბრძოლებმა, თეთრი ტერორისა და კლასიური იუსტიციის თანდათანობითი ზრდამ დაამტკიცეს, რემედას-ის არსებობის აუცილებლობა.

რემედას-ი გამოდის ბურჟუაზიულ ქვეყნების მილიონიან მასების ინტერესების დამცველად. მატერიალურ და მორალურ დახმარებასთან ერთად ის ხელს უწყობს მშრომელ მასებში ინტერნაციონალურ გრძნობის განმტკიცებას.

ოქტომბრის რევოლუციის ათი წლის თავზე ყოველმა რემედასელმა რევოლუციონერი ფიცი უნდა დასდევას ოქტომბრის დიადი დროშის ქვეშ, რომ ის მომავალშიაც მტკიცედ ემსახურება კაპიტალის ტყვეების დახმარების საქმეს და მთელი თავისი ცოდნით და ენერგიით ხელს შეუწყობს რემედას-ის ნაყოფიერ მუშაობას და მის ერთი-ორად გადიდებას.

ოქტომბრის რევოლუციის 10 წლის თავი არის შემოწმება და დათვალიერება ჩვენი მიღწევებისა და რემედას-ის ორგანიზაციების სიძლიერის განვლილ პერიოდში.

ყველაფერი ის, რაც ჩვენ დღემდე გავაკეთეთ როგორც რევოლუციისათვის მებრძოლთა დახმარებისათვის, ისე ჩვენი ორგანიზაციის წევრთა ინტერნაციონალურად აღზრდის საქმეში, არის საწინდარი იმისა, რომ საბჭოთა რესპუბლიკების დიდი კავშირის მუშათა კლასი და რევოლუციონერი გლეხობა რემედას-ის განმტკიცებით ხელს უწყობს საერთაშორისო წითელ ოქტომბრის მოახლოვებას.

ოქტომბრის რევოლუციის 10 წლის თავზე საბჭოთა კავშირის პროლეტარიატი მზად არის ძმური დახმარების ხელი გაუწოდოს კაპიტალის საშინელ ექსპლუატაციის ქვეშ მყოფ მუშათა კლასს. პროლეტარიატის ძლიერი რევოლუციონერი ნებისყოფა უკუაქცევს თეთრ ტერორის ტალღებს, რომელიც განადგურებით ემუქრება მოფლიო პროლეტარიატს.

ლენინი ჯავშნიან ავტომობილზე.

მხურვალე საღამი დასავლეთის და აღმოსავლეთის ქვეყნებში მებრძოლ მუშათა კლასს!

შორს არ არის ის დრო, როცა ევროპის ბურჟუაზიული, კაპიტალისტურ-ფაშისტურ სახელმწიფოების მუშები და გლეხები იზეიმებენ საერთაშორისო წითელ ოქტომბერს!

გაუმარჯოს საერთაშორისო პროლეტარიატის სოლიდარობას!

გაუმარჯოს მსოფლიო კომუნისტურ რევოლუციის შტაბს, მესამე კომუნისტურ ინტერნაციონალს!

გაუმარჯოს რემედას-ს!

ოქტომბრის რევოლუციის ათი წლის თავზე საბჭოთა რესპუბლიკების დიდი კავშირი, როგორც გაბნული სოციალისტურ აღმშენებლობაში არ დაივიწყავს თეთრი ტერორის და კლასიური იუსტიციის მსხვერპლთ!

ოქტომბრის რევოლუციის ათი წლის თავზე

ოქტომბრის რევოლუციის ათი წლის თავი, არის სიამაყე, საფუძველი, იმედი, სიმბოლო გამარჯვებისა, არა მარტო სოციალისტური რესპუბლიკების კავშირის პროლეტარიატისა და მშრომელი გლეხობის, არამედ ის არის მთელი მსოფლიოს პროლეტარიატისა და მაშვრალთა ზეიმი—დიდი დღესასწაული.

ათი წლის არსებობა მუშათა სახელმწიფოსი მშრომელ გლეხობასთან მჭიდრო კავშირში, არის საწინდარი ომების მიერ დანგრეულ სახალხო მრეწველობა-მეურნეობის აღდგენისა და განახლებისა. ინდუსტრიულურ საფუძველზე გადასვლა უდიდესი ფაქტია სოციალიზმის გამარჯვებისა.

ჩვენი შემოქმედება მტკიცე და შეურყეველია, ის აცისკროვნებს მომავალს, იმედიტა და ხალისით ავსებს მსოფლიო პროლეტარიატის გულს. ოქტომბრის საზეიმო დღისათვის ემზადება ბურჟუაზიულ ქვეყნების მუშათა კლასი, ილტვიან საბჭოების დიდი კავშირისაკენ რათა მოვიდნენ და მხურვალე მონაწილეობა მიიღონ ამ უდიადეს ზეიმში.

ოქტომბრის ქვეყანა ზეიმობს თავის არსებობისა და ძლევამოსილების ათი წლის თავს.

რას ვხედავთ ბურჟუაზიულ-კაპიტალისტურ სახელმწიფოებში? კაპიტალისტ. სამყარო ძრწის, ის ცახცახებს შიშისაგან! მუშურ-გლეხური სახელმწიფოს არსებობის ფაქტი მოსვენებას არ აძლევს მას. ის გრძნობს, კაპიტალისტური სამყარო წარსდგა შემადრწუნებელ სინამდვილის წინაშე, ის ნათლად ხედავს, რომ მისი აღსასრულის ჟამი ახლოა. საცაა, ჩამოჰკრავს საბოლოო განადგურების ჟამი!

ამიტომ არის, რომ ამ ქვეყნების ბატონ-ბატონი, ბურჟუაზია მიმართავს გაუგონარ რეპრესიებს, ყველა იმათ წინააღმდეგ ვინც ხმას იმაღლებს თეთრი ტერორის ასალაგმავად.

ბურჟუაზია დაუნდობლად ებრძვის და ანადგურებს

მუშათა კლასის საქმისთვის თავდადებულ გმირებს. აპისი ცოცხალი ფაქტია, ამერიკის ბურჟუაზიის სიმხეცე, ამერიკის კლასიური იუსტიციის თავგასულობა, რომელმაც 7 წლის გაუგონარ წამების შემდეგ ელდენის „სავარძელში“ ჩასვა ორი გმირი: **საკო და ვანცეტი**.

გამხეცებულმა საერთაშორისო ბურჟუაზიამ განიზრახა მუშათა კლასის განადგურება. მან დაარბია ვენის მუშათა რევოლუციონური მოძრაობა, გაანადგურა და მიწასთან გაასწორა ჩინეთის ხალხის უდიდესი გამანთავისუფლებელი მოძრაობა, ბურჟუაზიულ ქვეყნების ბნელ საპყრობილელებში დღეს სხედან ურიცხვი რევოლუციონერები. ისინი ცოცხლად დამარხულნი არიან იმ ქვის ტომრებში, რომელიც კაპიტალს აუშართავს რევოლუციისაგან თავის დასაღწევად. ამ ციხეებში ასობითა და ათასობით ლპებიან საუკეთესო ბოლშევიკები, რომლებსაც მოელით კლასიური სასამართლოების მკაცრი განაჩენი.

ვინ იცის, ვინ მოსთვლის რამდენი მსხვერპლის გაღება დასჭირდება დასავლეთ-ევროპის პროლეტარიატს სანამ ის მიაღწევდეს თავის ოქტომბრამდე, კაპიტალის ექსპლოატაციისაგან საბოლოო განთავისუფლებამდე.

დღეს ბურჟუაზიის ბნელსა და ნესტიან ციხის სარდაფებში გამოიწყვდებული ამხანაგები სულითა და გულით ჩვენთან არიან, ისინი ჩვენთან ერთად ზეიმობენ ამ დიად დღეს.

ისინი დარწმუნებულნი არიან, რომ დედამიწის $\frac{1}{6}$ ნაწილზე მუშურ-გლეხური ხელისუფლების არსებობის, ნაყოფიერი შემოქმედებისა და შეუჩერებელი ზრდის 10 წლის თავი არის საბედისწერო რისხვა ძველ სამყაროსათვის. ოქტომბერი არის მესაფლავე ჟამგასულ კაპიტალისტურ მსოფლიოსი. ისინი ციხეების რკინის ხარხებიდან უმზერენ საბჭოთა მიწაზე ხარბად გადაშლილ თავისუფლების ცხოველყოფელ მზეს, რომელიც დაამსხვრევს, დასწვავს მათ ბნელ საკნებს და მიანიჭებთ თავისუფლებას.

ვისაც გამოუვლია და განუცდია მონობაში ყოფნა,ვისთვისაც ძკირფასი ყოფილა თავისუფლება, ვისაც აინტერესებს სოციალისტურ სამყაროს შექმნა, ვისაც გული შესტკივა მოძმისადმი, დავეხმაროთ კაპიტალის პატიმრებს, ყური დაუგდეთ მათ გმინვას, ვაებითა და ტანჯვით ავსილს.

ოქტომბრის ათი წლის თავზე შევსძახოთ კაპიტალის სამყაროს:

ძირს უსამართლობა, თეთრი ტერორი, კლასიური იუსტიცია!

გაუმარჯოს საერთაშორისო წითელ ოქტომბერს!

გაუმარჯოს საბჭოთა რესპუბლიკების დიდ კავშირს!

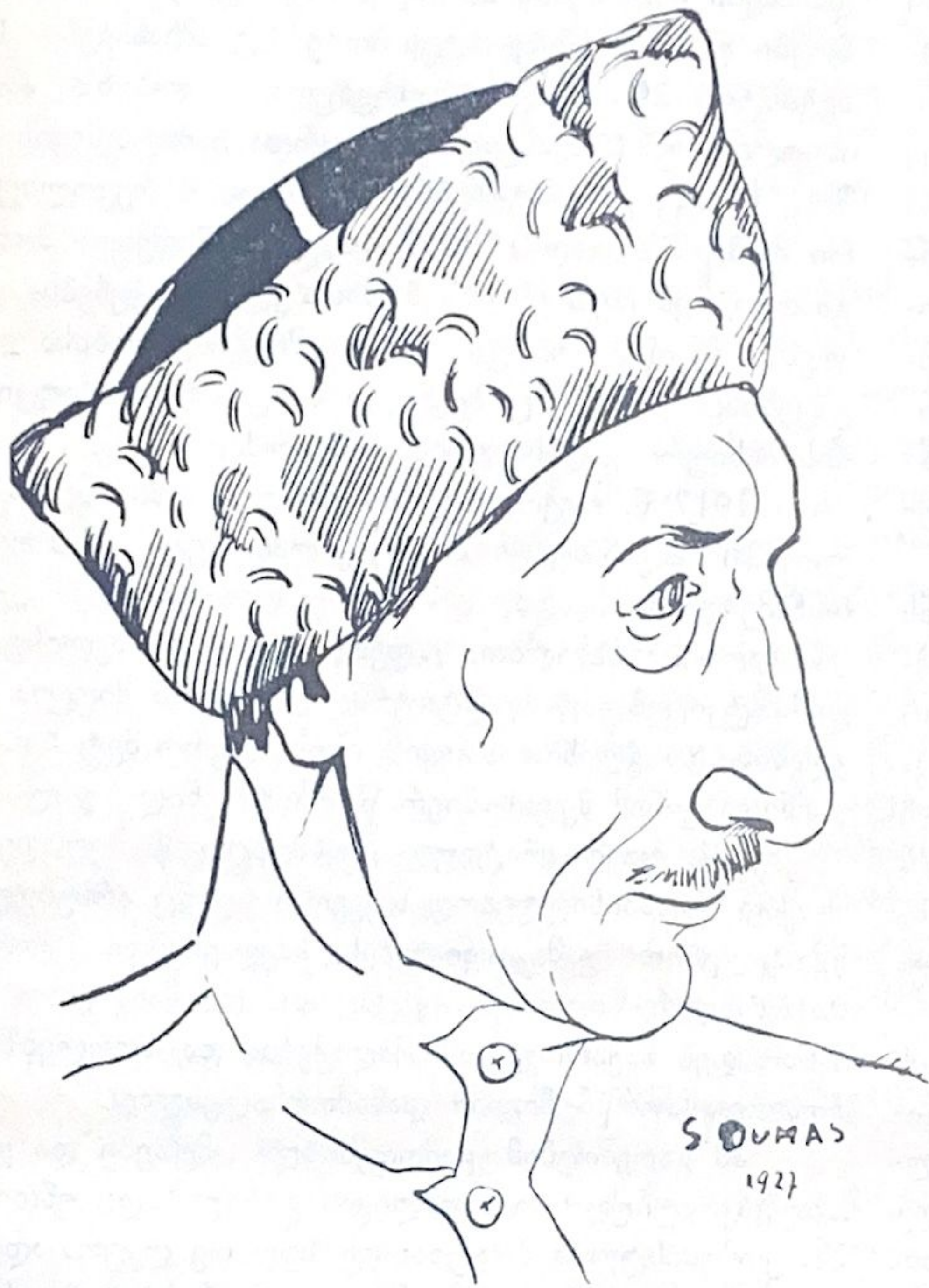
გაუმარჯოს საერთაშორისო ოქტომბრის წითელ ზურგს—რემედას-ს.

მუშათა დემონსტრაციის დახვრეტა.

ვანო სტურუა.

ევროპის ცენტრალურ ქალაქებში, საცა კი მოვხვდით, ყველგან შევხვდით საერთაშორისო წითელ დახმარების განყოფილებებს. იგივე ვნახე საბჭოთა რუსეთის ქალაქებშიც, მოსკოვიდან მოკიდებული ხარკოვამდე, თუ ტფილი-

ჰანრი ბარბიუსი

მისი საქართველოში ჩამოსვლის გამო.

სამდე, ქალაქებსა, დაბებსა და ცოტათ თუ ბევრათ მოზარდილ სოფლებში „რევოლუციის დამხმარე საერთაშორისო საზოგადოებას“ მოწყობილი აქვს ორგანიზაცია და ჰყავს თავისი წარმომადგენლები. მეტად ძალუმი ქსელია გაბმული ამ ორგანიზაციისა და ეს ქსელი პროლეტარულ სახელსწიფოს საერთაშორისო პროლეტარიატთან აკავშირებს. ამ ქსელს აზრად აქვს დაეხმაროს პროლეტარიატს კაპიტალისტურ დევნასთან გასამკლავებლად.

თქვენ, საბჭოთა კავშირის მუშებსა და ინტელიგენციას, დაგავიწყდათ კიდევ, თუ რა არის თეთრი ტერორი, ამ ტერორის მოგონება უკვე თქვენს ისტორიულ წარსულს ჩაბარდა. იგი გაჰგავეთ თქვენის ახალის ქვეყნიდან, სადაც მთელი თქვენი ძალღონით ცდილობთ დაამკვიდროთ დიადი კომუნა მწარმოებელთა. თქვენ მარაგად უდგებათ, რომ ეს ძველი უბედურების დრო აღარ დაგიბრუნდეთ. მაგრამ როგორც გეცოდინებათ, თქვენს ქვეყანის გარდა, ყველგან არსებობს ეს ტერორი, ზოგან

მეტად გამოჩენილია მისი არსებობა, როგორც მაგალითად, იტალიასა, ესპანიასა, ჰუნგრეთსა და პოლონეთში, მთელს ბალკანეთის ნახევარ კუნძულზე, შეერთებულ შტატებში, ან და ეგრედ წოდებულ „დემოკრატიულ“ სახელმწიფოებში, როგორიცაა: საფრანგეთი და ინგლისი. ამიტომ თქვენ, ერთის წუთითაც არის, ექვიტარუნდა გეპარებოდესთ, თუ როგორ იქცევიან საფრანგეთი და ინგლისი; რამდენიც უფრო ცხოველია მასების განთავისუფლებისადმი მიმართული მოძრაობა, იმდენად უფრო ძლიერია რეპრესიული ზომები, ამ მოძრაობის ჩასახრჩობად მიღებული. საკმაოა განმანთავისუფლებელმა მოძრაობამ პრაქტიკული და რეალური ხასიათი მიიღოს, რომ ოფიციალურ ლიბერალიზმის და სულგრძელობის ნიღაბი მაშინვე ჩამოვარდეს, გამეფდეს სამხედრო დიქტატურა ან კიდევ ფაშიზმი ხალხის გასაწყვეტად, როგორც ეს, მაგალითად, მოხდა ბულგარეთსა და იტალიაში, სადაც, როგორც შენიშნა ამხანაგმა სტალინმა, პროლეტარული მოძრაობა ძალზე გაიზარდა.

საბჭოთა კავშირმა თავის მიზნად დაისახა მედგრად გაუმკლავდეს რეპრესიებს, მხარი გაუმაგროს მთელ მსოფლიოს კაპიტალისტურ ქვეყნების რევოლუციონერებს, შექმნას შეგნებულ მსხვერპლთა რკალი დევნილთა გარშემო და თანდათანობით გააძლიეროს ის.

საბჭოთა კავშირის თავისუფალი პროლეტარიატი სულს უდგამს ამ უზარმაზარ ორგანიზაციას, აკავშირებს საბჭოთა მიწა წყალზე ოთხ მილიონ აქტიურ წევრებს, მათ შთაბერავს მედგარს და უძლეველს სურვილს მოქმედებისას, რასაც ჩვენ ყოველ ნაბიჯზე ვხედავთ. საბჭოთა პროლეტარიატი შენობის კედლების ასაყვანად ქვას ქვაზე ადებს.

თავს უყრის ერთად მშრომელთ, რომ ამით გააჩაღონ პოლიტიკური თავის დაცვა, და მთელს მსოფლიოში ჰქმნას მუშათა სოლიდარობის წითელ არმიას.

პროლეტარიატმა პირდაპირ დიდძალი ხალხი გამოჰგლიჯა პირიდან სიკვდილს. განსაკუთრებით დიდია სამსახური პროლეტარიატისა იმით, რომ ნათელსა ჰფენდა და დღესაც ჰფენს ამ თეთრ ტერორის ფაქტებს, გამოაქვს ეს ფაქტები სააშკარაოზე, თეთრი ტერორისა, რომელიც უნდა ჩაითვალოს გამწარებულ კაპიტალიზმის უკანასკნელ გაჟრულებად, ვის გამხეცებულ სურვილის გამოხატულებად.

აჰა, ამისათვისაა, რომ სალამს ვუძღვი რემედას-ს, რომლის მოქმედება დაწვრილებით გავიცანი ბალკანეთის ქვეყნებსა და ჰუნგრეთში. უზომო ბედნიერებას განვიცდი, როცა უახლოვდები ყოველგან, საცა კი მომიხდება გავლა სხვადასხვა ადგილობრივ განყოფილებაში.

დიდ პატივად მიმაჩნია, როცა უკრაინელმა ამხანაგებმა ხარკოვის განყოფილების საპატიო წევრად ამირჩიეს და ახლაც სალამს ვაძლევ მეგობრულათ და მადლობით ჩემს ქართველ ამხანაგებს, რომელთაც მოაწყვეს ამ წითელი დახმარების ორგანიზაცია.

ჰანრი ბარბიუსი.

^{*)} დაწერილია სპეციალურად ჩვენი ჟურნალისათვის. „რემედას“-ის რედაქცია.

დიადი დღესასწაული

გასული საუკუნის 70 წლებში ჩაისახა ჩვენში რევოლუციონური მოძრაობა. ცხადია, ის პირველ ხანებში ძლიერ სუსტი იყო, მისი განვითარება ხდებოდა მეტად ძნელ პირობებში. ცარიზმის საშინელი და მკაცრი რეჟიმი ბნელ სარდაფებისაკენ ერეკებოდა ხალხისათვის თავდადებულ მებრძოლ ამხანაგებს.

მიუხედავად იმ მკაცრი რეპრესიებისა, რომელსაც მიმართავდა მეფის ჟანდარმერიისა და ორთავიანი არწივის ყურმოქრილი ლაქიები, მუშათა მოძრაობის კერა თანდათან ღვივდებოდა და მისი ბრწყინვალე შუქი იჭრებოდა მუშათა ბნელ სარდაფებში, უღარიბეს გლეხობის ქოხ-მახებში და რკინის გზის სახელოსნოებში. მუშებში დღითი-დღე მტკიცდებოდა რევოლუციონური თვითშეგნება და ისინი მწყობრად ირახმებოდნენ გამანთავისუფლებელ მოძრაობის დიადი დროშის ქვეშ.

ამრიგად 1894-5 წ. წ. საფუძველი ეყრება ჩვენს მსხვილ სახელოსნოებში მუშურ წრეებს, რომლებიც მიზნად ისახავდნენ მომავალ ბრძოლებისათვის ერთიანი, მტკიცე და კლასიურად შეგნებულ მუშათა რიგების შემქმნელობას. ამ საქმეში პირველობა ეკუთვნის რკინის გზის სახელოსნოებს.

როგორც კერძოთ საქართველოში, ისე მთელს აზიურ-კავკასიაში და დიდი რუსეთის ტერიტორიაზე მძიმე იყო პირობები მუშათა მასების დარაზმვისა და მათში რევოლუციონური შეგნების განმტკიცებისა; მაგრამ წლების განმავლობაში, მრავალ თავდადებულ ამხანაგების უანგარო შრომით და მოღვაწეობით გადალახულ იქნა ყოველგვარი დაბრკოლებები. მუშათა მასებში დღითი-დღე მტკიცდებოდა შეგნება იმისა, რომ საჭირო იყო იარაღით ხელში ძალაუფლების დაპყრობა, რათა საბოლოოთ დამხობილიყო ბურჟუა-მემამულეთა და მოძალადეთა ხელისუფლება. მუშათა კლასში თანდათან ფეხს იკიდებდა შეგნება იმისა, რომ საჭირო იყო შრომის ექსპლოატაციიდან თავის განთავისუფლება.

განვლილმა ბრძოლებმა და შეუდრეკელმა მოღვაწეობამ მიგვიყვანა ოქტომბრის დიდ რევოლუციამდე, რომელმაც სამუდამოდ დაამხო დედა-მიწის ერთ-მეექვსედ ნაწილში მემამულეთა ძალაუფლება და მის ნაცვლად დაამყარა მუშებისა და გლეხების დიქტატურა. ამ დიდი რევოლუციის 10 წლის თავს ზეიმობს დღეს საკავშირო რესპუბლიკების პროლეტარიატთან ერთად მთელი ქვეყნის მუშათა კლასი.

ვინ მოსთვლის თუ რამდენი აფეთქებული სიცოცხლე შეეწირა ამ დიად რევოლუციას, დღესაც მთელ რიგ ქვეყნებში ეწირება უამრავი მსხვერპლი ხალხთა განთავისუფლებას.

არ შეგვიძლია აქვე არ მოვიგონოთ ის უდანაშაულო მსხვერპლი, რომელიც გამხეცებულმა მეფის ჯალათებმა შეიწირეს 1905 წ. დეკემბრის 22. ეს მოხდა მაშინდელ ე. წ. „მუხრანის დვარში“. ამავე წელს მეფის დამჯაშებმა დიდუბეში დაარბიეს ზარბაზნებით მუშების

საცხოვრებელი ბინები და შით ამოჰლიტეს რევოლუციონური მუშები. ასეთივე სურათი განმეორდა იმავე წელს დეკემბრის მიწურულში, შუა ბაზარში მოხდა მკაცრი დასხმები პოლიციის მხრივ დაანგრეს წვრილი სახელოსნოები და შიგ ამოჰლიტეს მომუშავე ამხანაგები. 1905 აგვისტოს 29 ქალაქის საკრებულო დარბაზში ამოხოცეს ასეული მუშები, ასევე განმეორდა ნაძალადევის რაიონშიც, სადაც „პლასტუნებმა“ დახოცეს 9 რევოლუციონერი მუშა. ამრიგად 1906 წ. იანვრიდან მეფის მოხელეებმა გააძლიერეს რეპრესიები მუშათა კლასზე, ქუჩებსა და სასკოლებში დაიწყეს ჩხრეკა, დაპატიმრება ქალებისა და მამაკაცების: რომელსაც შედეგად მოჰყვა რევოლუციონერების მასიური გადასახლება ციმბირში.

1917 წ. რევოლუციის შემდეგ სამი წლის განმავლობაში საქართველოში მოკალათებულ მენშევიკ-შენათანხმებელთა ბანდა, რომელიც ლაპარაკობდა „ქართული ხალხის“ სახელით, „დემოკრატიულ“ ხელისუფლებით განსამტკიცებლად, ფაქტიურად არაფერი მიუცია მუშათა კლასისა და გლეხობისათვის, ისინი უფრო მეტ სისასტიკეს იჩენდნენ ვინემ მეფის მიერ წარმოგზავნილი ჯალათები.

საქ. დემოკრატიულ რესპუბლიკის ბელადები სასტიკად უმასპინძლებოდნენ ყველას ვინც არსებული წესწყობილებით უმაცოფილებას ამჟღავნებდა. ჟორდანიას რამიშვილის მთავრობა ცეცხლითა და მახვილით დათმობდა რეზობდნ საქართველოს ქალაქებსა და სოფლებში „ურჩთა“ და „ურწმუნოთა“ დასამორჩილებლად.

ამ გარემოებამ გამოაფხიზლა მუშები და გლეხები „დემოკრატიულ“ რესპუბლიკას გამოუცხადა უნდობილობა. კომუნისტური პარტია ფხიზელ თვალყურს ადევნებდა არა მარტო საქ. „დემოკრატიულ“ რესპუბლიკის მმართველ კლასს, არამედ საქართველოში სხვადასხვა მიზნებით შემოსულ კაპიტალისტურ ყაჩაღების ბნელ საქმეებს.

კომუნისტური პარტია ცდილობდა დღის სინათლეზე გამოეტანა მენშევიკური მთავრობის გაიძვერობა და თავალსაჩინო გაეხადა საქართველოს მუშებისა და გლეხებისათვის, რომლებიც უნდა ყოფილიყვნენ ქვეყნის ბატონ-პატრონი მეფის რუსეთის ტახტის დანგრევის შემდეგ.

ოქტომბრის დიდმა რევოლუციამ თებერვლის თვეში მოუხწრო ამ ისტორიისაგან სასიკვდილოდ განწირულ პარტიას და მას ხელი ააღებინა საქართველოს ბედი-იბალით ვაჭრობაზე, ისტორიის არქივში გადისროლა ჟანგასული თაობა, რომელიც წარმოადგენდა ბურჟუაზიის ნარჩენს და საქართველოს მუშათა კლასმა იმპერიალისტურ ყაჩაღების ნაცვლად მონახა მეგობრული მოკავშირე, რევოლუციონურ ბრძოლებში გამობრძმედილი რუსეთის პროლეტარიატი.

ჩვენ დღეს ვზეიმობთ ამ დიად რევოლუციის 10 წლის თავს, განვლილი 10 წელი არის თავდები ჩვენ ძლევამოსილებისა და ვისაც ეს არა სჯერა მოვიდეს შეხედოს ფაქტებს და თვითონ დარწმუნდეს.

მ. ჩოღრიშვილი.

თაბთაბარის ჩავთლიუცხი ათი წლის გაყოფა

მოსკოვის, ლენინგრადისა და ტფილისის რევოლუციის მუზეუმების დათვალიერების დროს თქვენ შეხედებით მთელ რიგ თავისუფლებისათვის მებრძოლთა სურათებს დაწყებული დეკაბრისტებიდან გათავებული ოქტომბრის გმირებით. ყველა ისინი გმირულად და უშიშრად მიდიოდნენ გამანთავისუფლებელ მოძრაობის დასაგვირგვინებლად, რომელიც ჩვენს დღეებში რევოლუციით დამთავრდა. მრავალი მათგანი დაიღუპა ეშაფოტზე, ბევერნი ციხე, ციმბირში და კატორღებში დაიხოცნენ, მრავალმა კიდევ ჩრდილოეთის ციხესა და მიუალ ტუნდრებში განუტევეს სული.

ამ საამაყო და სახელოვან გმირების სურათები, პროკლამაციები, ბროშიურები და გზეთები რუსეთის გამანთავისუფლებელ მოძრაობის ყველა ეპოქებისა, ინახება მუზეუმში, რომლებიც ამჟამად დალაგდნენ იმას, თუ რა ხანგრძლივი ზეგავლენა იყო ეს ბრძოლა ზოგადენი სიმტკიცით ლამობდნენ მშრომელი ხალხის განთავისუფლებას თვითმპყრობელ მეფის ჩაგვრა-მონობისაგან. იქვე ჩვენ ვამჩნევთ განსაკუთრებულ კუთხეს, რომელსაც ამშვენებენ ქრონოლოგიურად დალაგებული სურათები იმ წამებულ ამხანაგებისა, რომლებიც ეწამენ ეშაფოტებზე.

პირველი ადგილი უჭირავთ დეკაბრისტებს: პესტელს, რილევს, მურავიოვს, ბესტიუჟევსა და კონოვსკის. შემდეგ მიყვებიან 40-ან წლების გმირები მთელი ათეული წლების განმავლობაში ვიდრე 1917 წ., ურიცხვნი არიან ისინი, რომლებიც ცოცხლებივით კიმზერენ თქვენ, მათ სახეზე იხატება ღრმა და შეურყეველი რწმენა თავისი საქმისა, რომლის წმინდა სამსხვერპლოზე უშიშრად მიიტანეს საკუთარი თავი.

რუსეთის ხალხის გამანთავისუფლებელი მოძრაობა განსაკუთრებული და უმაგალითოა, არსად არც ერთ ქვე-

ყანაში, არც ერთი ხალხი არ იბრძოდა ისე თავგანწირვით. ისე თანმიმდევრობით, ისეთი საკვირველი მხნეობით, როგორც ჩვენი მშრომელი გლეხობა და პროლეტარიატი. ეს შეუდრეკელი ბრძოლა თვითმპყრობელ მეფის რეჟიმის წინააღმდეგ გაგრძელდა თითქმის მთელი საუკუნის მანძილზე, რომლის სულის ჩამდგმელად გამოდიოდნენ საუკეთესო ნაწილი ჩვენი მუშათა კლასისა და ინტელიგენციისა.

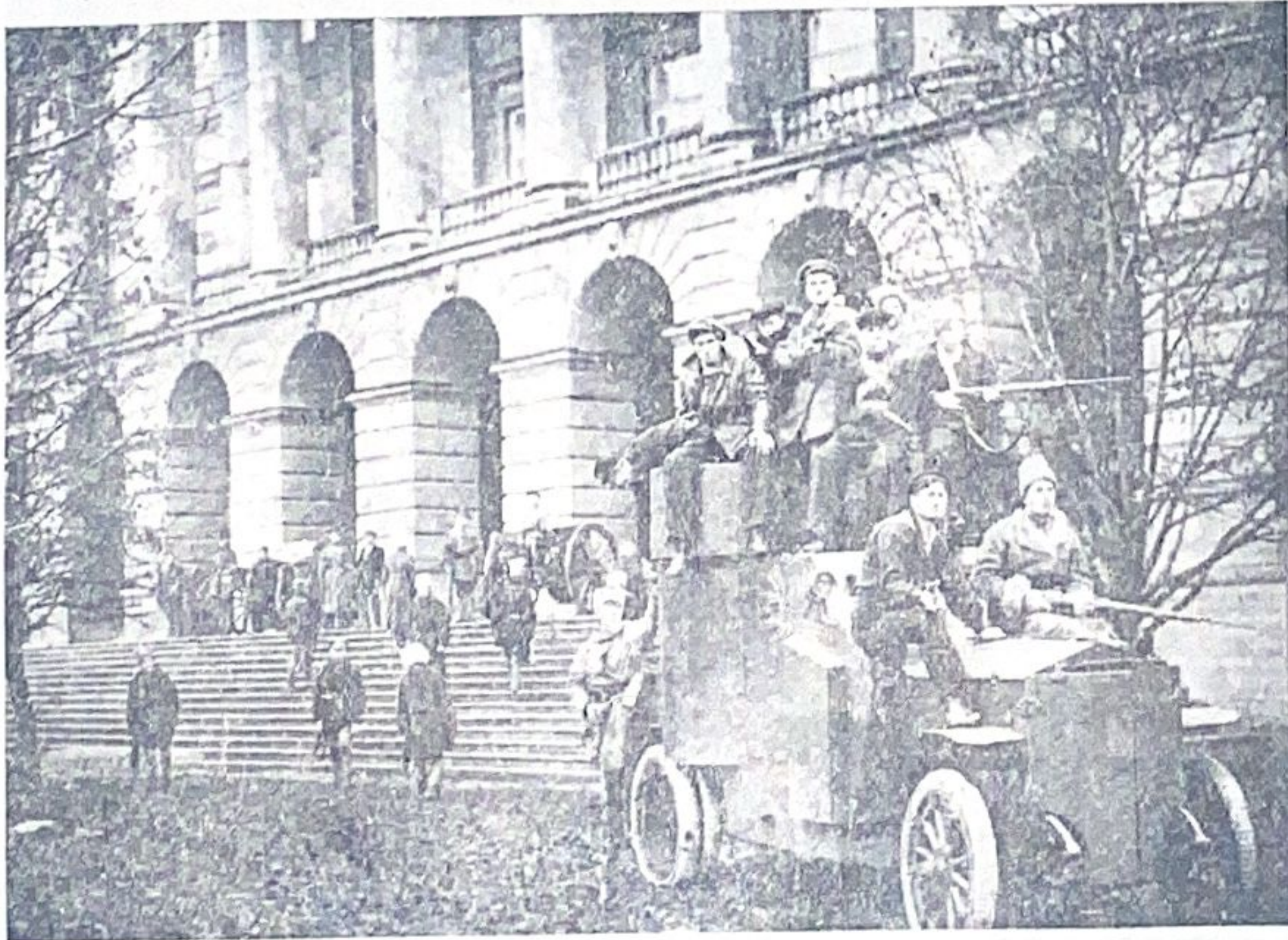
თვითმპყრობელი მეფე მისი ერთგული დამქაშებით შეუწყნარებელ ბრძოლას აწარმოებდა თავისი მტრის წინააღმდეგ, ის არ კაყოფილდებოდა უამრავი მსხვერპლით, მის მიერ აღმართული სახრჩობელები ანადგურებდა მებრძოლთა საუკეთესო ნაწილს, მრავალი მათგანი ლეზბოდა ციხე-კატორღებში, მაგრამ მათ ნაცვლად ჩნდებოდნენ ახალ-ახალი წყებები, რომლებიც აგრძელებდნენ დაწყებულ ბრძოლას უფრო ძლიერად, მამაცად და თავგანწირვით ვიდრე მათი წინამორბედნი.

სამოციან წლებში ყმათა განთავისუფლებამ ფაქტიურად ვერაფერი მისცა გლეხობას, გლეხი განთავისუფლდა ბატონისაგან, მაგრამ მიწა დარჩა ისევ მებატონეებს, ასეთ პირობებში გლეხები სულს დაფავდნენ სიღარიბე-სიღატაკეში, ისინი ისევ მწვავედ განიცდნდნენ ჩაგვრას მემამულის, თავად-აზნაურობასა და ხელისუფლებისაგან.

შემდეგში თანისთან ძლიერდებოდა გლეხთა დამცირება-დამონაგება, სასტიკად იღვენებოდნენ თავისუფლებისათვის მებრძოლი ამხანაგები, ასე გაგრძელდა ალექსანდრე მეორის, ალექსანდრე მესამისა და ნიკოლოზ მეორის მეფობის მთელი ხნის განმავლობაში ვიდრე 1905 წ., ამ დევნამ მიაღწია თავის განვითარების უმაღლეს წერტილს. 1905 წ., იანვრის 9 მუშების დახვრეტის შემდეგ, რომელსაც ადგილი ჰქონდა მეფის სატახტო ქალაქში, საზამთრო სასახლის წინ, სურათი სრულიად შეიცვალა, გამანთავისუფლებელ მოძრაობის გაღვივებაში აქტიურად ჩაებნენ მუშები და გლეხები, რომელსაც ხელმძღვანელობდნენ გამოცდილი და გამბედავი ბელადები, რომელთა თავგანწირული მოღვაწეობა დამთავრდა ისტორიაში გაუგონარი მაგალითით 1917 წ. ოქტომბრის დიდი რევოლუციით, რომელსაც ხელმძღვანელობდა საერთაშორისო პროლეტარიატის სახელოვანი ბელადი ვ. ი. ლენინი.

ძღვეამოსილი წითელი არმიის რამოდენიმე წლის შეუპოვარი ბრძოლების შემდეგ რევოლუციონური მუშათა კლასის მტერი, თვითმპყრობელობის დამცველთა ნარჩენები განდევნილი იქნენ ძველი რუსეთის ტერიტორიიდან და გამტკიცებული იქნა პროლეტარიატის ბრძანებლობა.

ამ მძიმე ბრძოლებში, 1905 წლიდან, 1917 წ. ოქტომბრის რევოლუციამდე უდიდესი როლი ითამაშეს რუსეთის ყოფილ იმ

სმოლნი. შეიარაღებული მუშები 1917 წ. ოქტომბრის დღეებში.

ზამთრის სასახლის აღება.

პერიაში შემავალ ერებმა, ქართველი ხალხი, რომელიც მთელი საუკუნის განმავლობაში გმინავდა რუსის ცარიზმის კლანჭებში დიდი ხნით ილტვოდა ამ თავისუფლებისაკენ, ქართველი ხალხი ხელი-ხელ ჩაკადებული მიდიოდა რუსის ხალხთან, საქართველოს საუკეთესო შვილები, არ ზოგავდნენ თავიანთ სიცოცხლეს, ისინი სუყველადერთ ხელს უწყობდნენ რუს ამხანაგებს თავისუფლების მოსაპოვებლად, ამ უდიდესი გამანთავისუფლებელ მოძრაობის ბრწყინვალედ დასაგვირგვინებლად.

პროლეტარიატის ბატონობის შემდეგ დასავლეთ ევროპის კაპიტალისტური ქვეყნები მტრულად შეხვდნენ ბურჟუაზიული მუშებისა და გლეხების ს.ს.რ. კავშირი წარმოადგენენ მთელი სამყაროს დაღუპვის აუცილებლობას.

დასავლეთ-ევროპის სახელმწიფოები, მტაცებელი ინგლისის მეთაურობით შემინებულნი არიან რუსეთის დიდი გადატრიალებით, რაშიაც ისინი ხედავენ, მათი დაღუპვის მოახლოებას; ისინი გრძნობენ, რომ ახლოა ის დღე, როცა მთელი ქვეყნის მუშები, გლეხები და ყველა მშრომელი ერთი ენით ალაპარაკდებიან, შეებრძოლებიან კაპიტალიზმს. ჩვენ დღეს ვხედავთ, თუ როგორ ირაზმებიან იმპერიალისტური ქვეყნები, ისინი მთელი ძალდონით ცდილობენ, მათდამი მტრულად განწყობილ ს.ს.რ. კავშირს განზე გაუდგენ, ამავე დროს ცდილობენ „დაიხსნან“ თავიანთი მუშები, ბოლშევიზმის „სენისაგან“, ისინი ცდილობენ თავი დააღწიონ პროლეტარიატის შურისძიებას. მუსოლინიმა გაამაგრა იტალია ფაშიზმით. ინგლისმა გასწყვიტა საბჭოთა რესპუბლიკებთან კავშირი, ის ამავე დროს ემზადება ახალი ომისათვის, რომელიც პირველ ყოვლისა მომართული იქნება ჩვენს წინააღმდეგ. საფრანგეთი ცდილობდა ჩვენთან გამოენახა მეგობრული ენა, მაგრამ ის აიძულა ინგლისის კაპიტალიზმმა, მან უკვე შესცვალა თავისი პოზიცია.

პოლონეთის, რუმინეთის, ავსტრო-ჰუნგრეთის, ბულ-

გარეთის და სხვ. ქვეყნების ხელისუფლება სასტიკად სდევნიან თავიანთ ტერიტორიაზე საბჭოთა კავშირისადმი მეგობრულად განწყობილ ამხანაგებს. ამ სახელმწიფოთა მთავრობები არავითარ ზომების წინაშე არ იხევენ და ასამართლებენ ყველა იმათ, ვიზედაც კი, შეიძლება იოტის იდენა იქვის შეტანა კომუნისტობაში. ციხეები გავსებულია მეომარ მუშებითა და გლეხებით, არ ინდობენ არც ქალებსა და არც ბავშვებს. მათთვის მზადაა ციხე, სახრჩობელა, კატორღა და სხვ.

ინგლისის სამთომადნო მუშების უდიდესი გაფიცვა სასხლის მორევში იქნა ჩახრჩობილი. ასევე მეორდება: საფრანგეთში, გერმანიაში და ევროპის სხვ. ქვეყნებში. ყველგან ჩქარის ტემპით მიმდინარეობს ფაშისტურ-ორგანიზაციების ჩამოყალიბება, რომლებიც განუკითხავად არ ბევენ რევოლუციონურ მოძრაობას.

ჩვენი დიდი რევოლუციის ათი წლის სადღეს-სწაულო დღეების წინ, რევოლუციის აკვანში—ლენინგრადში საიუბილეო სხდომა ჰქონდა ს.ს.რ. კავშირის ცენტრალურ კომიტეტს, რომელმაც თავისი მანიფესტით აუწყა მთელ მსოფლიოს, თუ როგორის გეგმიანობით და მტკიცე საფუძველით შენდება დედამიწაზე პირველი სოციალისტური, მუშურ-გლეხური სახელმწიფო ს.ს.რ. დიდი კავშირი. მიუხედავად ჩვენი მტრების სისინისა, მათი დაჟინებით მტკიცებისა, რომლებიც ჩვენს შემოქმედებაში ყველგან უსუსურობას ამჩნევდნენ, ჩვენი ქვეყანა შეუჩერებელი ნაბიჯით წინ მიისწრაფვის. ის შეუპოვარის ნებისყოფით აშენებს თავის სოციალისტურ ქვეყანას.

ჩვენი მიღწევები ოქტომბრის რევოლუციის ათი წლის თავზე ნათელი და გასაგებია ყველასათვის. ეს უდიდესი გამარჯვების დღესასწაული ახარებს ჩვენს საზღვარგარეთელ მეგობრებს, ხოლო რაც შეეხება მუშათა კლასის დაუძინებელ მტრებს ისინი ბრაზმორევით კბილებს იღესავენ.

ჩვენ რემედას-ის წევრები ვალდებულნი ვართ წინ აღუდგეთ დასავლეთის ბურჟუაზიის სიმხეცეს, რომლითაც ის ლამობს მუშათა კლასის რევოლუციონურ სიმტკიცის გატეხას.

მუშურ-გლეხური მასა მთლიანად უნდა იქნეს ჩაბმული რემედას-ის ორგანიზაციებისა და უჯრედების მუშაობაში; ამით ჩვენ დაუმტკიცებთ მსოფლიო მუშათა კლას და რევოლუციონურ გლეხობას, რომ საბჭოთა კავშირი მზად არის დაეხმაროს მათ კაპიტალთან ბრძოლაში. ოქტომბრის რევოლუციის ათი წლის თავზე მოვიგონოთ ამ დიადი დღისათვის დაღუპულთა მილიონები და გავაცხოველოთ დახმარების მუშაობა ყველა ქვეყნების მუშათა და გლეხთა მასებზე დასახმარებლად, რომლებიც იბრძვიან საბოლოო განთავისუფლებისათვის.

ძველი თავისუფალი მოაზროვნე ნ. კარა-მურზა.
1927 წ. 22 ოქტომბერი

ტფილისი,

რემედს-ი ბურჟუაზიულ ქვეყნებში

1923 წელს, როდესაც გერმანიაში ჩაქრობილ იქნა უკანასკნელი რევოლუციონური აფეთქება, გამოიჩინა, რომ მსოფლიო ომის შემდეგ ევროპის ბურჟუაზიულ ქვეყნებში მოხეტეებული რევოლუციონური ტალღები დროებით ჩაიდგნენ კალაპოტში და მათ ხელახლა გამოსაწვევად საჭირო იყო განსაზღვრული დრო და შესაფერი ნიადაგის მომზადება.

ყველა ქვეყნების ბურჟუაზიული მთავრობები, რომლებმაც განიცადეს შევიწროება და შიში რევოლუციის მიერ, ეხლა თავდაცვიდან შეტევაზე გადავიდნენ და აუარებელი მუშები და გლეხები წაძებით სიცოცხლეს გაჰმასალმეს, კიდევ უფრო მეტი ციხე-საკანებში გამოამწყვდიეს და მათი ოჯახები ულუკმაპუროთ დასტოვეს.

ყველა მათ მატერიალური დახმარების აღმოჩენა ესაჭიროებოდათ, რასაც ბურჟუაზიულ ქვეყნების სახელმწიფოებრივი სოციალური დამხმარე დაწესებულებები, ან საზოგადოებრივი ბურჟუაზიული ორგანიზაციები, თავიანთი კლასიური ბუნების გამო, რა თქმა უნდა, არ იკისრებდნენ.

პირველათ ყოვლისა საბჭოთა რესპუბლიკების კავშირში, როგორც პროლეტარიატის და გლეხკაცობის თავისუფლების ქვეყანაში, ჩაისახა საზოგადოება, რომელმაც თავს იდგა რევოლუციის მსხვერპლ თავის ყოველგვარი დახმარების აღმოჩენის საქმე.

საკავშირო „რევოლუციის მსხვერპლთა დამხმარე საზოგადოების“ მაგალითს მიჰბადეს ბურჟუაზიულ ქვეყნების მშრომელებმა, რომლებიც დაინტერესებული იყვნენ რევოლუციის განვითარების და გამარჯვების საქმეში და ზოგან ცხადათ და ზოგან ფარულათ შექმნეს ამგვარი საზოგადოებები.

ყველაზე უფრო ძლიერი ორგანიზაცია შეიქმნა გერმანიაში, სადაც აგრეთვე ძლიერი იყო რევოლუციონური მოძრაობა 1918—23 წლებში და შემდეგ კი, რეაქციის სუსხი.

თუმცა ამ ორგანიზაციის მთავარ ხერხემალს შეადგენენ გერმანიის კომპარტიის წევრები, მაგრამ მასში შედიან მრავალი უპარტიონი და სოციალ-დემოკრატიულ პარტიის წევრებიც. მიუხედავად იმისა, რომ პარტია მათ უკრძალავს „წითელი დახმარების“ წევრობას.

გერმანიის „წითელ დახმარების“ წევრთა რიცხვი უკვე აჭარბებს ნახევარ მილიონს.

გერმანიის ბურჟუაზიულ მთავრობას სოციალდემოკრატიების თანამშრომლობით არა ერთი ასეული პოლიტიკურ ტუსაღები ჰყავს გამოამწყვდეული ციხეებში.

გერმანიის მშრომელი ხალხი, მიუხედავად თავისი პოლიტიკური რწმენისა და პარტიული კუთვნილებისა უხვ მატერიალურ დახმარებას უჩენს როგორც თვით ტუსაღებს და მათ ოჯახებს, ისე 18-23 წლების რევოლუციონურ მოძრაობის მსხვერპლთა ოჯახებს.

გერმანიის შემდეგ საფრანგეთის „წითელ დახმარების“ საზოგადოებებს უკავიათ თვალსაჩინო ადგილი. თუმცა

რევოლუციონურ მოძრაობას საფრანგეთში არ გაუშლია ფრთები ისე მძლავრათ, როგორც გერმანიაში, მაგრამ ბურჟუაზიის თეთრი ტერორის სიმკაცრეს აქაც მწვავედ განიცდის მუშათა კლასი.

საფრანგეთის „წითელი დახმარების“ წარმატებით მუშაობაში დიდი ღვაწლი მიუძღვის ცნობილ მწერალს ჰანრი ბარბუსს, რომელიც ამჟამათ სტუმრათ იმყოფებ საბჭოთა რესპუბლიკების კავშირში.

მიმდინარე წლის პირველ ნახევარში მხოლოდ მარტო პარიზის ოლქის „წითელ დახმარების“ განყოფილებამ შეაგროვა 114.700 ფრანკი.

ავსტრიის „წითელ დახმარების“ საზოგადოებას წილათ ხვდა წელს აღმოეჩინა დახმარება ივლისის დღეებში ვენაში მომხდარ რევოლუციონურ აფეთქების დროს ასეულ დახოცილების, ათასი დაჭრილების და დატუსაღებულთა ოჯახებისთვის.

მიუხედავად იმისა, რომ ავსტრიის სოციალ-დემოკრატიული პარტია უკრძალავდა თავის წევრებს თანხების შეგროვებას, მაინც გულუხვად შემოდიოდა „წითელ დახმარების“ სალაროში შემოწირულებანი სოციალ-დემოკრატიულ პარტიის მასიურ წევრებისგან.

თუ მთავრობა, ფაბრიკანტები და ბანკირები უხვათ აჯილდოებდნენ პოლიციელებს თავიანთი „საგმირო“ საქმიეებისთვის ივლისის დღეებში. არც პროლეტარიატი ჩამორჩენილა უკან და თავიანთი მცირე შემოსავლიდან უხვად იღებდნენ წვლილს მოძმეთა დასახმარებლათ.

ჩეხოსლოვაკიის „წითელი დახმარების“ საზოგადოებაც მეტათ წარმატებით აცხოველებს თავის მოქმედებას. საზოგადოების ათიათასეული წევრები აგროვებენ თანხებს და ეხმარებიან „გაერთიანებულ“ მთავრობის თეთრი ტერორის მსხვერპლთ.

აგრეთვე ფართეთ არის დაყენებული ბურჟუაზიულ მთავრობების თეთრი ტერორის მსხვერპლთა დახმარების საქმე ინგლისში და ამერიკის ქვეყნებში, იაპონიაში და ჩინეთში.

მაგრამ მეტად მძიმე პირობებში უხდებათ მუშაობა „წითელი დახმარების“ საზოგადოებებს იტალიაში, რუმინეთში, ჰუნგრეთში, ბულგარეთში, პოლონეთში და სხვა იმგვარ ქვეყნებში, სადაც მძლავრ რევოლუციონურ მოძრაობას ჰქონდა ადგილი მსოფლიო ომის შემდეგ და გამცემელ სოციალ-დემოკრატიული პარტიის ბელადების წყალობით ჩაქრობილ იქნა ეს მოძრაობა და მთავრობა დღეს იმყოფება ფაშისტურ ბურჟუაზიის ხელში.

ამ ქვეყნებში „წითელი დახმარების“ საზოგადოებები განიცდიან ისეთივე დევნას, როგორც კომუნისტური პარტიები, მაგრამ, მიუხედავად ამისა, შეუჩერებლათ ძრიელდება მოქმედება როგორც პირველის, ისე მეორესი.

რევოლუციის მსხვერპლთათვის პირდაპირი მატერიალური დახმარების გარდა „წითელ დახმარების“ საზოგადოებანი თითქმის ყველა ქვეყნებში აწარმოებენ

პროპაგანდულ და აგიტაციონურ მოღვაწეობას ბურჟუაზიულ და ფაშისტურ მთავრობების სისატიკის წინააღმდეგ. მაგალითად, ამერიკის ბურჟუაზიულ მთავრობის მიერ საკოსა და ვანცეტის მხედურათ მოკვლის წინააღმდეგ „წითელ დახმარების“ საზოგადოებებმა ჩაატარეს მრავალრიცხოვანი დემონსტრაციები თითქმის ყველა ქვეყნების მნიშვნელოვან ქალაქებში და მუშათა ცენტრებში. ამრიგად, „წითელ დახმარების“ საზოგადოებები

თითქმის ყველა ბურჟუაზიულ ქვეყნებში წარმოადგენენ, როგორც რევოლუციის მსხვერპლთა დამხმარე დაწესებულებებს, ისე კომუნისტური პარტიების რიგების შესავსებად და გასამრავლებელ პირველი საფეხურის სკოლებს. აქ ითვისებენ მრავალი მშრომელები კომუნისტური მცნების პირველ ანაბანას და შემდეგ ხდებიან კომუნისტური პარტიის აქტიური მოღვაწენი.

ს. თოდრია.

რემედას-ის ისტორიული მნიშვნელობა

კაპიტალისტურ ქვეყნებში ხელჩართული სამოქალაქო ომი ჯერ კიდევ აღარ არის, მაგრამ კაცობრიობა დღითი დღე უახლოვდება მას. გაბატონებული კლასები (მემამულე-კაპიტალისტები) და მათი ერთგული მეგობრები (სოციალ-დემოკრატები) ბრახმორეულნი არიან. სანამ პროლეტარიატი ჯერ კიდევ არ არის მომზადებული საბრძოლველად და არ ებმება ბურჟუაზიათა გადამწყვეტ ბრძოლაში ეს უკანასკნელი გამხეცებულ ბანდებს უსევს პროლეტარიატს, სისხლში ახრჩობს მას.

რით უნდა უპასუხოთ ყველა ქვეყნების მუშებმა და გლეხებმა ბურჟუაზიის თეთრ ტერორის ასეთი თავგასულ ბრძოლას? ნუ თუ დამშვიდებით და გულხელდაკრებით უნდა უყუროთ მუშათა კლასის საუკეთესო შვილების წამებას და დახვრეტას? რასაკვირველია-არა, საჭიროა დაუყოვნებლივ შეერთება-შეკავშირება, ერთი მთლიანი მტკიცე ფრონტის გაშლა, რომ მუშათა კლასმა თავისი სალიკლდისებური რიგები დაუპირდაპიროს ბურჟუაზიულ ჯალათების ხროვას.

ჯერ-ჯერობით მხოლოდ ს. ს. რ. კავშირშია მუშები და გლეხები მტკიცეთ შეკავშირებული, მსოფლიო რევოლუციონურ პროლეტარიატს ყავს თავისი ხელმძღვანელი კომუნისტური ინტერნაციონალის სახით. მსოფლიო პროფესიონალური მოძრაობის გაერთიანება ხდება პროფინტერნის საშვალეებით. საერთაშორისო გლეხების გასაერთიანებლად არსებობს - გლეხთა ინტერნაციონალი.

ეს კიდევ ცოტაა. საჭიროა უფრო მეტი სიმტკიცე, უფრო მეტი დახმარება რევოლუციისათვის მეზობლთა ხელის შესაწყობად, საჭიროა: წითელი დახმარება. სწორედ ეს ამოცანა იკისრა—რევოლუციისათვის მეზობლთა დამხმარე საერთაშორისო ორგანიზაციამ (რემედას-მა).

საერთაშორისო რევოლუციისათვის მეზობლთა და მათი უმწეოდ დარჩენილ ოჯახებისათვის დახმარების გაწევა არც ისე ადვილი საქმეა, მაგრამ ამ მიმართულებით ჩვენ ყოველგვარა დაბრკოლებები უნდა გადავლახოთ. ამ მიზნის მისაღწევად ჩვენ ქველმოქმედ ქალბატონებსა და „გულკეთილ ადამიანებს“ კი, არ უნდა მივმართოთ, არამედ მშრომელ მასას, მის მუშურ შეგნებას, სოლიდარულ გრძნობას, მას ყველაზე უფრო მეტად შესტკივა გული იმ მეზობლთათვის რომლებიც თავგამოდებით ებრძვიან ბურჟუაზიულ წყობილებას.

ჩვენ მივმართავთ მთელი ქვეყნის მუშებსა და გლეხებს: ნუ დასტოვებთ თქვენს ძმებს უყურადღებოთ, და ეხმარეთ მათ, რითაც კი შეგიძლიათ, ნუ დაგრჩებათ საერთაშორისო რევოლუციისათვის მეზობლთა უთვალავი ლაშქარი თქვენი მასიური დახმარების გარეშე. ყოველი მშრომლისაგან აღებული მცირედი გროშებით შესდგება ის უდიდესი თანხა, რომლითაც უნდა დაკმაყოფილდეს კაპიტალისტურ ქვეყნების ციხეების კედლებში მოქცეულ მუშებისა და გლეხების უმწეოდ დარჩენილი ოჯახები. იქ სადაც მილიონი მშრომელები იღებენ მონაწილეობას განა შეიძლება საქმე ერთ წერტილზე გაჩერდეს? არა, იქ სულ ახალ-ახალი ამოცანები იჭრება!

რემედას-ს, განა შეუძლია არ გაათავსოს თავისი და არ გააღრმავოს თავისი მუშაობა, არ დაუთმოს უდიდესი ადგილი მის ახსნა-განმარტებას, თუ რომელ მეზობლს ესაჭიროება დახმარება, ვინ ვის ებრძვის, რაზე სწარმოებს ომი, რა შედეგებს აღწევს ის, რატომ უნდა იყოს ყოველი-ლი-მშრომელი, ღარიბ-ღატაკი ამ ომის მოწინააღმდეგე; და ბოლოს რატომ უნდა ეხმარებოდეს ის ამ ომის წინააღმდეგ მეზობლს გამიერებს, და სხვადასხვა. რემედას-ს არ შეუძლია თავისი უდიდესი ამოცანად არ დაისახოს, იმ მუშათა და გლეხთა ფართე მასების კულტურულ-პოლიტიკური მომზადება, რომლებიც ჩაბმულნი არიან რევოლუციისათვის მეზობლთა დახმარების საქმეში. ასეთი მუშაობა მისთვის ბუნებრივია, ის ხელს უნდა უწყობდეს თავის მუშათა და გლეხთა მრავალ მაილიონიან რიგებში კულტურულ პოლიტიკურ დონის ამაღლებას, რემედას-ი უნდა ეყრდნობოდეს საერთაშორისო პროლეტარიატის სოლიდარულ გრძნობას, მაგრამ ეს გრძნობა ყოველთვის ვერ დგას თავის სათანადო სიმაღლეზე, მუშათა და გლეხთა ფართე მასებში.

ამრიგად რემედას-ის წინაშე იჭრება კიდევ ახალი უდიდესი ამოცანა; მან უნდა გააცხოველოს კავშირი რევოლუციისათვის მეზობლთა და მათი დამხმარე ყველა ქვეყნების, მუშებისა და გლეხების შორის, მან უნდა შექმნას და განამტკიცოს უდიდესი კავშირი თეთრ და შავკანიან მონებსა და მეზობლ პროლეტარიატის შორის. ამ მიზნის მისაღწევად საუკეთესო საშვალეებს წარმოადგენს რემედას-ის მიერ ბურჟუაზიულ ქვეყნების ციხეებზე შეფობის აღება რომელსაც უდიდესი მნიშვნელობა აქვს.

ორგანიზაციულ საკითხებზედაც მეტად დიდი მუშა-

ობის წარმოება სჭირდება რემედას-ს. მან მუდმივ მოძრაობაში უნდა მოიყვანოს თავისი მრავალ მილიონიანი ლაშქარი, ამიტომ საჭიროა ის იქნეს სათანადო ნიადაგზე დაყენებული, მან უნდა დაანაწილოს წვერები ცალკე ჯგუფებად, დაჰყოს ქვედა უჯრედებად, შეარჩიოს რემედას-ის უჯრედებში მომუშავე აქტივი და სხვ. და სხვ.

რას წამოადგენს ყველაფერი ეს თუ არა საერთაშორისო რევოლუციის ზურგის მტკიცე ორგანიზაციას? თუ ერთი, ან ორი წლის შემდეგ იფეთქა მსოფლიო რევოლუციამ მის დამცველად უნდა გამოვიდნენ ათეულ და ასეულ ათასი ორგანიზაციულად შეკავშირებული და შეერთებული მუშები და გლეხები,—რომლებმაც საბოლოოდ უნდა განთავისუფლონ მსოფლიო მუშათა კლასი ყოველგვარ პოლიტიკურ და ეკონომიურ ჩაგვრა-მონობისაგან

ამ გადამწყვეტ ბრძოლის დროს მებრძოლთა ლაშქრისადმი საჭირო იქნება უდიდესი დახმარების გაწევა საჭირო იქნება მისი კვება, რადგანაც გამხეცებული ბურჟუაზია მთელი თავისი ძალღონით შეეცდება ამხედრებულ პროლეტარიატის შიმშილით ამოწყვეტას. მომავალ სამოქალაქო ომის დროს, საერთაშორისო წითელ არმიისადმი დახმარების საკითხი პირველ რიგში დაისმება, აუცილებლად საჭიროა წითელი სანიტარიის ორგანიზაცია, დაჭრილთა აკრება, საჭიროა იარაღების დამზადება და სხვ. და სხვ. სწორედ ამით დაამტკიცებს რემედას—ი თავის განსაკუთრებულ სარგებლიანობას. ასეულ ათასი

და მილიონი ქალებისა და ბავშვების ხელები მიეშველებიან რემედას-ის ამ საქმეში.

რემედასი-ის მილიონიანი წვერები გაიხდიან თავიანთ საღმთო მოვალეობათ დაამზადონ პურის და ჭერის უდიდესი მარაგი, რათა დაეხმარონ რევოლუციონურ არმიას ბრძოლის გაადვილებაში. რემედას-ის მილიონი წვერი მუშები, რომელთაც ჯერ არც ერთ ბრძოლაში უშუალო მონაწილეობა არ მიუღიათ. თავიანთი კოჩრიანი ხელებით დაამზადებენ ყველა იმ საგნებს, რომელიც საჭირო იქნება პროლეტარიატის მიერ დაწყებული ბრძოლის ბრწყინვალედ დასავსებლად.

ამრიგად, რემედას-ს სამართლიანად საერთაშორისო რევოლუციის წითელი ზურგის ორგანიზაცია უნდა ეწოდოს. დეე, მსოფლიო პროლეტარიატის ჯალათებმა აკეთონ თავიანთი სისხლიანი საქმე. რემედას-ი კი, იქნება ერთ-ერთი საუკეთესო პასუხი ამ საქმისა, დეე, მსოფლიო ყაჩაღებმა აკეთონ თავიანთი ბნელი საქმეები. საერთაშორისო რევოლუციონური მუშათა კლასი დაუდებს საზღვარს მის სისხლიან თარეშს.

წითელი ზურგი მზად არის. წითელი ზურგი ამაგრებს საერთაშორისო რევოლუციას. ამისი დამამტკიცებელია რემედას-ის მრავალმილიონიანი ორგანიზაციები; რომლითაც მოფენილია მთელი ქვეყნიერება.

3. ლეპეშისკი.

თეთრი ტერორის კლანჭები

კაპიტალისტურ სახელმწიფოებში კომუნისტურ გავლენის ზრდასთან ერთად, იზრდება სასტიკი რეპრესიები მუშა ახალგაზრდობის მიმართ, რომლის სულის ჩამდგმელად გამოდიან კაპიტალისტურ ქვეყნების რეაქციონური მთავრობები. ბურჟუაზია, მისი ერთგული დამცველი თეთრი ტერორი და კლასიური იუსტიცია სდევნის ახალგაზრდათა მოძრაობას.

მუშათა ახალგაზრდობას უხდება აუტანელი სიძნელით მუშაობა კაპიტალისტების ფაბრიკა-ქარხნებში. უკანასკნელნი ვერავითარ უფლებებით ვერ სარგებლობენ და განიცდიან უკიდურეს შევიწროებას.

გადავხედოთ, თუ როგორია მშრომელი ახალგაზრდობის მდგომარეობა კაპიტალისტურ ქვეყნებში:

უკანასკნელ წლებში რაციონალიზაციის გატარებასთან დაკავშირებით საფრანგეთის წარმოებებში ახალგაზრდათა შრომა უფრო მეტად იზრდება და მწვავედება. ახალგაზრდობის ზრდასთან ერთად სხვადასხვა წარმოებებში მათი შრომის პირობები უფრო უარესდება. 13 წლიდან ახალგაზრდა მუშები ჩაბმული არიან წარმოებებში და მუშაობენ 8—10 საათის განმავლობაში. მუშაობენ როგორც მოზრდილი მუშები, მაგრამ ხელფასი კი, ძალიან ნაკლები აქვთ. რა თქმა უნდა კაპიტალისტების ასეთი საქციელი არის გამოწვეული რაციონალიზაციის გატარებით, ვინაიდან ახალგაზრდა მუშა ასრულებს ისეთ სამუშაოს, რო-

გორც მოზრდილი და ხელფასს-კი, როგორც ზემოთ ავღნიშნეთ ღებულობს სრულიად უმნიშვნელოს.

რაც შეეხება მოწაფეობას, წინადაც იყო დაბალ და საშუალო წარმოებებში—ეხლა კი, სრულიად მოისპოვარა რამდენიმე „საპატივცემულო“ პირებისათვის. მაგრამ ამ შემთხვევაშიაც „მოწაფე“ ვერ ღებულობს თითქმის ვერავითარ ცოდნას. პროფკავშირების ხელმძღვანელ ორგანოებში ახალგაზრდა მუშა შეიძლება იქნას არჩეული 21 წლის შესრულების შემდეგ. 1884 წელში გამოცემული კანონი არ აძლევს უფლებას ახალგაზრდობას ჩაეწეროს პროფკავშირში 16 წლამდე, იმ დროს, როდესაც ის იწყებს მუშაობას 12 წლიდან. მუშათა ახალგაზრდობას, არ შეუძლია მონაწილეობა მიიღოს აგრეთვე წარმოების სხვა დასხვა კომისიების მუშაობაშიაც.

საფრანგეთის მშრომელ ახალგაზრდობას არა აქვს უფლება, შეჰქმნას თავისი პოლიტიკური ორგანიზაცია, თუ ფორმალურად დავეყრდნობით საფრანგეთის რეაქციონურ მთავრობის კონსტიტუციას, მაშინ ჩვენი კომკავშირი დაშლილი უნდა ყოფილიყო. აქედან ცხადია ის, თუ რატომ სდევნის ბურჟუაზია და მისი დამქაშები კომკავშირის ორგანიზაციას.

რეფორმისტების მოელ რიგ პროფკავშირებში მუშათა ახალგაზრდობის პროფკავშირულ უფლებების მხრივ

ტარდება ზემოხსენებული 1884 წელში გამოცემული კანონი.

ამ კანონების მიხედვით რეფორმისტები არ აძლევენ უფლებას მუშათა ახალგაზრდობას მონაწილეობა მიიღონ თავის ხელმძღვანელ ორგანოებში. დღემდე მათ არაფერი არ გაუკეთებიათ მუშათა ახალგაზრდობის პროფესიონალურ და პოლიტიკურ უფლებების დასაცავად.

რევოლუციონური პროფკავშირები რა თქმა უნდა გვერდს უვლიან ამ კანონს და ღებულობენ თავიანთ რიგებში ახალგაზრდა მუშებს დღიდან მათი წარმოებაში შემოსვლისა. ახალგაზრდა მუშები აქ სარგებლობენ იმავე უფლებებით, როგორც მოზრდილი მუშები, მათ შეუძლიათ თავისუფლად გამოვიდნენ კრებებზე და მონაწილეობა მიიღონ პროფკავშირთა მოძრაობის სხვადასხვა სამუშაოზე. არსებულ კანონის მიხედვით, პროფკავშირთა ყოველი საბჭო, ვალდებულია წარუდგინოს პოლიციას წევრების სია. თავისთავად ცხადია, რომ ამ სააშვი, რომელიც უნდა იქნას გადაგზავნილი პოლიციაში არ შეაქვთ ახალგაზრდა მუშები.

საფრანგეთის კომკავშირმა დღიდან თავისი დაარსებისა და სხვა ეს საკითხი ახალგაზრდათა მასის წინაშე და მან შესძლო მისი მოგვარება. დღეს კი შეიძლება, რომ ახალგაზრდა 18 წლიდან უკვე იქნას არჩეული ხელმძღვანელ ორგანოებში.

საფრანგეთის კოლონიების მშრომელი ახალგაზრდობის მდგომარეობა გაცილებით ცუდია. აქ არა თუ ახალგაზრდა, არამედ მოზრდილი მუშაც მოკლებული არის უფლებას, მიიღოს მონაწილეობა არჩევნებში.

გერმანიაში ბურჟუაზია სცდილობს ჩამოართვას ახალგაზრდობას პოლიტიკური უფლება და უფრო გააღრმავოს მათი ექსპლოატაცია. ეს ღონისძიებანი პოულობენ თავიანთ განსახიერებას მთელ რიგ კანონებში, რომლის გატარებას სცდილობს ბურჟუაზია, დღეს უკვე მოიპოვება ათეული კანონების პროექტები, რომლებმაც უნდა განსაზღვრონ მცხოვრებთა პოლიტიკური და ეკონომიური უფლებები, უპირველეს ყოვლისა კი, მშრომელი ახალგაზრდობის. ზოგიერთ ადგილებზე ეს კანონები უკვე შედიან ძალაში და დანარჩენები კი, სცდილობენ გაატარონ ახლო მომავალში.

ამ კანონებში როგორც ჩვეული არის ბურჟუაზია, ბევრი რამ არის ნათქვამი მუშა ახალგაზრდობის შრომის დაცვის შესახებ, მაგრამ მიუხედავად ამისა ახალგაზრდობის შრომის საათები უფრო იზრდება. კანონში აღნიშნული არის, რომ ახალგაზრდობა არ უნდა იქნას დაშვებული მისთვის მძიმე სამუშაოზე, ფაქტიურად ბევრი მოზარდი 16 წლამდე არის ჩაბმული აუტანელ შრომაში. ერთ კანონში არის აღნიშნული სათაური „ახალგაზრდობის და ქალების შრომის ზედმიწევნით დაცვა“, სადაც სხვათა შორის ნათქვამია:

„მუშაობის დრო, ახალგაზრდობისათვის 18 წლამდე არ უნდა აღემატებოდეს 10 საათს“. თუ კაპიტალისტებმა მოითხოვეს, შრომის მინისტრს შეუძლია კიდევ გააღვიოს ეს საათები. პოლიტიკურის მხრივ კი, ეს კანონები

არ აძლევენ მუშათა ახალგაზრდობას არჩევნებში მონაწილეობის მიღების უფლებას 25 წლამდე. ახალგაზრდობას არ შეუძლია დასწრება კრებებზე, რევოლუციონურ დღესასწაულებზე.

აქრძალულია მუშათა ახალგაზრდობის პოლიტიკური მუშაობა. ასე მაგალითად, ამას წინათ საქსონიის სახალხო განათლების სამინისტრომ გამოსცა შემდეგი ბრძანება; „ყველა, სკოლის მოწაფეებს, რომლებიც იმყოფებიან სახალხო განათლების სამინისტროს ზედამხედველობის ქვეშ — აქრძალული აქვთ მონაწილეობა მიიღონ კრებებზე, ან გაერთიანებაზე, რომლებიც მიზნით ისახავენ არსებულ სახელმწიფოს და საზოგადოებრივ წესების შეცვლას და რომლებიც კანონის ძალით ან სხვა საშუალებებით ეწინააღმდეგება სასკოლო აღზრდის ამოცანებს“.

ეს აქრძალვა ვრცელდება ბავშთა ჯგუფებზე და სკოლის უჯრედებზე რომლებიც სცდილობენ, შექმნან ყველა სახალხო განათლების სკოლებში ნორჩი „სპარტაკელების“ კავშირი, როგორც გერმანიის კომუნისტური პარტიის და აგრეთვე ახალგაზრდათა კომუნისტური კავშირის ბავშთა ორგანიზაცია. ამასთანავე აღსანიშნავია ისიც, რომ გერმანიის საერთო კანონით ეკლესია დიდ გავლენას ახდენს სკოლებზე.

ინგლისში კანონით არა აქვს აქრძალული მშრომელ ახალგაზრდობას პოლიტიკური უფლებები, თუ მხედველობაში არ მივიღებთ იმას, რომ არჩევნებში მონაწილეობის უფლებებით სარგებლობს ახალგაზრდობა ვაჟები 21 ხოლო და ქალები კი, 25 წლის შესრულების შემდეგ, მაგრამ აქ უნდა აღვნიშნოთ, მუშა ახალგაზრდობის აუტანელი შრომის პირობები, რომელიც ხშირად სიცოცხლეს ასაღებს ახალგაზრდებს. ისეთი სისტემა არის ინგლისის წარმოებებში შემოღებული, რომ ახალგაზრდა მუშა ძალიან ხშირად უდროვოდ ჰკარგავს თავის ძალ-ღონეს. ინგლისის დამზღვევი წესები არ აკმაყოფილებენ მუშა ახალგაზრდობის ინტერესებს, ამის დამტკიცება შეიძლება მთელი რიგი უბედური შემთხვევებით, რომლებიც ყოველდღიურათ სიცოცხლეს უსპობს ათეულ ახალგაზრდობას, უმთავრესად მაღაროებში, სადაც ხშირად მოიპოვება ახალგაზრდობა 14 წლამდე.

არსებული წესების მიხედვით სახელმწიფო დახმარებას უმუშევრობის ან ავადმყოფობის დროს ღებულობენ მარტო ისინი, ვინც ერთ და იმავე დროს წარმოებაში მუშაობს არა ნაკლებ 9 თვისა. ამისდა მიხედვით ის ახალგაზრდები, რომლებიც შემთხვევით სცდილობენ იშოვონ ლუკმა პური არ ღებულობენ არავითარ დახმარებას. არის კიდევ ერთგვარი დახმარება, რომელიც კონსერვატორების ხელში იმყოფება, მაგრამ საკმარისია ახალგაზრდა მუშამ გამოიჩინოს აქტივობა საზოგადოებრივ სამუშაოზე, რომ მას ეს დახმარება არ გაუწიონ.

ასეთ დახმარებას რა თქმა უნდა ვერ მიიღებს რევოლუციონურად განწყობილი ახალგაზრდა მუშა-კომკავშირელი. ამ შემთხვევაში ახალგაზრდა უმუშევარი იძულებულია

ბულია წავიდეს მუშათა სახლში. აქ სახელმწიფო სახლში მას უხდება დიდი შრომა.

აღსანიშნავია აგრეთვე, ის გარემოება, რომ თუ კი, ახალგაზრდა მუშამ მიიღო სახელმწიფოსაგან დახმარება ის მომავალში ვეღარ ისარგებლებს არჩევნებში მონაწილეობის მიღების უფლებებით. საქმე იმაშია, რომ ინგლისის კანონი ამბობს: „თუ კი მუშამ სახელმწიფოსაგან მიიღო დახმარება ის ჰკარგავს ხმის უფლებას ის მხოლოდ შეიძლება გამოყენებულ იქნას არსებულ მთავრობის ინტერესებისათვის“. ასეთი მხეცური კანონი უკარგავს სამოქალაქო უფლებას მშრომელ ახალგაზრდობის საგრძნობ ნაწილს.

მიუხედავად მთელი რიგი წინააღმდეგობათა არსებულ კონსერვატიულ მთავრობის მიერ შექმნილ კანონებში, ინგლისის მუშათა ახალგაზრდობა იწყებს იმის შეგნებას, რომ თავისუფლება შეიძლება იქნეს მოპოვებული მარტო მშრომელი მასების ბრძოლებით.

ბულგარეთში, სადაც მძვინვარებს თეთრი ტერორი მუშათა და გლეხთა ახალგაზრდობა უკვე ოთხი წელიწადია იმყოფება ძალიან ცუდ პოლიტიკურ პირობებში. მშრომელი ახალგაზრდობის უფლება განისაზღვრება აღმინისტრაციული წესით. მშრომელი ახალგაზრდობას გმინავს ბორკილების, სახრჩობელების მრავალ წლიან ციხეების, ცემის, წვალებისა და შიშის ქვეშ. უკვე ოთხი წელიწადია, რაც ბულგარეთის კომკავშირის ხელმძღვანელი ამხანაგები გამოცხადებულნი არიან კანონის გარეშე, ისინი ცხოვრობენ არალეგალურად. მუშათა და გლეხთა ახალგაზრდობას ნებას არ აძლევენ იქონიონ თავიანთი ორგანიზაციები, რომელიმე ორგანიზაციის გაერთიანებისათვის უნდა მიიღონ სათანადო ნებართვა მთავრობისაგან, სადაც წინასწარ უნდა იქნას წარდგენილი ორგანიზაციის წესდება და წევრების სია, საცხოვრებელი ბინის მისამართის თანდართვით.

მუშათა ახალგაზრდობას შეუძლია თავისუფლად შევიდეს მხოლოდ ბურჟუაზიულ, წვრილ-ბურჟუაზიულ და ფაშისტურ ორგანიზაციებში, აგრეთვე სახელმწიფო სპორტიულ ორგანიზაციებში, როკლებიც იმყოფებიან ფაშისტების ხელმძღვანელების ქვეშ. უკანასკნელ ხანებში დაარსებულ იქნა მუშათა სასპორტო ორგანიზაცია, მაგრამ საშიშროების გამო ფაშისტებმა წამოაყენეს პროექტი ასეთი ორგანიზაციის აკრძალვისა.

მუშათა და გლეხთა ორგანიზაციას ნება არა აქვს მოაწყოს, რომელიმე კრება მიუხედავად იმისა, რომ ეს კანონში არ შედის. თავისთავად ცხადია, რომ არავითარი კომუნისტური გაზეთები და წიგნები აქ არ შეიძლება იქნას გამოშვებული ლეგალურად. საერთოდ ახალგაზრდობას უხდება უკიდურეს მდგომარეობაში მუშაობა.

ანალოგიური მდგომარეობა არის სხვა კაპიტალისტურ ქვეყნებშიაც, მიუხედავად საშინელი დევნის, შევიწროებისა და რეპრესიებისა, მშრომელი ახალგაზრდობა ახალგაზრდათა ინტერნაციონალური დროშის ქვეშ, მესამე კომუნისტურ ინტერნაციონალის ხელმძღვანელობით დღითი დღე ამტკიცებს თავის რიგებს მთელი ქვეყნის მშრომელთა მასის განთავისუფლების მომავალი მთლიანი ფრონტზე ბრძოლისათვის.

მ. ცკვიტინიძე.

ალგერდელელოებითი გუშაობა რემედას-ის ორგანიზაციაში

ოქტომბრის რევოლუციის 10 წ. თავზე სხვა დანარჩენ ნებაყოფლობითი ორგანიზაციებთან ერთად რემედას-ი ჯამს უსვამს თავისი მუშაობას. უნდა აღინიშნოს ის გარემოება, რომ რემედას-ი გაცილებით გვიან წარმოიშვა, მას საბჭოთა რუსეთში საფუძველი ჩაეყარა 1922 წ.

პირველი ხანა რემედას-ის მოღვაწეობისა ჩვენში ხასიათდება უმთავრესად ორგანიზაციულ-პროპაგანდისტულს მუშაობით. შემდეგ რემედას-ის მუშაობის მთავარ ყურადღებას იპყრობს საპროტესტო დემონსტრაციები და კამპანიები თეთრი ტერორის ყოველ ახალ შემოტევის წინააღმდეგ. ამ კამპანიების, მატინგებისა და დემონსტრაციების დროს უმთავრესი ყურადღება ექცეოდა თეთრი ტერორის პრესის მხილვასა და მისი შემადრწუნებელ აღვირაზნებლობას რევოლუციონურ მუშათა კლასის მიმართ.

რაც შეეხება რემედას-ის ორგანიზაციის წევრთა აღმზრდელობით მუშაობის ფორმებსა და მეთოდებს ამას ყურადღება მიექცა მხოლოდ რემედას-ის პირველ საკავშირო ყრილობაზე 1925 წ. ამ ყრილობაზე აგიტაცია-პროპაგანდის საკითხების შესახებ მიღებულ რეზოლიუ-

ციაში ნათქვამია: ზოგიერთი, რემედას-ის კერძო განყოფილებები უკვე დიდი ხანია თავიანთი წევრთა მოთხოვნილებებს აკმაყოფილებენ და მუშაობის დროს იყენებენ სხვადასხვა გვარ ფორმებსა და მეთოდებს მასიურ მუშაობის ჩასატარებლად; აწყობენ საზეიმო სხდომებს, მიტინგებს, მოხსენებებს, ლექციებს და დემონსტრაციებს, მიუხედავად ამისა საკავშირო რესპუბლიკების მასშტაბით რემედას-ის ორგანიზაციებში არ სწარმოებდა სისტემატიური პოლიტიკურ-აღმზრდელობითი ხასიათის მუშაობა ეს ნაკლი ჩვენი მუშაობისა სამართლიანად აღნიშნა ამ ყრილობამ.

ამასთან ერთად ყრილობამ აღნიშნა თავის დადგენილებებში ამოცანები, ფორმები და მეთოდები აღმზრდელობითი მუშაობისა და ხაზი გაუსვა იმ გარემოებას, რომ აგიტაციასთან ერთად საჭიროა სწარმოებდეს საპროპაგანდო მუშაობაც.

მიუხედავად ამისა, 1925-1926 წ.წ. ზამთრის პერიოდი გავიდა აგიტაციურ მუშაობის ნიშნის ქვეშ, მხოლოდ რამდენიმე ადგილას იყო შემჩნეული ცდები რემედას-ის წრეების დაარსებისა. ეს წრეები მაინც ვერ უბასუხებენ მომენტის მოთხოვნილებას, არ იყო გეგმიანი

ხელმძღვანელობა, რამაც გამოიწვია ის გარემოება, რომ წრეებმა თავიანთ მუშაობაში საფრანგეთის რევოლუციიდან დაწყებულ 1905 წ. რუსეთის რევოლუციამდე თითქმის ყველაფერი მოაქციეს. ამრიგად არ იყო გამორკვეული წრეების მუშაობის გეგმა და ხას ათი. დაბოლოს ა გილებში რემედას ის ორგანიზაციების მიერ არ იყო სათანადო ყურადღება მიქცეული ამ წრეების მუშაობისადმი.

ასეთი იყო განვლილი პერიოდი რემედას-ის მოღვაწეობისა.

რა გვაქვს დღეს ჩვენ ოქტომბრის რევოლუციის 10 წ. თავზე ავითაცია-პროპაგანდის დარგში და როგორია ჩვენი უახლოესი ამოცანები?

თუ ავიღებთ რემედას-ის ორგანიზაციებს და ავსწონ-დავსწონით პოლიტიკურ აღმზრდელობით მუშაობის ნაყოფს, მივიღებთ მეტად არასასურველ შედეგებს. ამიტომ იმ ორგანიზაციებში სადაც ეს მუშაობა ვერ არის მკვიდრ ნიადაგზე დაყენებული უნდა ეცადონ ოქტომბრის რევოლუციის საიუბილეო დღეს გამოაცოცხლონ მათი მუშაობა. მეორე მომენტი, რომელიც უსათუოდ დიდ გავლენას იქონიებს ორგანიზაციების გამოცოცხლებაში, ეს არის მუშაობა სოფლად.

არა ერთხელ ყოფილა ჩვენს წინ ჩამოქრილი საკითხი რემედას-ის იდეის პოპულარიზაციისა გლეხთა ფართე მასაში, მაგრამ სამწუხაროდ უნდა აღინიშნოს, რომ ამ მი-

მართულებით სრულიად არაფერი კეთდება. არა მარტო რემედას-ის უჯრედები სოფლად თვით ზოგიერთი სამაზრო კომიტეტებიც მოიკოკლებენ ამ მხრივ, რაც დაუყონებლივ უნდა იქნეს გამოსწორებული. ამ მიზნის მისაღწევად საკმარისად ვერ ჩაითვლება მარტო საუბრები და თითო-ორი ლექციები, რომლებსაც შეიძლება იშვიათ შემთხვევაში ადგილი ჰქონდეს სადმე, საჭიროა გავრცელდეს გლეხთა მასაში ჩვენი გამოცემები: ბიულეტენი, ჟურნალი და პოპულარული წიგნაკები.

გარდა ამისა საჭიროა ყოველმა ორგანიზაციამ გადასინჯოს თავისი მდგომარეობა და აღმოაჩინოს მტკივნეული ადგილი მის მოღვაწეობაში. რემედას-ის ორგანიზაციებში შემჩნეულ დეფექტების გამოსწორებაში მნიშვნელოვანი როლი უნდა ითამაშოს რემედას-ის ცენტრ. კომიტეტმა, რომელმაც ენერგიული ხელმძღვანელობა უნდა გაუწიოს ადგილებს. ოქტომბრის რევოლუციის 10 წ. თავზე საჭიროა ერთ-ორად იქნეს გამოცოცხლებული ჩვენი ორგანიზაციების მუშაობა.

მიმდინარე წლის განმავლობაში არ უნდა დარჩეს რემედას-ის ისეთი ორგანიზაცია, რომელიც არ შეუდგება აღნიშნულ ამოცანების განხორციელებას.

ასეთია რემედას-ის ამოცანები, რომელსაც ჩვენ ვამჩნევთ განვლილ მუშაობის პერიოდში და რომელიც აუცილებლად ითხოვს დაუყონებლივ გამოსწორებას.

აღ. ქოიავა

ჰანრი ბარბიუსი

ბარბიუსი საქვეყნოდ ცნობილი ფრანგი მწერალია, მან მთელი თავისი ენერგია, ცოდნა, გამოცდილება და რევოლუციონური ალტკინება შესწირა საერთაშორისო მუშათა კლასის გამოფხიზლებისა და მისი მტკიცე რევოლუციონური რიგებით დარაზმვის საქმეს.

პირველად ბარბიუსის სახელი გახმაურდა მთელს მსოფლიოში 1916 წ. ეს მოხდა მაშინ, როცა საერთაშორისო ბურჟუაზია ომის ცეცხლით იმორჩილებდა პატარა სრებე და ლამობდა გაეფართოებინა თავისი სავაჭრო ასპარეზი.

ამხ. ბარბიუსი გახდა მონაწილე ამ მსოფლიო იმისა.

ომში მიღებული შთაბეჭდილებები იმდენად ძლიერი აღმოჩნდა, რომ სწორედ 1916 წ., როცა ბურჟუაზია ზეიმობდა თავის გამარჯვებას, ბარბიუსმა ისროლა პირველი მაშხალა, რომელმაც მიიპყრო მთელი ქვეყნის, მშრომელთა ყურადღება. ეს იყო მისი რომანი „ცეცხლი“ „ანუ დღიური ერთის მწყობრისა“.

ეს რომანი მთლიანად წარმოადგენდა საშინელ პროტესტს საერთაშორისო ომის წინააღმდეგ, რომელშიაც ბურჟუაზიამ თავის ინტერესების გასანაღებლად ჩაითრია მუშათა კლასი. რომანი „ცეცხლი“-ს გამოქვეყნებას ძლიერ უკმაყოფილოდ შეხედნა საფრანგეთის გაბატონებული წრეები, მიუხედავად ამისა ის მაინც დიდი წარმატებით სარგებლობდა, როგორც საფრანგეთში ისე გერ-

მანიაში და აგრეთვე სხვა ქვეყნებშიაც. სულ მოკლე ხანში ის რამდენჯერმე იქნა გამოცემული და გადაითარგმნა თითქმის ყველა ენებზე.

საერთაშორისო ომის დასრულების დროს, როცა ვერსალის გამარჯვებამ ფრთები შეასხა ანტანტის ბურჟუაზიის იმპერიალისტურ ზრახვებს, ბარბიუსი გამოვიდა სასტიკი პროტესტით, ის აწარმოებდა პროპაგანდას რევოლუციონური ინტერნაციონალისათვის. მან ჩამოაყალიბა ლიგა „კლარტე“ და ამავე სახელწოდების ჟურნალში მონაწილეობისათვის მიიღწრო მთელი რიგი დასავლეთისა და ამერიკის ცნობილი მწერლები, როგორიც არიან: ფრანს, დიუჰამელ, ჟიულ რომენი, სინკლერი, უელსი, ბრანდესი, ცვეიგი და სხვ. მრავალი. ჟურნალ „კლარტემ“ რომელიც დაუზოგავად ილაშქრებდა მოკავშირეთა ინტერვენციის წინააღმდეგ დიდი როლი ითამაშა დასავლეთ ევროპის ინტელიგენციის ფართე წრეებში ოქტომბრის დიდი რევოლუციის ნაჰვლილი შინაარსისა და მისი მიზნების ახსნა-განმარტების საქმეში.

როდესაც ევროპის მთელ რიგ ქვეყნებში, განსაკუთრებით კი, ბალკანეთში დაიძრა ომის შემდეგ რევოლუციონური ტალღები, ევროპაში დაიწყო ფაშიზმისა და თეთრი ტერორის თარეში, ბარბიუსი შეუდგა ახალ მოვალეობის ასრულებას. 1925 წ. შემოდგომაზე მან შემოიარა ბალკანეთის ქვეყნები, მოგზაურობის დროს ის

განსაკუთრებულ ყურადღებას აქცევდა ბულგარეთს და რუმინეთს. აქ ბარბიუსი დაწვრილებით გაეცნო მუშათა კლასის დევნასა და ნაციონალურ უმცირესობათა შევიწროების შემადრწუნებელ სინამდვილეს.

თავისი შთაბეჭდილებანი, რომლებიც შემდეგ დადასტურებულნი იქნენ მნახველთა მიერ გადმოცემული უტყუარი ცნობებით მან შეკრიბა და გამოსცა წიგნი სათაურით „ჯალათები“ ეს წიგნი, რომელიც გამოიცა რამდენიმეჯერ და რომელიც გადაითარგმნა თითქმის ყველა ენებზე, წარმოადგენს არა მარტო ბალკანეთის არამედ დიდ სახელმწიფოთა მთავრობებისათვის სასტიკ განაჩენს, რომლებმაც ბალკანეთი მოამზადეს საბჭოთა კავშირის წინააღმდეგ სამოქმედო ასპარეზად. ეს სისხლიანი მთავრობები, რომელთა აღვირახსნილობას ცოცხალ ფაქტებით აგვიწერს ამ წიგნში ჰანრი პარბიუსი, მილიონიანი მუშათა კლასი და გლეხობა მოაქციეს ნაციონალურ და ეკონომიურ მონობის ქვეშ. მათ აგრეთვე ხელოვნურად მოაქციეს ბესარაბია და სხვა ოლქები „დიდი რუმინეთისა და ბულგარეთის“ ტერიტორიის ფარგლებში.

საფრანგეთში დაბრუნებისას ბარბიუსმა ჩამოაყალიბა ბალკანეთის თეთრი ტერორის წინააღმდეგ მებრძოლი კომიტეტი. ამ კომიტეტში მან ჩააბა მთელი რიგი მეცნიერებისა, ხელოვნებისა და ლიტერატურის წარმომადგენლები. კომიტეტი აწარმოებს აქტიურ მუშაობას, აწყობს მიტინგებს და საპროტესტო დემონსტრაციებს, თეთრი ტერორის ყოველ ახალ აქტების დროს ისინი ილაშქრებენ კლასიურ იუსტიციის „მოღვაწეობის“ წინააღმდეგ და თავიანთი ორგანოს საშვალებით ინფორმაციას აწვდიან დასავლეთის საზოგადოებრივ აზრს ბალკანეთის მთავრობების აღვირახსნილობის შესახებ. ჰანრი ბარბიუსის ინიციატორობით დასავლეთეუროპის მთელ რიგ ქვეყნებში დაარსებულია ანალოგიური კომიტეტები, რომლებიც მუშაობენ ენერგიულად.

1926 წ. როცა იტალიის ფაშისტურმა მოძრაობამ მეტად მწვავე ხასიათი მიიღო და მთელ რიგ დანარჩენ ქვეყნების ფაშისტურმა მოძრაობამ გამოამჟღავნა თავისი უაღრესად აგრესიული სახე, ბარბიუსმა პარიზში დაარსა ფაშიზმის წინააღმდეგ მებრძოლი კომიტეტი.

ჰანრი ბარბიუსი არის პირველი ორგანიზატორი თეთრი ტერორისა და გამხეცებული ფაშიზმის წინააღმდეგ მებრძოლ კომიტეტებისა, კლასიური იუსტიციის ყოველ ახალი აქტის დროს საერთაშორისო პროტესტის წამომწყები და ტონის მიმცემი. ის დაუძინებელი მტერია ბურჟუაზიულ მთავრობების აღვირახსნილობისა, რომელიც უწინარეს ყოვლისა მიმართულია მუშათა კლასსა და პატარა ერების წინააღმდეგ.

ინგლისის თავხედობა აღმოსავლეთში, ნანკინის განადგურება რუმინეთის პროფმოძრაობის დევნა, რუმინეთის თნთრი ტერორის თარეში, პოლონეთის პოლიტპატიმრების უმწეო მდგომარეობა, დახვრეტები ნანკინსა

და შანხაიში. საკოდა ვანცეტის ვერაგული - სიკვდილი-ყველაფერი ეს საშინელ ზიზღს და აღელვებას იწვევს ამ შეუდრეკელ მებრძოლ ადამიანში და ის რევოლუციონური ცეცხლით აღტკინებული გამოდის მთელი ქვეყნის მშრომელთა მილიონების წინაშე და სიტყვებით წერილებითა და ტელეგრაფებით სასტიკ პროტესტს უცხადებს ბურჟუაზიის გამხეცებულ ყაჩაღებს.

ეს კიდევ ცოტაა. ყველაფერი ეს ვერ ამოწურავს ამ მებრძოლ მწერლის მოღვაწეობას. ის ამავე დროს ხელმძღვანელია საფრანგეთში ყოფილ ფრონტელების რევოლუციონური ასოციაციისა, რომელიც დაუღალავ ბრძოლას აწარმოებს საფრანგეთის ბურჟუაზიის იმპერიალისტურ ზრახვების წინააღმდეგ. ბარბიუსი ვრცელი მოხსენებებითა და პროგრამით გამოვიდა ბრიუსელში ესლახან ჩატარებულ ანტი-მილიტარისტულ კონგრესზე, სადაც ის მოითხოვდა კოლონიალურ ქვეყნების სრულიად განთავისუფლებას მეტროპოლიის მძიმე უღლისაგან, რომელსაც მხარს უჭერს ერთი ლიგა—ეს ხალხთა ინტერესებით მოვაჭრე დაწესებულება.

ჰანრი ბარბიუსის ჩამოსვლა საბჭოთა კავშირში და კერძოდ საქართველოში ხდება მაინც, როცა ჩვენ ვიმყოფებით ბურჟუაზიის გარემოცვის პირობებში, როცა საფრანგეთისა და საერთოდ დასავლეთ ეუროპის ბურჟუაზიული პრესა გამხეცებული ჩვენი ძლიერებით და მიღწევებით გაუგონარ ცილის წამების კამპანიას აწარმოებს საბჭოთა კავშირის წინააღმდეგ. საფრანგეთში სადაც თავს იქცევენ ჩვენზე ათასგვარ კორების შეთხუზვით რუსეთიდან გადახვეწილი ბურჟუაზიული ნაძირალები და ქართველი მენშევიკური ემიგრაცია ლამობენ ისევ ახალი ომის ცეცხლის დანთებას, რათა ამ ავანტიურაში ჩაითრიონ განთავისუფლებული მუშებისა და გლეხების დიდი კავშირი.

ბარბიუსი ჩამოვიდა საბჭოთა კავშირში, რათა საკუთარი თვალთ დარწმუნდეს, თუ რა მოუტანა ოქტომბრის დიდმა რევოლუციამ ამ კავშირის პროლეტარიატს. ის დაინტერესებულია აგრეთვე გაეცნოს დიდ კავშირში შემავალ პატარა ერების ბედს, კერძოდ კი საქართველოს, რომლის „ფეხქვეშ გათელვისა და დარბევის“ შესახებ ალბათ ბევრი ლეგენდები სმენია მას ჩვენი ქვეყნიდან უმწეოდ გადახვეწილ ემიგრაციისაგან.

ჰანრი ბარბიუსი დარწმუნდება, რომ საქართველო მხოლოდ ეხლა შესდგა აღორძინების, აყვავებისა და განახლების მტკიცე გზაზე. ის ალბათ ეტყვის დასავლეთის რევოლუციონურ პროლეტარიატს, რომ საქართველოს მუშათა კლასსა და გლეხკაცობას ამ მტკიცე გზიდან ვერ გადაახვევინებს მენშევიკური ემიგრაციის ბოროტი ზრახვები.

3. მუხრანელი.

საკო და

მილიონების პროტესტის ხმები
მოადგა გულს ვით დაღვრილი შხამი;
განწირულია ძვირფასი ძმები,
სდგას მოლოდინში ელექტროს სკამი.

უკანასკნელი სიცოცხლის ღამე,
მოდის ელვით და გიდრკებათ მკერდი;
ჰკრება ბრძოლების ტკბილი სიამე,
გეხვევით თავზე სიკვდილის ღვედი.

ხელაღმართულები სწრაფად
უეცრად დაგვრავთ
ყაჩაღთ ქვეყანა თქვენი
მიგაქვით მწუხრი და

მიხვალთ, გვწოდებთ
ზნელ სასამართლოს
საკო, ვანცეტი ელვით
გილმუთ ციხის ბნელ

პრუღვა

აგვისტოს 23, ციხის ადმინისტრაციამ
სამი საათით ადრე განუცხადა საკოსა და
ვანცეტის დასჯის შესახებ. პატიმრებმა
ღირსეული რევოლუციონერების სიმ-
ტიციით და დამუფიდებით მოისმინეს
განცხადება.

იმ იღვების ჰეშმარიტების შეგნებით,
რომლისთვისაც ისინი მსხვერპლად ეწი-
რებოდნენ 7 წლის გაუგონარი ტანჯვე-
ბის შემდეგ, დინჯად მივიდნენ ელექტრო-
ნის საფარძელთან.

ორთავემ უარი განაცხადეს ციხის ხუ-
ცესის სამსახურზე და გუბერნატორ
ფულერისადმი პატიების შესახებ მიმარ-
თვაზე.

ნიუ-იორკში. საკოსა და ვანცეტის წამების დროს

ვანცეტი

დ მირბიან,
ტრონები;
ის ბინდია,—
ჯვა იმდენი.

— შორს კი, ლალადებს
ბიბის ქვანი;—
დავალდეს,
საკანი.

ეხლა ხართ მხოლოდ დამწარი ფერფლი
ხსოვნაში მარად დაუვიწყარი;
არ გენათება მზის ცხელი ღველფი,—
მანდ ამერიკის ღრუბლებში მდგარი.

შვიდი წელი კი, შვიდ საუკუნეს,
გაუვლის როგორც სიკვდილის ქროლა;
ქვეყანა ძველი დაიგუგუნებს,
მოვლენ, გეტყვიან „დაიწყო ბრძოლა“.

ვარლამ უფრული

გამო საპროტესტო მუშათა დემონსტრაცია

ჯალათებს!

არც ერთი მათგანის ძარღვები არ შერ-
ხეულა, როცა ციხის ზედამხედველმა
ბრძანება გასცა საბედისწერო, ელექტრო-
ნის გადებრუნების შესახებ.

ასე დაიხოცენ პროლეტარიატის საქმი-
სათვის წამებულნი, ორი გმირი — საკო
და ვანცეტი. ამ მხეცურ მკვლელობას
ვერასოდეს ვერ დაიფიქრებს საერთა-
შორისო პროლეტარიატი. ამ ორ წამე-
ბულთა სისხლის გამო შურს იძიებს
მთელი ქვეყნის რევოლუციონური მუ-
შათა კლასი. ეს საზიზღარი სიკვდილი
არის საერთაშორისო მუშათა კლასის
გამოწვევა.

საერთაშორისო პროლეტარიატი ზიზღსა
და კრულვას უთვლის ამერიკის ჯალა-
თებს.

ჰანრი ბარბიუსი

დასჯა

(ნაწყვეტი რომანიდან „ცეცხლი“ *)

სალამოს, მინდვრებიდან ბინდი მოდიოდა. ტკბილი სიტყვებით საამური ნიაფი თან მისდევდა მას.

სასოფლო გზის გაყოლებით ჩარიგებულ სახლების ფანჯრებიდან ლამფებისა და სანთლების სინათლე გამოდიოდა. სოფლის განაპირას ჯარისკაცები დაეხეტებოდნენ, უთოფ-იარაღოთ, ცხვირაწეულნი. მშვიდობიანათ ვასრულებდით დღესა და დასვენებითა ვსტკებოდით; მართლაც დასვენება მაშინაა ტკბილი და საამო, როდესაც ძალზე ხარ დაღლილი. საუცხოვო დარი იდგა. დასვენებას ვიწყებდით და გვიხაროდა, რა ტკბილი იქნება ეს მოსვენებაო. სახეებზე დაფიქრება და სერიოზულობა გვეხატებოდა.

სერჟანტი სუიარი მოვიდა, მკლავზე ხელი მომკიდა და განზე გამიყვანა.

— მოდი, რალაც უნდა გაჩვენო, — შემომეხმარა. სოფელს გარშემო მთელი რიგი დიდი ხეებისა ჰქონდა შემორიგებული და მსუბუქი სუნთქვა ქარისა დრო-დრო ნელ-ნელა არხევდა მათ ხშირს სამოსელს.

სუიარი წინ მიდიოდა. ჩაღრმავებული გზით მიეყავდი. გზა ერთბაშად განზე უხვევდა. ორივე მხარეზე ჩაყოლებული ბუჩქები კენწეროებით ერთიმეორეს ეხვეოდა. ერთხანს ასე მივდიოდით, ნაზ, ხასხასა მწვანე მცენარეულობით დაფარულები. სინათლის უკანასკნელი შუქი ცერათ ეცემოდა გზაზე და ხის ფოთლებს ოქროს ფულის მსგავს ღია-ყვითელ მრგვალ წერტილებითა ჰფარავდა.

— რა შვენიერებაა აქ! — წამოვიძახე.

სუიარი ხმას არ იღებდა და ერთავათ განზე იცქირებოდა. გაჩერდა.

— აი, იქ უნდა იყოს.

პატარა ბილიკით ერთ მინდორზე ამიყვანა. გარშემო ხეები იდგა და ახლადმოთიბულ ბალახს საუცხოვო სურნელება ასდიოდა.

— ეს რა არის, — ვკითხე ამხანაგს, — მიწა ვის დაუტკეპნია! რა ამბავი ყოფილა, ხომ არ იცით?

— გამომყევი და გეტყვი, — მითხრა სუიარმა.

ცოტა მოშორებით გამატარა. გახლობლად ჯარის-

*) რომანი „ცეცხლი“ 1923 წ. გამოსცა საქ. სახელმწ. გამომცემლობამ თ. სახოკიას თარგმანით.

კაცების ერთი ჯგუფი იდგა და რალსაც ჩუმად ლაპარაკობდნენ. ჩემმა თანამგზავრმა ხელი გაიშვირა და მითხრა:

— აი, აქ არის!

დაბალი ბოძი, ერთი მეტრის სიმაღლეც არ იქნებოდა, მიწაში იყო ჩარქობილი ღობემდე რამდენსამე ნაბიჯის მანძილზე. ამ ადგილას ღობე ნორჩ ხეებისა იყო.

— ამ დილას აი იქ დახვრიტეს ერთი მე-204 პოლკის ჯარისკაცი.

„ბოძი ღამით ამართეს. საწყალი კაცი განთიადისას მოიყვანეს და მისისავე რაზმის ჯარისკაცებს დაახვრეტინეს. სანგრევებში წასვლის ჯერი რო დაუდგა, თურმე შონდომა თავი დაეძვრინა როგორმე; გაგზავნის დროს სხვებს უკან ჩამორჩენია და მერე ჩუმად დაბრუნებულია ბანაკში. ეს იყო და ეს, მეტი არაფერი ჩაუდენია. მე მგონი, სხვების შესაშინებლად თუ დახვრიტეს. სხვა ჯარისკაცებს ნივთახლოვდით და მათ ლაპარაკს ყური დაეფუგდეთ:

— არა, სრულებითაც არა, — ამბობდა ერთი, — ცუდი ბიჭი არ იყო, შენ რომ გინახავს, ისეთ სალაზნებს სრულებით არა ჰგავდა, ერთად წამოვედით. ჩვენისთანავე კაცი იყო, არც მეტი, არც ნაკლები; ცოტათი მოიზარმაცებდა, ეს იყო და ეს. დღიდან ომის გამოცხადებისა ერთავათ პირველ ხაზზე იყო, და მთვრალი ერთხელაც არ მინახავს.

— ყველაფერი უნდა სთქვას კაცმა: წარსული ცუდი ჰქონდა. როგორც იცი, ორნი გაქცეულან. მისი ამხანაგები ორი წლით ჩასვეს ციხეში. ხოლო კაჟარს*), რადგან, სამსახურამდე რალაც საქმისათვის პასუხგებაში ყოფილა მიცემული, შეღავათიანად არ მოეკიდა სასამართლო. ჯერ სამხედრო სამსახურში, რომ არა ყოფილა. ისე რალაც ცუდი საქმე ჩაუდენია სიმთვრალეში და ამისათვის ციხეშიაც ყოფილა.

— თუ დააკვირდებით, მიწაზე ცოტა სისხლიცა, სჩანს, — სთქა ერთმა ჯარისკაცმა და ძირს დაიხარა.

— მთელი ცერემონია შეასრულეს თავიდან ბოლომდე

— სთქვა მეორემ, — პოლკის უფროსი ცხენზე იჯდა

*) ამ ჯარისკაცის გვარი და სოფლის სახელი ორივე გამოცვლილია,

რედ.

ლირსება აჰყარეს... მერე მიაკრეს ამ პატარა და დაბალ ბოძზე, საქონლის დასაბმელს, რომ ჰგავს, ალბათ ან უნდა დაეჩოქნა ან სულ მიწაზე ჩამჯდარიყო ასეთ ბოძის გადამკიდე.

— ღმერთმანი, არ მესმის, — სთქვა მესამემ ცოტა სიჩუმის შემდეგ, — ასეთი სიმკაცრე რა საჭირო იყო! ნუ თუ მარტო სხეების შესაშინებლად, როგორცა სთქვა სერჟანტმა, დახვრიტეს ეს საცოდავი! ბოძზე ჯარისკაცებმა ათა-

სი რამ წააწერეს და თან დაატანეს თავიანთი პროტესტიცა. ხის უბრალო ჯვარი მიაკრეს და ზედ ასეთი წარწერა გაუკეთეს: „კაჟარს, ომში 1914 წელს წაყვანილს, მაღლიერი საფრანგეთი“.

ჩვენს ბანაკში რო დაებრუნდით, ვოლპატი დამხვდა. გარს ამხანაგები შემოხვეოდნენ. ახალ ანგდოტებს უამბობდა იმ დროისას, როცა ბედნიერებთან მოგზაურობდა.

თარგმ. თ. სახოკიასი

ნიკო ასლამაზაშვილი

გ ა ნ თ ი ა დ ა მ დ ე

— ეს რა ამბავია, დიმიტრი, რა ღრიანცელი ისმის ქუჩიდან?

— გაფიცულები ხმაურობენ, ორასი-ათასი მუშაა გაფიცული, ისინი მოედვენ თურმე ქალაქის ქუჩებს და ხმაურობენ.

— მერე, შენ საიდან იცი, ამ უემურ კედლებში ვინ მოგიტანა აგეთი ამბავი?

— დღეს სეირნობის დროს ერთმა ზედამხედველმა გადმომცა ყველა ეს...

— მაშ, იქნება გადატრიალება? მოხდეს?

— არა, მგონია, ძლიერ უტერენ თურმე გაფიცულებს, პირდაპირ ახრჩობენ...

— რაკი მაგდენი გაფიცული ყოფილა, უსათუოდ თავისას გაიტანენ...

— ნ_ტავი არ იქნება... მუშებმა თუ გაიმარჯვეს, მაშინ ჩვენც გაგვანთავისუფლებენ აქედან...

— ჰაი ჰაი!

ასეთი ლაპარაკი სწარმოებდა ორ პატიმარ — კლიმენტი და დიმიტრის შორის ლ — ის ციხეში.

— ხმაურობა თანდათან ახლოვდება! — სთქვა კლიმენტი და ყური წაუგდო: — მარსელიოზას მღერიან!...

— გაფიცულები მადიან, — მიუგო დიმიტრი და სმენად იქცა.

ხმაურობა სულ მთლად მოახლოვდა და თვით ციხის კედლებთან ისმოდა საშინელი ღრიანცელი...

— ბატონო ზედამხედველო, თქვენ იმახით მთავრობა ჩამოაგდეს, მუშებმა გაიმარჯვესო, მართალია ეს ამბავი? — ჰკითხა კლიმენტი.

— მართალი გახლავს, მუშებმა გაიმარჯვეს, მაგრამ მათ გამარჯვებას სხვები დაეპატრონენ, ისევ ბურჟუა მემამულეები ბატონობენ და მუშებს არაფერს ჰკითხავს...

— ამ ციხიდან ხომ იმდენი ხალხი გაანთავისუფლეთ, და ჩვენ რაღად დაგვტოვეთ აქ?

— თქვენ ბოლშევიკები ხართ...

— თუ კი ის ქურდბაცაცები გაანთავისუფლეთ, ბოლშევიკებმა რაღა დააშავეს?

— ბრძანება მოვიდა ახალი მთავრობისაგან, რომ ყველა გაგვენთავისუფლებინა, გარდა ბოლშევიკებისა! — ყურში წასჩურჩურა ზედამხედველმა.

— გესმის, დიმიტრი?

— მესმის, ჩემო კლიმენტი. მე ძლიერ კარგად მესმის! — მიუგო დიმიტრი და დაღონებული ამხანაგს მიაჩერდა: — ახალი ბრძოლაა საჭირო...

— ბრძოლა! ბრძოლა! სულ ბრძოლა!.. როდის შესწყდება ეს ბრძოლა? როდის მოისვენებს ბრძოლით მოქანცული კაცობრიობა? როდის დაინგრევა ეს ციხის კე-

დლები და როდის გავა აქედან უდანაშაულო პატიმარი? — ხმამალა დაიძახა კლიმენტი და გვერდზე მდგომ ამხანაგის მხარზე მიეყრდნო აცრემლებული თვალებით.

შემოდგომის ღამეა. მდინარე ნევის მხრიდან მალმალე მოისმის ზარბაზნის ქექა-ქუხილი. მის ქექა-ქუხილს უერთდება საშინელი ყვირილ-ღრიანცელი და თოფის სროლა.

კლიმენტი და დიმიტრი ყურს უგდებენ ხმაურობას და ვერაფერი გაუგიათ...

— სასახლის მოედანზე გაცხარებული ბრძოლაა თურმე! — ჩაახარა ამხანაგებს ზედამხედველმა.

— როგორ?! ვინ ვის ებრძვის?! — შეეცოხა გახარებული კლიმენტი.

— მუშების წითელი გვარდია ებრძვის კადეტებს.

— ყველაფერი მესმის! — წამოიძახა დიმიტრი.

— მუშები გაიმარჯვებენ! — სთქვა კლიმენტი.

— ჰაი-ჰაი! ეყოთ ბატონობა... შეიდი-რვა თვეა ბატონობენ... ბოლო უნდა მოელოს მათ პარპაშს! — მიუგო დიმიტრი.

— აწი აღარა გიშავთ-რა, — უთხრა ზედამხედველმა და გაშორდა პატიმართ, რომელნიც ისხდნენ და ყურს უგდებდნენ ზარბაზნის გრილსა და გამოურკვეველ ღრიანცელს.

სძინავთ ციხეში მყოფ პატიმართ, ისვენებენ. რამდენიმე ათასი კაცი უახლოვდება ციხეს ხმაურობით და სიმღერით.

დიმიტრი და კლიმენტის არ სძინავთ. რაღასაც ელიან. აშკარად შემოესმათ სიმღერა:

„აღსდგე, ბედშავო შრომის შვილო,
ქვეყანავ მშიერ მონების,
საბედისწერო ომში გვიწვევს
ჩვენ აღშფოთება გონების“ ..

— გესმის, დიმიტრი?! — აღტაცებით შესძახა კლიმენტი.

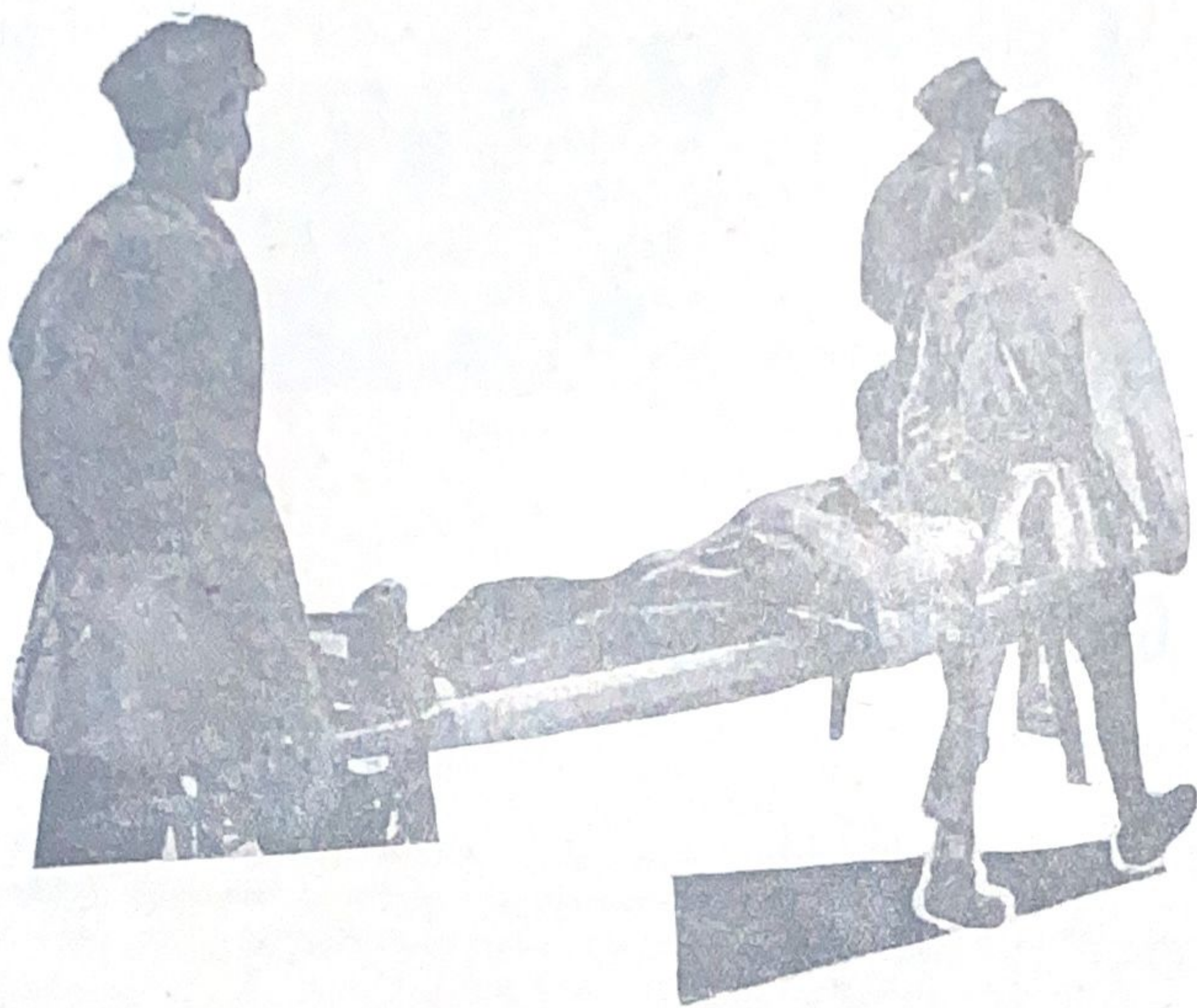
— მესმის!.. ჩვენთან მოდიან!..

მძიმე კარები გაიღო ჭრილით და ციხის ეზოში ხმაურობით შემოვიდა წითელი გვარდია, ხალხი.

— გაუმარჯოს თავისუფლებისთვის მებრძოლთ! — შესძახა ხალხმა.

— გაუმარჯოს წითელ გვარდიას! გაუმარჯოს წითელ ოქტომბერს! — მხიარულად მიადახეს კლიმენტი და დიმიტრი და ორივენი შეერივნენ ხალხის ზღვას.

ნევაზე გაჩერებული კრეისერი კი ზარბაზნების ქექა-ქუხილით ამცნობდა უზარმაზარ ქალაქის მცხოვრებთ პროლეტარიატის საბოლოო გამარჯვებას...

ომის შესახებ

ჰანრი ბარბიუსი

სინათლე

(ნაწყვეტი რომანიდან „Clarte“)

... მაშხალის სინათლეზე, ჩვენგან რამოდენიმე მანძილის მოშორებით თხრილი გამოჩნდა. ეს თითქოს ნიშანი იყო გაფრთხილებისა, თორემ ყველანი ამ ღრმა ორმოში მოყვებოდით. თხრილი ეხლა მიტოვებული და ცარიელია... ჩუ, არა იქ ვილაცები სხედან... ო, არა ის ცარიელია სრულიად. ღრმა თხრილი ამოვსებულია დახოცილი, მზვერავი გუნდის ჯარისკაცებით.

მწყობრი ჯარისკაცებისა ალბათ ამოდიოდა თხრილიდან, როცა მათ თავზე დაეცა გამსკდარი ყუმბარა. აფეთქებისაგან დაგლეჯილი პირისახე სისხლში სცურავდა მიმოეფანტა ნამსხვრევი თავის ქალის და ბრძოლის ფანტასმაგორიულ მინდორზე ეყარა დაკაფული თავების ძვლის ნამსხვრევები. ერთს ლამაზ და ხუჭუჭა გრუზა თმებიდან ნაღებივით გადმოსდის შეთხელებული ტვინი, მეორეს კი, საფეთქელი ჩანგრეული აქვს და ზედ მიმხმარა ყარყუმივით შავი წვეთები სისხლისა. მწყობრის ბოლოში ცოტათი „სანუგეშო“ სურათია. უმრავლესობას მხოლოდ თვალები აქვს ამოხრული. მარმალის თავეები ჩაღამებული თვალთა უბეებით გასცქერიან გამშრალ სივრცეს...

ჩვენ გადავაბიჯეთ გვამებზე მივდივართ წინ, სწრაფად, მაშხალებს არ ვაქცევთ არავითარ ყურადღებას... მივდივართ გაჩქარებით საფარის გარეშე, მიყვებით გაშ-

ლილ მინდორს. უეცრად ჩემთვის აშკარა გახდა, რომ ჩვენგან თავს იფარადენ უკანასკნელ წუთებამდე: ჩვენ გადავდივართ შეტევაზე, უნდა გაჩაღდეს ხელჩართული ბრძოლა. დიახ, კონტრშეტევა სრულიად მოულოდნელად გაჩაღდა. მე ვცდილობ არ ჩამოვრჩე სხვებს, ვცდილობ არ მომკლან, როგორც სხვები, დავრჩე ცოცხალი, როგორც სხვები, მაგრამ თუ მომკლავენ მით უარესი.

ჩემს წინ გამოჩნდა ჩვრებით თავშეხვეული კაცი. ის მოდის ჩემს შესახვედრად მეორე მხრიდან. ის მეძებდა მე, მე დავეძებდი მას... უახლოვდებით ერთი-მეორეს... და აი, ის შემება მე... შიშმა ამიტაცა... არ ვიცი შეგრძნობამ იმისა, რომ მე მომკლავს ის, თუ დამისხლტება ხელიდან... არ ვიცი რა იწვევს ჩემში ამ ჟრუანტელს... მე ვკანკალებ მთელი სხეულით. მე ვშლი ხელებს, განზე

გადავისვრი თოფს და ვეცემი ამ კაცს გაშიშვლებული ხელებით. ჩემი ფრჩხილები ლურსმანივით ერჭობიან მისი მხრების ღონიურ კუნთებში, შემდეგ კეფაში. მე ვაკავებ მას, ის მე, და ორივენი ერთი მეორის შიშით აცახცახებულნი ვამაგრებთ ერთი-მეორეს.

იმ წუთში, როცა ის ჩემს ხელებში ებრძოდა სიკვდილს ზურგში იგრძნო მეხის უეცარი დაცემა. მას ხელები ჩამოუვარდა, თავით გადაიხარა განზე, მაგრამ ტანით დამეტაკა მე, როგორც ყუმბარა, როგორც ადამიანის უკანასკნელი ამოსუნთქვა. მე ძირს დავეშვი... ისევ წამოვიწიე ვცდილობდი გონს მოვსულიყავი უეცრად ვიგრძენი წელზე ნელი ნძრევა. რა არის ეს? მე მივდივარ წინ, სულ წინ შიშველი ხელებით. ვხედავ სხვები, როგორც გარბიან ჩემს მახლობლად. მე კი უძრავად ვარ. უეცრად მეც ვემხობი მიწაზე.

უორუ დიუამელ

„სივნილიზაცია“

(ნაწყვეტი რომანიდან)

... შემზარავი გრვინვა. სიძულვილისა და ნგრევის საშინელი აფეთქება. თითქოს გიგანტები ჩაქუჩებს ურტყამენ მძლავრად ჰორიზონტს და ფანტავენ ირგვლივ ურიცხვ ნაპერწკლებს. უჩინარი წინწყლებიდან დგებოდა ღველფი, გამანადგურებელი, ელვარე და გიზგიზა ცეცხლი, რომელიც აღნობდა ცასა და ჰორიზონტს. ცისარტყელის შუქის ძნები იშლებოდნენ დაჟსრულებელ მტრედისფერ სივრცეში და გიგანტის ხელით ანასროლი ცეცხლით აელვარებულ უზარმაზარ თუჯის სიბრტყეს ღრმა ნაკვალევს აჩნევდა.

ჩემთვის, რომელიც ახალი ამოსული ვიყავი სანგრევიდან ეს წარმოადგენდა—ბრძანებებს, განკარგულებებს

საოცარ მოწოდებებს, ნიშანს საშინელი ქლეტისა... მე ვგრძნობდი ამ ცად ავარდნილ ხანძარს... ის გამოხატავდა სიმტკიცეს და მეგრძოლთა განუსაზღვრელ ტანჯვებს, გოდებას ბრძოლის ველად უმწეოდ დაეარდნითა.

... გათენდა. მხოლოდ ისინი ვინც შეეკებენ განთიადს ბრძოლის ველზე, ვინც შიშით და ძრწოლით გაატარეს მთელი ღამე ჰოსპიტლის კედლებში—გრძნობდნენ საშინელ ტკივილებსა და ტანჯვებს...

რაც შემეხება მე—ჩემში ყოველთვის დარჩება წარუშლელ მოგონებად, საშინელი მწვანე შუქი, ღამეების მიბნედილი გამოხედვა, მხრჩოლავი სუნთქვა უამრავ მეგრძოლთა, რომელთა სიცოცხლე ნელი-ნელ დნებოდა...

მე ყოველთვის მოვიგონებ იმ დილის საშინელ განცდებს, ჟრუანტელს, რომელიც გავდა ღამის ყინულოვან ამოსუნთქვას ბებერი ხის გაძარცვულსა და დამზრალ რტოებში...

ოსკარ ამერიინგერ

ქვეყანა თავისუფლებისა

(ნაწყვეტი რომანიდან)

... ნანდოას დაბლობიდან მხურვალე სამხრეთით ტბა ტეხინსკის ნაპირებზე მდებარე ბორცვების იქით მდინარე მისისიპის ორთავე ნაპირებზე, ლუიზიანისა და ტეხასის უდაბურ ტყეებში ცხოვრობენ ათასი, მწუხარებით ავსილი დედები, ცხოვრობენ დღეობით, თვეობით, წლებობით, ჟამი გარბის და ისინი ყოველთვის მოელონ შვილებს, რომლებიც არასოდეს არ დაბრუნდებიან.

წლები მოდიან, ისევ ჰქრებიან, ისინი კი, მწუხარე თვალებით გასცქერიან გზას, უთვალთვალბენ სილუეტებს, რომელიც გზის მოსახვევში ვერასოდეს ვერ გამოჩნდებიან.

ჩრდილოეთის ქარი ღმუილით და მტვრევით გარბის გაძარცულ ხის რტოებში, გაზაფხული მოდის ღამილით, არე-მარე ირთვება მწვანე სამოსელით, გაზაფხულის თაკარა მზე ანთია კარვების სახურავებზე, გარეული ბატები ქარის წისქვილივით სცემენ ფრთებს, როცა ისინი ემზადებიან ოკეანას უბეებზე გადასაფრენად, ღაღღები ხტუნვით გადარბიან ერთი ხის ტოტიდან—მეორე

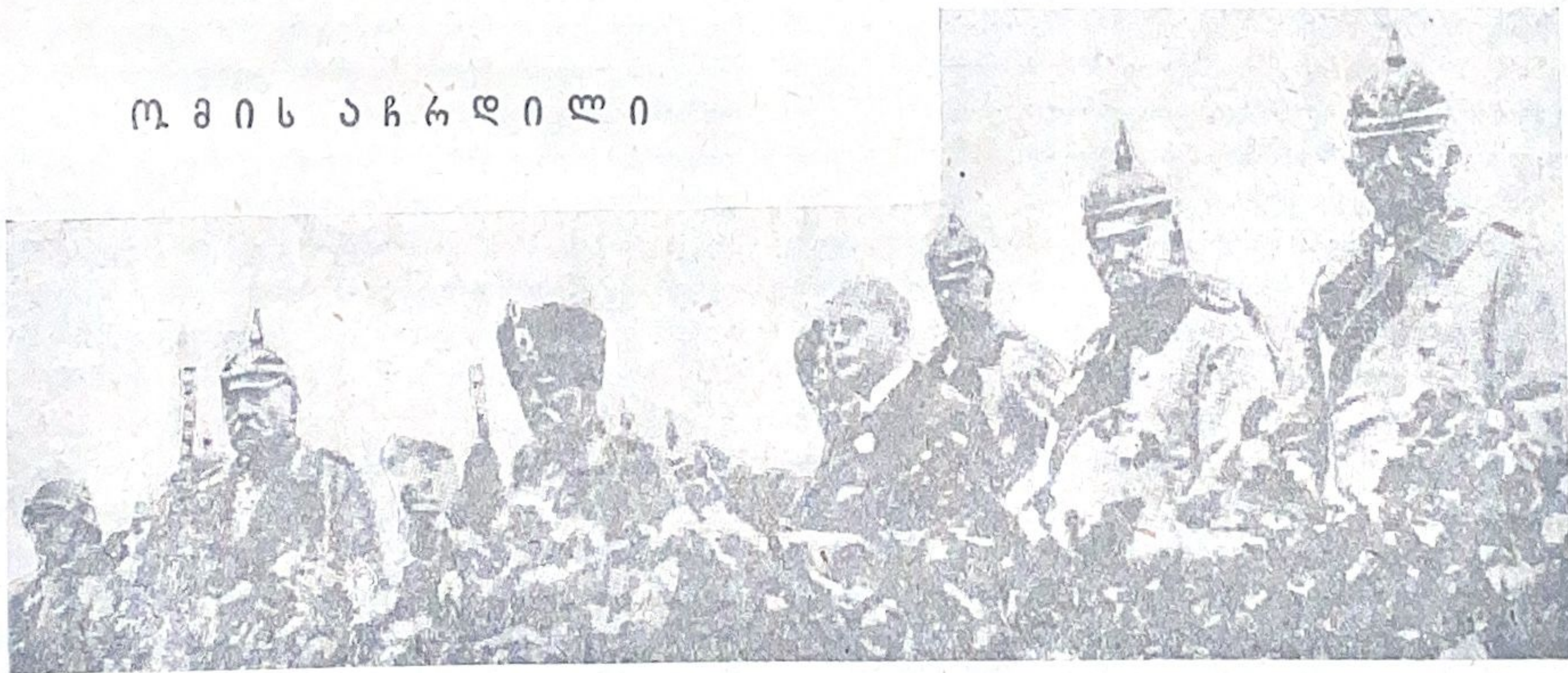
ზე, დედები კი, მწუხარე თვალებით გასცქერიან გზას იცდიან ამაოდ, მოელონ შვილებს იმედებით აღვსილი მიუხედავად ყოველივე ნუგეშისა.

ცოლები წვანან ღარიბ ქოხ-მახებსა და კარვებში, არე-მარეს ხურავს გარინდება და მომაკვდავი ღამის უბეში გახვეულნი სთვლემენ უსიცოცხლოთ. ისინი ყურს არ უგდებენ ფრინველთა ჟრიამულს, როცა ისინი მთვარიან ღამით უდაბურ ტყეში საალერსოდ იწვევენ ერთი მეო, რეს მათ არ სცალიათ ყური დაუგდონ სამხრეთის ქარს, რომელიც ნელა შრიალით მიიპარება მაგნოლიის ხის რტოებში. ისინი მხოლოდ გულდასმით უსმენენ გაბზარული გულის უნუგეშო ძგერას, მათ გულისყური მიპყრობილი აქვთ კარვებისაკენ მომავალთა ფეხების ხმაურის, რომელებსაც ვერადროს ვერ მოისმენენ.

ომი—საწამლაია. მდიდართა მიერ დაწყებული სისხლის ღვრა-ნალველში შეზავებული საწამლაია ღარიბთათვის...

თარგმ. პ. ა—იასი

მ მ ი ს ა ჩ რ დ ი ლ ი

ბურჟუაზიულ სახელმწიფოებში

ბენგალიის ციხეებში

ის, რაც ხდება ინდოეთის და კერძოდ ბენგალიის (ინდოეთის ერთ-ერთი ოლქი, სადაც ძლიერია ნაციონალურ-რევოლუციონური მოძრაობა) ციხეებში ერთ-ერთი აყენებს ინგლისის თეთრ ტერორის სპეციალისტებს და ბულგარეთის ოხრანკის „გმირებს“. ბულგარეთთან და რუმინეთთან შედარებით ინგლისს პირველი ადგილი უნდა დაეთმოს, რადგან ამ თეთრი ტერორის კლასიურ ქვეყნებში ჯერ კიდევ არის დარჩენილი „გასამართლების“ კომედია, ბენგალიის ციხეებში ასეული პატიმრები მთელ რიგ წლების განმავლობაში ამათ ელიან რაიმე ბრალდების წარდგენას.

ინგლის-ინდოეთის მთავრობის მიერ ბენგალიის გუბერნატორისათვის რევოლუციონურ მოძრაობასთან საბრძოლველად მიცემულ განსაკუთრებულ რწმუნებების ძალით ასეული ბენგალელი რევოლუციონერი ჩააგდეს ციხეში, მათი „დანაშაულის“ გამოურკვევლად. არავისათვის საიდუმლოებას არ შეაგენს, რომ საბაბს და პატიმრებისათვის უმრავლეს შემთხვევაში წარმოადგენდა წერილი მოხელეების ან დაპატიმრებულთა პირადი მტრების „დანოსი“. ადმინისტრაციამ, რასაკვირველია მშვენიერად იცის, რომ ამ დაბეზლებას არავითარი ფასი არ აქვს, მაგრამ მას გადაწყვეტილი აქვს ძირიან-ფესვიანად მოსპოს „მღელვარების წყაროები“ და ამისთვის არაფერს ერიდება.

მაგრამ როცა ინგლის-ინდოეთის მთავრობის წრეებში ნაციონალურ-რევოლუციონური მოძრაობით გამოწვეულმა პანიკამ განვლო და როცა მათ ამაყათ განაცხადეს, რომ „ბენგალიაში აღდგენილია სრული წესრიგი“ არავის აზრათ არ მოსვლია დაპატიმრებულთა საქმეების გადასინჯვა. ნათესავეების თხოვნები, ინდოეთის გაზეთების კამპანია, თვით დაპატიმრებულთა მოთხოვნილებები, ყველაფერი უშედეგოდ აღმოჩნდა, ინგლისის „ლომს“ არ სურს ბრჭყალებიდან გაუშვას თავისი ტყვეები.

ამ აღმაშფოთებელმა თვითნებობამ უკანასკნელ ხანებში გამოიწვია სიმშრობათა ტალღა ბენგალიის ყველა ციხეებში. ამ სიმშრობათა დამახასიათებელ თავისებურობას წარმოადგენს ის, რომ ისინი ვრცელდებიან ციხის კედლებს გარეშე. პატიმართა სიმშრობას უერთდებიან თავისუფლად მყოფი ნათესავეები და ახლო მეგობრები. როცა სიმშრობს პატიმარი, მასთან ერთად სიმშრობს მისი მშობლები, ცოლი, ძმები, დები, შვილები. ბენგალიის სოფლებში და ქალაქებში ხშირია ასეთი გულშემზარავი სურათები: რომელიმე სახლი ისეთ შთაბეჭდილბას სტოვებს, თითქო იქ ყველანი დაიხოცნენ და ეს შთაბეჭდილებაც არც ისე შორსაა სინამდვილიდან, ვინაიდან ამ სახ-

ლში მცხოვრებლები გაძვალტყავებულნი და დაუძლურებულნი სიმშრობით, ღონე მიხდილი და ხშირად გრძნობა-დაკარგული ჰყრიან ქილოფზე.

უკეთესი არ არის არც იმ პატიმრების მდგომარეობა, რომლებიც არ სიმშრობენ, ისინი გარდა იმისა, რომ მათ საშინელის სისასტიკით ეპყრობა ციხის ადმინისტრაცია, ღებულობენ საძაგელ საქმელს. ინდოეთ ერთ-ერთ გაზეთში სწერია, რომ ეს საქმელი სპეციალურად არის გამოგონილი პატიმრების წამების მიზნით. ამ საქმელით კვების შედეგია ციხეებში საშინლად გავრცელებული: დეზინტერია, მუცლის ტიფი ნაწლავების ანთება, კუჭის კიბო. ამას უნდა დაემატოს კიდევ ის, რომ ავადმყოფები არ არიან განცალკავებული „ჯანსაღებისაგან“, ხშირად ვიწრო, დაბალ და ნახევრად ბნელ საკნებში არიან ჩაკეტილი ერთად ტიფით ავადმყოფები, სიმშროლისაგან გრძნობა დაკარგული და ისინი ვინც ჯერ კიდევ ფეხზე დგას.

მაგრამ მაინც ბრძოლა განთავისუფლებისათვის ერთგვარ შედეგს იძლევა. ამ ბრძოლის პირველ წარმატებას წარმოადგენს განთავისუფლება სუბაშ ჩაბარდა ბოზესი, რომლის საქმე იმდენათ საგულისხმოა, რომ ღირს მასზე შეჩერება.

ბოზე იყო ბენგალიის პროვინციალური საკანონმდებლო კრების მდივანი. ჯერ კიდევ 1921 წ. კაუნპორში მომხდარ მღელვარების შემდეგ, მას დააბრალეს „მონაწილეობა შეთქმულებაში“ და მიუსაჯეს სამუდამო დაპატიმრება. მისმა თვალსაჩინო საზოგადოებრივმა მდგომარეობამ და მისდამი წარდგენილი ბრალდების სრულმა უსაფუძლობამ დიდი ხმაურობა გამოიწვიეს ამ საქმის გარშემო. როცა გამოიჩინა, რომ ბენგალის ციხეებში გამეფებული პირობები ნელა, მაგრამ აუცილებლად ჰკლავენ პატიმარს, ეს განგაში გადაიქცა მძლავრ მღელვარებათ ინდოელ ნაციონალისტებს შორის, რამაც შეაფიქრებინა ინგლის ინდოეთის მთავრობა. ხელისუფლებამ წინადადება მისცა ბოზეს, რომ განთავისუფლებდა, თუ ის ხელს აღიღებდა ქვეყნის პოლიტიკურ ცხოვრებაში მონაწილეობაზე. ბოზემ უარი სთქვა. მაშინ მას წინადადება მისცეს მიეღო სამი წლის „შვებულება“ სამკურნალოდ. ბოზემ ისევ უარი განაცხადა.

ამავე დროს აღშფოთება, გამოწვეული ამ საქმით, იზრდებოდა არა დღეების, არამედ საათების მიხედვით ხელისუფლების მიერ პატიმარისათვის მიცემული წინადადებები არ დარჩა საიდუმლოთ საზოგადოებრივი აზრისათვის და იმან კიდევ უტრო მეტი აღშფოთება გამოიწვია ბენგალის გუბერნატორმა ინდოეთის საქმეთა სამინისტრო-

ოს სახელით აღუთქვა ბოზეს, რომ ინგლისის მთავრობა სამი წლის განმავლობაში იკისრებს ბოზეს ხარჯებს საუკეთესო კურორტებზე სამყოფად, მხოლოდ იმ პირობით, რომ ეს კურორტები იყოს ევროპაში და არა აზიაში. ბოზემ კვლავ უარი სთქვა.

ბოზემ გაიმარჯვა. საყოველთაო პროტესტების ზეგავლენით მთავრობამ გაანთავისუფლა იგი. და მოხდა ის რაც ასე აშინებდა მთავრობას. ბოზე არა თუ არ „მოითურგნა“, არამედ განთავისუფლებისთანავე მან ღია წერილით მიმართა ინდოეთის საქმეთა მინისტრს ლორდ ვინტენტონს და მოსთხოვა განმარტება, თუ რა საბუთით დააპატიმრეს იგი. ვინტენტონმა სცადა პასუხის გაცემა, მაგრამ ისე უილაჯოთ რომ ცხადათ გამოირკვა შედეგი:

ბოზე დაუპატიმრებიათ და გაუსამართლებიათ ინგლისის ერთ-ერთ უმაღლესი მოხელის მოთხოვნით.

მაგრამ ბოზე არ დაკმაყოფილდა შეკითხვებით, რომლებიც მხოლოდ პირადათ მას შეეხებოდა. მან დაბეჭდა მოგონებები, თუ როგორ ეპყრობოდნენ მას ციხეში და საერთოდ როგორია ბენგალის ციხეების რეჟიმი. ამ მოგონებების გამოქვეყნება გადაიქცა სიგნალათ გააფთრებული კამპანიის დაწყებისათვის პოლიტიკურ პატიმართა მდგომარეობის გარშემო. ეს კამპანია მოედო ინდოეთის მთელ პრესას. მაგრამ ინგლისის ხელისუფლება ჯეჯ-ჯერობით არ იჩენს თავს საპყრობილეებში გამეფებულ რეჟიმის შემსუბუქების არავითარ ტენდენციას.

ა. ბ.

თ ე თ რ ი ტ ე რ ო რ ი

(მიმოხილვა)

ჩ ი ნ ე თ ი

ჩინეთის რევოლუციის გამყიდველები, რომლებიც მუშათა კლასს ეფიცებოდნენ სუნ-იატ სენის სამი პრინციპისადმი ერთგულებას, ისევ განაგრძობენ ჩინეთის რევოლუციონურ ხალხის ინტერესების გაყიდვას.

გაზეთების ცნობების თანახმად ისევ გრძელდება კომუნისტების დევნა და წამება უხანისა და ნანკინის მთავრობების სამფლობელო ადგილებში. სექტემბრის პირველ დღეებში მასიურ დაპატიმრებებს ქონდა ადგილი თვით უხანში, დაპატიმრებულთა შორის არიან ქალებიც.

კომუნისტების დევნას განსაკუთრებით მწვავე ხასიათი აქვს მას შემდეგ, რაც გაძლიერებული იქნა რევოლუციონურ ჯგუფების მოღვაწეობა. რევოლუციონური დივიზია, რომელიც ჩამოყალიბდა ხუნანის ჩრდილო-აღმოსავლეთის პროვინციაში. შეუერთდა პარტიზანულ რაზმებს და ერთად გასწიეს ჩან მას მიმართულებით. ამ მოულოდნელმა წინ წამოწევამ ძლიერ უკმაყოფილება გამოიწვია უხანის მთავრობაში, უკანასკნელმა საფრთხის ასაცალებლად გააძლიერა თეთრი ტერორი.

როგორც საერთოდ ასეთ პირობებში ხდება და ხოლმე ჩანშაში ჯაშუშების წყალობით აღმოჩინეს კომუნისტური შეთქმულება, რომლის დროს გამომჟღავნდა, რომ ხუნანის რაიონში მუშაობდა თურმე 3.000 კომუნისტი აგიტატორი. ამასთან დაკავშირებით ჩანმას რაიონში მოხდა მასიური დაპატიმრებები.

ხუნანის პროვინციის ხელისუფლებამ გამოაცხადა ჯილდო 10.000 დოლარის რაოდენობით ვინც აღმოაჩენდა კომუნისტურ დოკუმენტებს, დიდ საჩუქრებს პირდებოდნენ აგრ თვე პოლიციის იმ მოხელეებს, რომლებიც დაკვარვებით და ფრთხილად აწარმოებდნენ ჩხრეკას. ჩანშას გარნიზონის ყაზარმაში სხედან ასი პატიმრები, რომლებიც მოელიან სასამართლოს განაჩენს, „შეთქმულთა“ ძიება სწარმოებს მთელს პროვინციაში.

ასეთივე მდგომარეობა სვატოუშიაც, სწარმოებს მუშათა დაპატიმრებები და პროფმოძრაობის მოღვაწეთა

დევნა. სექტემბრის რვას მეღითონეთა კავშირის შენობაში დააპატიმრეს 4 კაცი, მეორე ადგილას კი, 12 კაცი დააპატიმრეს. როგორც იტყობინებიან დაპატიმრებულებს აღმოაჩნდათ 9 ყუმბარა. სექტემბრის 9, ორა მათგანი სიკვდილით დასჯეს.

სექტემბრის 12 იე.ტინას ჯარების მოახლოების გამო შეიქმნა საშინელი პანიკა, მთავრობამ გამოაცხადა მცხოვრებთა ევაკუაცია, რის შემდეგ პოლიციის მოხელეებმა დაიწყეს დაპატიმრებები დაპატიმრებულთაგან 8 კაცი უკვე დახვრიტეს კომუნისტობის გამო.

შანხაისა და ნანკინში დახვრეტა ჩვეულებრივ მოვლენად არის გადაქცეული. სექტემბრის 6-ს შანხაიში დაპატიმრეს სამი მუშა, მათ ბრალდებით კომუნისტური ლიტერატურის დაბეჭდვა; დაპატიმრებულებს უკვე მიესაჯათ სიკვდილით დასჯა, მაგრამ ხელისუფლებას დადგენილება არ მოყავს სისრულეში, ის ფიქრობს ციხის საშინელი რეჟიმით აიძულოს პატარა გამოტყდეს და სთქვას, თუ სად იბეჭდებოდა ლიტერატურა და საერთოდ კომუნისტური ფურცლები. საერთოდ, თანახმად ჩინეთის გაზეთების ცნობისა ჩინეთში, ერთი კვირის განმავლობაში დახვრეტილთა რიცხვი 200 აღემატება.

ციუნზიანში ჯერ კიდევ აგვისტოში გასცეს ბრძანება დაეპატიმრებიათ მუშათა მოძრაობის ყველა ბელადები. დაპატიმრებულია 100 კაცი. უმრავლესობა მათგანი დღესაც იტანჯება ციხის ბნელ სარდაფში. ერთ-ერთ ხელმძღვანელთაგანი ადგილობრივ პროფმოძრაობისა, პენ-ცზიანი ცდილობდა გაქცეულიყო, მაგრამ მან ეს ვერ მოახერხა, ხელისუფლებამ ადრევე გაიგო მისი განზრახვა და ის ჩააგდეს ციხის ბნელ ჯურღმულში. ჯარისკაცებმა ის დაჩხვლიტეს ხიშტებით, პატიმარი იცლებოდა სისხლისაგან, ის მიყავდათ ქუჩაში, უკან რჩებოდა სისხლის ზოლი, შემდეგ ის დახვრიტეს სხვა 25 პატიმართან ერთად. ამ 25 რიცხვში იყო ერთი მოხუციც, რომელსაც არავითარი კავშირი არ ჰქონებია ამ მუშათა მოძრაობასთან, მაგრამ მას ყავდა აგიტატორი შვილი, რომელიც დევნის დროს მიიმალა.

აგვისტოს 25 ინგლისის ფლოტმა ყუმბარები დაუშინა ნანკინის სადგურს. კანონერკის მიერ გამოსროლილი, იყო 10 მეტი ყუმბარა, ერთი ყუმბარა დაეცა სუნ-იატ-სენის ჯავშნიან მატარებლის ასაფეთქებელ მასალებით დატვირთულ რონოდას, რომლის დროს დაიღუპა ერთი ჯარისკაცი და დაიჭრა 4. მეორე შემთხვევას ადგილი ქონდა ვუზინის სიმაგრესთან.

საზრანგეთი

სექტემბრის დასაწყისში პარიზში მოწვეულ იქნა მინისტრთა თათბირი, რომელზედაც მოხსენებით გამოვიდა შინაგან საქმეთა მინისტრი სარო, უკანასკნელმა თავის მოხსენებაში აღნიშნა ის ზომები, რომელიც იუსტიციის მინისტრის ბარტუსთან შეთანხმებით იქნა მიღებული კომუნისტური პროპაგანდის ჩასაქრობად. 1926 წ. ივლისიდან 1927 წ. აგვისტომდე გადასახლებულია 8.500 უცხოელი მათ შორის 250 ცნობილი კომუნისტი. პოლიციის მოხელეები ყოველ დღე ჩხრეკენ და აპატიმრებენ „საექვო“ პირებს. სასამართლოს განაჩენის მოლოდინში პარიზის ციხეში სხედან მრავალი კომუნისტები. დაპატიმრებულ კომუნისტების საერთო რიცხვი 100 მეტია, 52 საქმე იმყოფება წინასწარ გამოძიების პროცესში. საკო და ვანცეიტის დასჯის საპროტესტო დემონსტრაციის მოწყობის გამო შეყენებულია 11 საქმე. ამავე პროტესტთან დაკავშირებით დახურულია 19 გაზეთი.

ასეთია საფრანგეთის რესპუბლიკანურ მთავრობის მოღვაწეობა თეთრი ტერორის დახმარებით მთელი წლის განმავლობაში. დღეს კი, როცა კომუნისტების საწინააღმდეგო კამპანიამ უკვე მწვავე ხასიათი მიიღო ეს ციფრი დღითი-დღე ზღაპრულის სიჩქარით იზრდება.

სექტემბრის დასაწყისში საფრანგეთის პროკრატურამ ბრალდება წამოუყენა მთელ რიგ ამხანაგებს, მათ ბრალს სდებენ ჯარისადმი მოწოდებით მიმართვაში, რომელშიაც ვითომ ნათქვამი იყო, არ დამორჩილებოდნენ მთავრობის განკარგულებებს. დევნას განიცდიან აგრეთვე კომუნისტური დეპუტატები: გაზეთ „ახალწვეულის“ რედაქტორი კლამამიუსი, უნიტარული კონფედერაციის მდივანი და გაზეთ „ვიუფრიერის“ რედაქტორი მონმუსო, საფრანგეთის კომუნისტურა პარტიის ორგანოს „იუმანიტეს“ ყოფილი რედაქტორი კუტეია. ბელანჟეს და რეზელს არალეგალურ ფურცლების გავრცელების გამო და ჯარისკაცს — მიშელ მარტის, რომელმაც მაროკოში დაწყებული ომის საწინააღმდეგო წერილი მოათავსა გაზეთ „იუმანიტეში.“ ყველა ჩამოთვლილთა საქმეები გადაეცა ტრიბუნალს.

სექტემბრის 1 პარიზში ადგილი ქონდა უცხოელთა მასიურ დაპატიმრებას. დაპატიმრებულთა შორის არიან: ვენგრიელები, რუმინელები, იტალიელები, პორტუგალები, ესპანელები, და საბჭოთა მოქალაქეები. ყველა ამათ გზავნიან საფრანგეთის საზღვრებიდან.

ვენგრია

ბუდაპეშტის პოლიციამ გამოაქვეყნა ოფიციალური ცნობა, რომლის თანახმად მან აღმოაჩინა „კომუნისტების დიდი შეთქმულება“. ცნობაში ნათქვამია, რომ სექტემ-

ბრის 2-ს ბუდაპეშტის პოლიციამ ქალაქში და მის მიდამოებში მოახდინა ჩხრეკა, რომლის დროს ქალაქში დაპატიმრებულია 52, ხოლო მახლობელ რაიონებში 38 კაცი. დაპატიმრებულთა შორის იმყოფება ბუდაპეშტში მცხოვრები, კბილის ექიმი **ვენატე კორნიშ**, რომლის დაპატიმრება მოხდა ვითომდა ვენის პოლიციის საიდუმლო ცნობის თანახმად.

ექიმი კორნიშის დაპატიმრება და მასზე „საშიშარი კომუნისტის“ ბრალდების წაყენება ერთხელ კიდევ ადასტურებს ვენის პოლიციის პროვოკაციულ მოღვაწეობას.

მიუხედავად მისა, რომ ავსტრიის კომუნისტურმა გაზეთმა თავის დროზე გამოააშკარა ვინაობა ექიმი კორნიშისა, მიუხედავად იმისა, რომ პოლიციამ კარგად იცის მისი ბნელი საქმეების შედეგები, ეს წვრილბურჟუაზიული შანტაჟისტ — ბუდაპეშტის ჟანდარმების ხელი, გადაიქცა „კომუნისტური შემოქმედების ხელმძღვანელად.“

ავსტრია

სექტემბრის 3 დამთავრდა ივლისის დღეებში დაპატიმრებულთა პროცესი. დაპატიმრებულ მუშებზე უკვე გამოტანილია სასტიკი განაჩენები. მოწმეებათ და ბრალმდებლებათ გამოდიოდნენ პოლიციის მოხელეები. გარდა ამისა ახლო მომავალში ისევ ახალი პროცესი დაიწყება ივლისის დღეების მონაწილეებზე. დაპატიმრებულთა რიცხვი უდრის 200 კაცს.

ლიტვა

ოფიციალური ცნობის თანახმად, რომელიც მართავს ნაციონალურ პარტიას: სექტემბრის 9 დილის 4 საათზე, ტაურგენში ადგილი ჰქონდა კომუნისტური გამოსვლების მოწყობის ცდას. აჯანყებას მიემხრენ რამდენიმე წევრი მემარცხენე პარტიისა. მთავრობის მიერ მიღებული ზომებით აჯანყება სასწრაფოდ ჩააქრეს. აჯანყებას მეთაურობდა, ოფიცერთა წრეში ჯაშუშად ცნობილი, კაპიტანი მაუსი, უკანასკნელი თანაუგრძნობდა ერთ-ერთ მემარცხენე პარტიას. მაიუსის შეპყრობისათვის ჯილდოთ გამოცხადებული იყო 1000 მანეთამდე. აჯანყების დროს ერთ-ერთი მონაწილე მოკლეს, ხოლო ორი კი, მძიმედ დაიჭრა.

მეორე დღეს „კომუნისტური აჯანყების“ შესახებ ყოველგვარი მითქმა-მოთქმა შეწყვეტილი იყო. აჯანყება სასწრაფოდ ჩააქრეს და ხელისუფლება შეუდგა მონაწილეთა სასტიკად დასჯას ყველაზე უმაღლესი შეიპყრეს ტაუროგენის კომენდანტი პოლკოვნიკი **იგნატოვიჩი**. შემდეგ ჩხრეკა და დაპატიმრებები გავრცელდა მთელს ლიტვაში. ჩხრეკის დროს შეიპყრეს დემოკრატიული სეიმის 5 ყოფილი ჯარისკაცი, უნდოდან პარტიის მდივნის შეპყრობაც, მაგრამ ის სასწრაფოდ მიიშალა.

უკანასკნელი ცნობების მიხედვით დაპატიმრებულთა რიცხვი უდრის 2000 კაცს. ამავე დროს თავისი მოქმედება დაიწყო სამხედრო საველე სასამართლომ. სექტემბრის 13 ამ სასამართლომ სიკვდილით დასჯა გადაუწყვიტა 6 კაცს. განაჩენი უკვე მოიყვანეს სისრულეში. ასე დაუსრულებლად ანადგურებს ხელისუფლება რევოლუციონურ მოძრაობაში შემჩნეულ ამხანაგებს.

წერილები აღმოსავლეთში

ლენინის რაიონი

(ტფილისი)

რემედას-ის იდეამ ფართე გამოცხილი ჰპოვა ლენინის რაიონში. ეს რაიონი მჭიდროთაა დასახლებული მთავარ სახელოსნოსა და საყუდის მუშებით.

ლენინის რაიონში რემედას-ის ორგანიზაციის დაარსების ინიციატივა ეკუთვნის პარტიულ ორგანიზაციას.

ლენინის რაიონის რემედას-ის ორგანიზაციის არსებობის ისტორიაში აღსანიშნავია ორი მთავარი მომენტი. პირველ ხანებში მუშები სტიქიურად მოაწყდნენ რემედას-ის ორგანიზაციას, ისინი ეწერებოდნენ დიდის აღფრთოვანებით, ხოლო შემდეგ რემედას-ის მუშაობას მიეცა უფრო ზომიერების ხასიათი, საბოლოოდ ჩამოყალიბდა მისი ორგანიზაციული სახე და შეუდგა მუშაობის გაღრმავებას.

პირველი საბჭო არჩეული იქნა რაიონის გაფართოებულ კონფერენციაზე 1925 წ. იანვარში, რომელსაც დაესწრო 600-ზე მეტი დელეგატი. პირველმა კონფერენციამ ძირითადი გარდატეხა მოახდინა რემედას-ის მუშაობაში და მთელი შემდგომი მუშაობა მიმართა უფრო ნაყოფიერ შედეგებისაკენ. რემედას-ის დაარსებიდან დღემდე ჩატარებულია სამი კონფერენცია; გასულ წელს მოწვეულმა უკანასკნელმა კონფერენციამ აღიარა საკმარისი ზრდა ორგანიზაციისა და რაიკომის მთელი გულისყური მიაპყრო წევრთა ინტერნაციონალურად აღზრდის საქმეს, რაც მთავარია რემედას-ის ორგანიზაციულ მუშაობაში.

ამ მიზნით რაიონში მოეწყო რემედას-ის კუთხეები, კედლის გაზეთებში გამოყოფილი იქნა რემედას-ის სპეციალური კუთხე და ჩატარდა სხვადასხვა ხასიათის საგიტაციო კამპანიები.

1-ლ იანვრიდან რაიონებში ჩატარებულ იქნა 18 მარტისა და პარიზის კომუნის დღის კამპანია. ამ დღეს რაიონს ესტუმრნენ ძვირფასი სტუმრები ამხ. ბრანდლესი და უტკესი. მიღებული იყო აგრეთვე მხურვალე მონაწილეობა 1-ლ მაისის ჩატარების კამპანიაში. ჩატარდა აგრეთვე პარიზის კომუნის დაცემის დღე—28 მაისი, საერთაშორისო ახალგაზრდობის დღე და სხვ. საპროტესტო კამპანიები.

დიდის ხალხით ჩატარდა აგრეთვე საპროტესტო კამპანიები ამხ. საკოსა და ვანცეტის გასამართლებისა და დასჯის საწინააღმდეგოდ. სპეციალურად მოწვეულ მიტინგზე დაესწრო 600-ზე მეტი მუშა-მოსამსახურე, რომელთაც თავიანთი ზიზლი გაუგზავნეს მუშათა კლასის ჯალათებს, მასაჩუხეტის ოლქის უფროსს ფულერსა და მის დამქაშებს საკოსა და ვანცეტის მხეცურად წამების გამო.

მეტად დიდი შთაბეჭდილება დასტოვა რემედას-ის წევრებზე საქართველოს რევოლუციონერ მუშეუმის დათვალიერებამ. ეს ესკურსია მიზნად ისახავდა გაეცნო რე-

მედას-ის წევრებისათვის საქარ. და მთელ ამიერ-კავკასიაში რევოლუციონური მოძრაობის მდიდარი წარსული.

ექსკურსიის შემადგენლობის უმრავლესობა მონაწილე ყოფილა იმ სურათებისა, რომლებიც ცხადად არის აღდგენილი და წარმოდგენილი მუზეუმში, ამიტომ იყო, რომ მუშები წინ უსწრებდნენ მუზეუმის სიძველეთა ახსნა-განმარტების მიმცემს. მუშები ცნობდნენ ახალგაზრდობაში არალეგალურ პირობებში არსებულ სტამბებსა და სხვ.

საერთოდ უნდა ითქვას, რომ ექსკურსიამ მეტად კარგი შთაბეჭდილება დასტოვა მონაწილეებზე. ასეთია დაახლოებით ლენინის რაიონის რემედას-ის ორგანიზაციის მუშაობის ისტორია სააგიტაციო-საპროპაგანდო დარგში, თუ მხედველობაში არ მივიღებთ უჯრედის მუშაობის ხასიათს. სამართლიანად უნდა აღინიშნოს, რომ რემედას-ის ლენინის შინა-საუჯრედო მუშაობა მოისუსტებს, რაც აუცილებლად გამოსწორებულ უნდა იქნეს პარტორგანიზაციის დახმარებით.

როგორც ვიცით უჯრედის ბიუროებისა და სარევიზიო კომისიების გადარჩევა ხდება 6 თვეში ერთხელ, რომელსაც დიდი მნიშვნელობა აქვს მუშაობის წარმატებისათვის. თუ დაუკვირდავით უჯრედის ბიუროს წარსულ შემადგენლობას დავინახავთ, რომ 193 კაციდან ფაქტიურად მუშაობდა მხოლოდ 101 დანარჩენი 96 კი, ზედმეტ ბალასტად აწვა უჯრედის ბიუროს, რაც ძლიერ ცუდად მოქმედობდა უჯრედის მუშაობაზე. ამიტომ იყო, რომ უკანასკნელ გადარჩევების დროს რაიკომის ყურადღება მიქცეული იყო იქეთკენ, რათა ბიუროებში შესულიყვნენ (სეთი ამხანაგები, რომლებიც ნაკლებათ იქნებოდნენ დატვირთულნი სხვა და სხვა საქმეებით.

ბიუროების უკანასკნელმა გადარჩევამ გადაახალისა ბიუროს შემადგენლობა თითქმის 60 პროც. დღეს მთელს რაიონში მუშაობაში ჩაბმულია 245 კაცი მეტი, რომლის უმრავლესობას მუშები წარმოადგენენ.

რაიონში ითვლება 37 უჯრედი, რომელიც აერთიანებს 600 წევრს. აღნიშნულ უჯრედებიდან 18 წმინდა მუშურია, 10 საბჭოთა მოსამსახურეებისა დანარჩენი კი, სამხედრო და მოწაფეთა. წევრთა შემადგენლობიდან 3,336 მუშაა, ხოლო დანარჩენები არიან მოსამსახურე და მოწაფეები.

რაიკომი ორკვირაში ერთხელ იწვევს პრეზიდიუმის სხდომებს. გარდა ამისა რაიკომთან არსებობს: საორგანიზაციო, საფინანსო და სააგიტაციო სექტორები, რომლებიც დიდ დახმარებას უწევენ პრეზიდიუმის მუშაობას.

ამჟამად აღნიშნული სექტორები ახდენენ რემედას-ის წევრთა აღრიცხვას აყალიბებენ რემედას-ის წრეებსა და სხვა.

რაც შეეხება რაიკომის ფინანსიურ მხარეს, მიმდინარე წლის იანვრის პირველიდან რაიკომის სალაროში შემოსული თანხის რაოდენობა უდრიდა 2.301 მან. ეს თანხა გადაგზავნილია დანიშნულებისამებრ, ნაწილი კი, მოხმარდა ადგილობრივ მუშაობას.

ლენინის რაიკომის რემედას-ის ორგანიზაციის წინაშე დღეს სდგას მთელი რიგი გადაუდებელი ამოცანები: რემედას-ის წევრთა ინტერნაციონალურად აღზრდის საქმე. შემოსავლის წყაროების გამონახვა და შინა საუჯრედო მუშაობის გაძლიერება.

ეს ამოცანები დაძლეული უნდა იქნას. რემედას-ის ყოველი წევრი მტკიცე ნაბიჯით და შეგნებულად უნდა მიუახლოვდეს ოქტომბრის დიდი რევოლუციის 10 წლის თავს. რემედას-ის ყოველ წევრს უნდა ახსოვდეს, რომ სა-

კავშირო რესპუბლიკების გაძლიერებასთან ერთად ძლიერდება საერთაშორისო მუშათა კლასის დაუძინებელი მტე-რი, ის ისევ უჩვეულო საშვალეებს მიმართავს რათა სისხლის მორევში ჩაახშოს რევოლუციონური მუშათა კლასის მისწრაფებანი. შეგნება იმისა, რომ ყოველი მშრომელი-სათვის ძვირფასია ოქტომბრის რევოლუციის მონაპოვა-რი, გვავალებს ხელი შეუწყოს მომავალ საერთაშორისო რევოლუციისათვის დაუღალავად მებრძოლ მუშათა კლასს, რომელიც ებრძვის ბურჟუაზიულ—ფაშისტურ აღმოსავლეთსა და დასავლეთის რეაქციონურ მთავრობებს.

ლენინის რაიონის მუშები მზად არიან ოქტომბრის 10 წლის თავზე შესძახონ მუშათა კლასის მოღალატეებს:

ძირს საერთაშორისო რეაქცია!

გაუმარჯოს მსოფლიო ოქტომბერს!

გაუმარჯოს კომუნისტურ პარტიას!

გაუმარჯოს რემედას-ს!

ირ. მშველიძე.

ს ა მ ტ რ ე დ ა ს

მიმდინარე წლის აგვისტოს 10 შესდგა სამტრედიის რემედას-ის წევრთა გაერთიანებული კრება, სადაც დაესწრნენ ქალაქისა და რკინის გზის მუშა-მოსამსახურენი, რიცხვით 700 კაცი, თავმჯდომარედ არჩეულ იქნა ამხ. ლ. ხურცილავა, მდივნად ამხ. ჯვარეიშვილი.

საერთაშორისო პოლიტიკურ მდგომარეობის, თეთრი ტერორის ზრდისა და რემედას-ის მნიშვნელობის შესახებ საერთაშორისო მებრძოლ პროლეტარიატის საბოლოო გამარჯვების საქმეში, ვრცელი მოხსენებებით გამოვიდა ამხ. იროდიონ სოხაძე. მომხსენებელი შეეხო მსოფლიო მებრძოლ პროლეტარიატის მიზნებს, მის მიღწევებს, როგორც საბჭოთა კავშირში, ისე დასავლეთისა და აღმოსავლეთის დაჩაგრულ ერებში მომხსენებელმა ხაზი გაუსვა აგრეთვე იმ გარემოებას, რომ საბჭოთა კავშირის განმტკიცებასთან ერთად მტკიცდება საერთაშორისო მუშათა კლასის რევოლუციონური თვითშეგნება.

მომხსენებელი შეეხო აგრეთვე თეთრი ტერორისა და კლასიური იუსტიციის თავგასულობას მთელ რიგ ბურჟუაზიულ ქვეყნებში, რაც გამოწვეულია „კომუნისტური საფრთხის“ მოლანდებით, რომელიც მოსვენებას არ აძლევს მსოფლიო მტაცებელთ და აღმოსავლეთ-დასავლეთის დამონავებულ ერების აშკარა, თუ ფარულ მტრებს.

მოხსენებამ დამსწრეებზე მეტად კარგი შთაბეჭდილება დასტოვა.

ამხ. სოხაძის მოხსენებების შემდეგ სიტყვებით გამოვიდნენ ამხ. ლ. ცანავა, სევ. ხვიჩაა, და ნ. არეშიძე. ორატორებმა აღნიშნეს რემედას-ის უდიდესი მნიშვნელობა საერთაშორისო მუშათა მოძრაობის საქმეში. ამხანა-

გები ვრცლად შეეხნენ რემედას-ის მოღვაწეობას, როგორც საბჭოთა ისე ბურჟუაზიულ ქვეყნებში, სადაც ამ ორგანიზაციისათვის არ არსებობს თავისუფალი ასპარეზი. დასასრულ ამხანაგებმა მოუწოდეს დამსწრეთ გააძლიერონ რემედას-ის ორგანიზაციები და ყოველ მხრივად ხელი შეუწყონ მისი იდეების პოპულიარიზაციას მშრომელთა ფართე მასებში.

მოხსენებების შემდეგ კრებამ გამოიტანა შემდეგი რეზოლუცია: ქ. სამტრედიის რკინის გზისა და მისი რაიონის მუშა-მოსამსახურეები ზიზღს უცხადებენ მუშათა კლასის ჯალათებს, რომლებიც სისხლის მორევში ახრჩობენ საერთაშორისო რევოლუციისათვის მებრძოლთა საუკეთესო მილიონებს. ქ. სამტრედიისა და მისი რაიონის მუშა-მოსამსახურეები მზად არიან ყოველ მხრივად ხელი შეუწყონ საბჭოთა ხელისუფლებას, რომელიც იბრძვის საერთაშორისო მუშათა კლასის საბოლოო განთავისუფლებისათვის და რომელიც ხელს უწყობს დაჩაგრულ ერთა თვითგამორკვევის დიად საქმეს ბურჟუაზიის თარეშის ასალაგმავად. ისინი მზად არიან შეუწყველი რიგებით წინ აღუდგნენ ჩვენი ქვეყნიდან უმწეოდ გადახიზნულ ჟორდანია-რამაშვილის ყოველ მთავრობის ზრახვებს, რომლის მიზანია ქართველი ხალხი ხელ-ახალი ომში ჩაითრიოს.

ჩვენ ფხაზელ თვალყურს ვადევნებთ ჩვენი ქვეყნის თავისუფლებას, მას დიად აღმშენებლობას, აღორძინებას და კულტურისაკენ შეუჩერებელ წინსვლას. არ ვზოგავთ მთელ ჩვენს ენერგიას ხელი შეუწყობთ მუშათა და გლეხთა მასების ინტერნაციონალურად აღზრდის საქმეს, რაც მთავარი საწინდარია დაჩაგრულთა თავის დახსნისა დამონავება-დარბევისაგან.

ჩვენ მზად ვართ ხელი შეუწყოთ საერთაშორისო რევოლუციისათვის მებრძოლთა დამხმარე ორგანიზაციის — რემედას-ის მუშაობას, რათა ღირსეული პასუხი გავსცეთ ჩვენს საერთო მტერს.

ნურავინ ფიქროს, მუშათა კლასის ჩათრევას ისევ ახალ ავანტიურაში. ჩვენი ქვეყნის მუშათა კლასი და რევოლუციონური გლეხობა აშენებენ თავის სოციალისტურ სამშობლოს სადაც სამუდამოთ თავისუფალია შრომა, კაპიტალის ბრძკალებისა და მძიმე ექსპლოატაციისაგან.

თავისუფლების მხურვალე მზის ქვეშ მწყობრად და რაზმული მუშათა კლასი მიყვება გამარჯვების სიმბოლო ოქტომბრის წითელ დროშას.

გაუმარჯოს საერთაშორისო ოქტომბერს!

გაუმარჯოს საბჭოთა კავშირის თავისუფალ პროლეტარიატის, მსოფლიო რევოლუციონურ მუშათა კლასის ავანგარდს და მის მესვეურს კომუნისტურ პარტიას.

გაუმარჯოს რემედას-ს!

გაიღე.

სერგიეთის თემი

(სენაკის მაზრა)

სერგიეთის თემში კარგა ხანია, რაც არსებობს რემედას-ის ორგანიზაცია. უჯრედი აერთიანებს 80-მდე წევრს, რომლის უმრავლესობას შეადგენს გლეხობა. აღსანიშნავია ის გარემოება, რომ წევრთა რიცხვი დღითი-ღამით იზრდება.

სოფლად მომუშავე ინტელიგენცია დიდის სიმბატიით ეკიდება რემედას-ის მუშაობას, ისინი არ ზოგავენ თავიანთ ძალ-ღონეს საერთაშორისო რევოლუციისათვის მებრძოლთა დასახმარებლად. ამ მუშაობაში აქტიურ მონაწილეობას იღებენ რემედას-ის წევრები. უჯრედში სისტემატურად ტარდება მოხსენება-საუბრები: თითქმის ყოველ კვირა იკითხება რეფერატები საერთაშორისო მებრძოლ პროლეტარიატის თავგანწირულ ბრძოლისა და კაპიტალისტურ ქვეყნების მესვეურთა აღვირ-ახსნილობის შესახებ, რომელსაც ადგილი აქვს მთელ რიგ აღმოსავლეთ-დასავლეთის ქვეყნებში. ამავე რეფერატებში განსაკუთრებული ყურადღება ექცევა რემედას-ის ამოცანებს, თეთრი ტერორის „სისხლიან მოღვაწეობასა“ და სოციალ-დემოკრატიის გამყიდველ პოლიტიკას მუშათა საერთაშორისო რევოლუციონურ მოძრაობის მიმართ.

სამწუხაროდ უნდა აღინიშნოს, რომ სენაკის სამაჟო კომიტეტს ჯერ თავი არ შეუწყუხებია და მომხსენებელი ერთხელაც არ გამოუგზავნია ჩვენს თემში. მიუხედავად იმისა, რომ ჩვენს ორგანიზაციას ხელმძღვანელი არ ვინ ყავს ჯერ-ჯერობით, ჩვენ მაინც ვცდილობთ ის დავყენოთ სათანადო დონეზე. სისტემატურად იკრიბება სწევრო გადასახადება და სხვ.

რემედას-ის ყოველი წევრი თბილად სდგას თავსწმინდა სადარაჯოზე, ისინი ცდილობენ ორგანიზაციას არ შეიპარონ მუშათა კლასისათვის უცხო და მავნე ელემენტები. მიმდინარე წლის მარტიდან დაიწყო წევრო სისტემატური პოლიტიკურ-აღმზრდელობითი მუშაობასაც ხელმძღვანელობს უჯრედის მდივანი.

ამრიგად რემედას ის უჯრედის მუშაობა ნაყოფიერად მიმდინარეობს, რაც გვარწმუნებს იმაში, რომ სერგიეთის თემის გლეხობა მზად იქნება მომავალშიაც ხელ შეუწყოს საერთაშორისო მუშათა კლასის გამარჯვებულად საქმეს.

რემედას-ის კორ. ს. გან-ლია

შ ო რ ა პ ა ნ ი

(რემედას-ის 1ლი კონფერენცია)

1927 წ. ოქტომბრის 9 შესდგა რემედას-ის შორაპნის მაზრის 1-ლი კონფერენცია, სადაც დაესწრო 60 დელეგატი. კონფერენციას ხსნის შორაპნის სამაზრო პარტკომის აგიტ. პრ. გამგე ამხ. კომახიძე. პრეზიდიუმში არჩეულ იქნენ შემდეგი ამხანაგები: 1. აღ. ქოიავა, 2. სი-საური, 3. მაჭავარიანი, 4. სიხარულიძე, 5. შავაძე, 6. კო-მახიძე, 7. აბულაძე, 8. გურგენიძე და 9. მახარაძე. სამდი-ვნოში ნიქაიძე და ლამბაშიძე.

დღის წესრიგში დამტკიცებულ იქნა შემდეგი სა-კითხები. 1) საერთაშორისო მდგომარეობა და რემედას-ის ამოცანები, 2) დროებითი კომიტეტის ანგარიში და ახ-ლად არჩეულ კომიტეტების მორიგი ამოცანები, 3) კო-მიტეტისა და სარევიზიო კომისიის არჩევა.

საერთაშორისო პოლიტიკური მდგომარეობისა რემედას-ის მნიშვნელობის შესახებ ვრცელი მოხსენებ-გამოდის საქ. რემედას-ის ც. კ. პ. მ. მდივანი ამხ. ა. ქოი-ა. მომხსენებელმა დაასურათა კაპიტალისტურ ქვეყნების ბრძოლ პროლეტარიატის მდგომარეობა, თეთრი ტერ-რის აღვირახსნილობა და საერთაშორისო სოციალ-დემ-კრატიის გამყიდველი პოლიტიკა მუშათა კლასის მიმარ-მომხსენებელი შეეხო აგრეთვე ამერიკის ბურჟუაზიის ს-ზიზლარ მოქმედებებს, რაც გამოიხატება საკოსა და ვ-ცეტის მკვლელობაში.

შემდეგ მომხსენებელი გადადის აღმოსავლეთ ქვ-ნებში მოთარეშე თეთრი ტერორისა და ინგლისის შუ-მაგართა „მოღვაწეობაზე“, რომელიც ცდილობს სისხლ

მორევში ჩაახრჩოს ჩინეთის რევოლუციონური მუშათა კლასის განმანათლებელი მოძრაობა.

მომხსენებელმა საბოლოო სიტყვაში აღნიშნა ბურჟუაზიულ გარემოცვის პირობებში რემედას-ის უდიდესი მნიშვნელობა, როგორც საბჭოთა ისე მთელ რიგ ბურჟუაზიულ ქვეყნებში, სადაც კი მიწვდება ინგლისისა და დასავლეთ ევროპის „ძლიერი“ სახელმწიფოების მტაცებლური პოლიტიკის სუსხი.

შემდეგ მომხსენებლად გამოდის ამხ. კომახიძე, რომელიც აღნიშნავს იმ გარემოებას, რომ კომიტეტს დღემდე არ ქონდა საშუალება ეწარმოებია მუშაობა გარკვეული გეგმის მიხედვით. კომიტეტის შემადგენლობა დღითიდღე იცვლებოდა და ხდებოდა მექანიკური არჩევა, ამიტომ დროებითმა კომიტეტმა საჭიროდ სცნო მოეწვია სამაზრო კონფერენცია. მომხსენებელი ვრცლად შეეხო აგრეთვე თუ რა დიდი მნიშვნელობა აქვს რემედას-ს, როგორც არა კლასიურ საზოგადოებას, რომელსე მიზნად ისახავს საერთაშორისო რევოლუციის ზურგის გამაგრებას და ბურჟუაზიულ ქვეყნების ციხეებში მოქცეულ პროლეტარატის ეკონომიურ და მორალურ დახმარების აღმოჩენას.

ამხ. კომახიძე ეხება აგრეთვე რემედას-ის ორგანიზაციულ მხარეს; მოხსენების გარშემო გამართულ ცხარე კამათში მონაწილეობა მიიღეს მთელ რიგ ამხანაგებმა. ამხ. ქოიავა აღნიშნავს: მიუხედავად რემედას-ის ორგანიზაციების 4 წლას არსებობისა და მოღვაწეობისა, შორაპნის სამაზრო კომიტეტს დღემდე თითქმის არაფერი გაუკეთებია, პირიქით საკმაოდ დიდი ქონია არანორმალურად საქმის წარმოებას, რასაც უნდა მიეწეროს დროებითი კომიტეტის დავალიანება 3.050 მან. რაოდენობით. აღნიშნა რა ეს არასასურველი მოვლენა, ამხ. ქოიავა მიუთითებს სამაზრო კონფერენციას, რათა ახლად არჩეულ კომიტეტს დაევალოს გამოარკვიოს ყოფილი დროებითი კომიტეტის საქმიანობა.

შემდეგ გამოსული ორატორები აღნიშნავენ, რომ ყოველი მოქალაქე მუშა, თუ გლეხი სიამოვნებით გაიღებს თავის მცირეოდენ წვლილს რევოლუციისათვის მებრძოლთა დასახმარებლად თუ კი, საამისოდ სასურველ დონეზე იქნება დაყენებული რემედას-ის მუშაობა.

ამხანაგებმა აღნიშნეს აგრეთვე ის გარემოება, რომ დღემდე ძლიერ სუსტი იყო რემედას-ის ხელმძღვანელობა ადგილებზე. რასაც ადგილი არ უნდა ექნეს მომავალში. საჭიროა ეს ნაკლი დაუყონებლივ გამოსწორებულ იქნეს

მომავალში, რაც უნდა გამოიხატოს იდეურ ხელმძღვანელობაში სათანადო დირექტივების მიწოდების საბით.

დასასრულ კონფერენციას გამოაქვს დადგენილება, სადაც ნათქვამია: მოვისმინეთ რა, მოხსენება ამხ. აღ. ქოიავასი, საერთაშორისო მდგომარეობასა და რემედას-ის მნიშვნელობის შესახებ, შორაპნის სამაზრო კონფერენცია ითვალისწინებს, საერთაშორისო ბურჟუაზიის სასტიკ ბრძოლას რევოლუციონურ პროლეტარიატის მიმართ, კონფერენცია ადგენს ყოველმხრივი დახმარება აღმოუჩინოს რევოლუციისათვის თავდადებულ მებრძოლ ამხანაგებს, მათ ოჯახებს და ხელი შეუწყონ რემედას-ის წევრთა ინტერნაციონალურად აღზრდას.

ადგილობრივ მუშაობის გაღრმავებასა და გამოცოცხლებისათვის კონფერენცია აყენებს შემდეგ პრაქტიკულ მითითებებს: 1) გამორკვეულ იქნეს სასწრაფოდ კომიტეტის დავალიანების მიზეზები, 2) აქტივის წამოწევის მიზნით ტარდებოდეს უჯრედებში თათბირები, და ირჩეოდეს სხვა და სხვა საკითხები. 3) დაევალოს ახალ კომიტეტს გამოიმუშაოს სათანადო სამოქმედო გეგმა და დამტკიცოს მტკიცე ხარჯთ-აღრიცხვა, რათა მომავალში ადგილი არ ექნეს დავალიანებებს. 4) ჩამოყალიბებულ იქნას საორგანიზაციო-სააგიტაციო და საფინანსო კომისიები და 5) აღრიცხულ იქნას აქტივისტები, რომლებსაც დაევალოს სხვა და სხვა თემებში თათბირების ჩატარება.

კომიტეტების წევრებად არჩეულნი არიან შემდეგი ამხანაგები: 1) მაქარაშვილი დავითი, 2) ლაბაძე ფ. 3) კომახიძე დ. 4) ივანოვი ან. 5) მანჯავიძე თ. 5) ბიბინი-შვილი გ. 7) შათირიშვილი ი. 8) სისაური ლ. 9) შარი-ქაძე მ. 10) ქიქინაძე ვ. 11) მერაბიშვილი ი. 12) ქამუშაძე ლ. 13) თურქაძე ა. 14) კავთელაძე ი. 15) ბიწაძე გ. 16) გაჩეჩილაძე ვ. 17) ნანეტაშვილი მ. 18) გაბრიჩიძე ა. და 19) ზარნაძე დ.

კანდიდატებად და სარეზივო კომისიაში არჩეულია ხუთი-ხუთი კაცი.

კონფერენციის დასასრულს ამხ. კომახიძემ მოწოდებით მიმართა დელეგატებს, რათა ადგილებზე დაბრუნებასთანვე შეუდგენ აქტიურ მუშაობას და ახლად არჩეულ კომიტეტთან ხელა-ხელ ჩაკიდებული იმუშაონ საერთაშორისო რევოლუციის წითელი ზურგის გასამაგრებლად. რის შემდეგ კონფერენცია დაიხურა მსურვალე ოვაციებით.

ძირულისპირელი.

ბ უ რ ი ა

(რემედას-ის მუშაობა ოზურგეთის მაზრაში)

რემედას-ის ცეკას მიერ ოზურგეთის ორგანიზაციის გამორკვევა დაგვარწმუნა, რომ დღიდან რემედასის დაარსებისა ამ მაზრაში თითქმის არაფერი გაკეთებულა. უმთავრესად ეს აიხსნება სამაზროკომისა და რაიკომების სრული უმოქმედობით და ხელმძღვანელობითი მუშაობის სისუსტით. სამაზროკომი მთელი წლის განმავლობაში არ შეკრებილა და პრეზიდუმის სხდომა ამ ხნის განმავლობაში

მხოლოდ 3-ჯერ ყოფილა. ასეთი მუშაობის წარმოების დროს რასაკვირველია მუშაობა ვერ წავა სასურველად. აქედან გამომდინარეობს შემდეგი მუშაობის სისუსტე: „არ ხდება უჯრედების მდივნების თათბირი, არ არის გადარჩეული უჯრედები, არ არის წარმოებული აღმზრდელობითი მუშაობა. აგიტ-პროპაგანდა ძალზე მოსუსტებს“.

ამ გარემოებას საქ. რემედას-ის ცენტრ. კომიტეტმა მიაქცია სათანადო ყურადღება და მიიღო ზომები ასეთი ნაკლის გამოსასწორებლად. ეხლა ვნახოთ რას აკეთებს ოზურგეთის მაზრა! უნდა გულახდილად ითქვას, რომ ძირითადი უჯრედები სრულიად მიძინებული არიან. არის უჯრედები, რომელთაც არც ერთი კაპეიკი არ შემოუტანიათ უკანასკნელი წლის განმავლობაში. არ არის სათანადო კავშირი სამაზრკომსა და თემკომებს შორის.

ჩვენი ორგანიზაციის მუშაობაში უდიდესი მნიშვნელობა აქვს სარევიზიო კომისიას. ამ შეზღუდვაშია უნუგეშო მდგომარეობაშია ოზურგეთის სამაზრკომის სარევიზიო კომისიის მუშაობა. ოზურგეთის სამაზრკომის სარევიზიო კომისია, მართალია, რეგულიარულად უკეთებს რევიზიას სამაზრკომის ტექნიკურ მომუშავეს, მაგრამ, სათანადო ყურადღება ვერ მიუქცევია თვით სამაზრკომის მუშაობისათვის. უკანასკნელად უნდა ითქვას, რომ ჩვენი ორგანიზაციის საქმიანობა გამოიხატება მატერიალურ

ბაზის გაძლიერებაში, რაც ოზურგეთის მაზრის ორგანიზაციას ვერ მოუხერხებია.

ოზურგეთის სამაზრკომს რაც შეუძრებია იგივე დაუხარჯავს და ეს მდგომარეობა ფრიად სამწუხარო მოვლენად უნდა ჩაითვალოს. ეს არასასურველი მოვლენა ეხლავე უნდა იქნას აღკვეთილი საქ. რემედას-ის ცენტრალურ კომიტეტის მიერ. სამწუხაროდ, უნდა აღინიშნოს, რომ პარტიული კომიტეტები ვერ უწყვეტ სათანადო ხელმძღვანელობას ჩვენს ორგანიზაციებს თავის მუშაობაში.

ყველა ზემოთ ნათქვამიდან ნათლად სჩანს, რომ ერთი მხრივ საქირთა ცენტრ. კომიტეტის მიერ მეთვალყურეობის გაძლიერება და მეორეს მხრივ სამაზრკომების მიერ და კერძოდ (ოზურგეთის) საქირთა დაკვირვითი მუშაობის წარმოება.

ჩვენ იმედი გვაქვს, რომ ოზურგეთის ორგანიზაცია შესძლებს მომავალში თავის მუშაობაში შემჩნეულ ნაკლის გამოსწორებას და ორგანიზაციის გაჯანმრთელებას.

მ. ხომერიკი.

ლოზუნგები

რემედას-ი გზის მაჩვენებელია მსოფლიო ოპტომატისაკენ.

ოპტომატის რევოლუციის 10 წლის თავზე ს. ს. რ. კავშირის პროლეტარიატი მხურვალე საღამო უძღვნი ბურჟუაზიულ ძველებს საპროპაგანდო გამოცხადებულ 80.000 პოლიტიკურ პატიმარს.

საკონსა და ვანცების სიკვდილით დასჯის საწინააღმდეგოთ საერთაშორისო რევოლუციონური პროლეტარიატი უზრუნველყოფს და განამტკიცებს თავის რიგებს, რომელიც მიმართული იქნება კაპიტალისტურ მთავრობებისაკენ.

ოპტომატის რევოლუციის 10 წლის თავზე ს. ს. რ. კავშირის მხრომელი მასები ყველა კრულვას უთვლიან საერთაშორისო ბურჟუაზიას, რომელიც წარმოადგენს ბელადს და წინამძღოლს საერთაშორისო, სოციალ.-დემოკრატიისა, რომელმაც ხელები დაიბანა ვენის მუშების სისხლში.

თეთრ ტერორს ჩვენ ვუპასუხებთ რემედას-ის რიგების გამტკიცებით და უმჯობესობით.

ოპტომატის რევოლუციის საუბიძო დღეს ს. ს. რ. კავშირის პროლეტარიატი გულის წყრომით მოიგონებს კაპიტალისტურ ძველებში მოთარეშე თეთრ ტერორს, რომელიც კიენის ძუსლით ქიწანთან ასწორებს მუშათა რევოლუციონურ მასების განმანათლებლურ ფუნქციას.

რემედას-ი საერთაშორისო ოპტომატის წითელი ზუგბია.

ოფიციალური განყოფილება

დღეს ოპოზიციის ჩამოშლის ათი წლის თავია!

საბჭოთა კავშირის, მუშები და გლეხები დღეს დღესასწაულობენ ათი წლის თავს.

ამ დღიდან და სასიხარულო დღეს ისინი ძმური სოლიდარული გრძნობით და შეუდრეკელი რწმენით იგონებენ ყველა იმას, რომლებიც იტანჯებოდნენ საპყრობილეებში, კატორღებში და გადასახლებულნი არიან კაპიტალისტურ ხელისუფლების მიერ. ისინი ხრიან თავიანთ ბრძოლის წითელ დროშებს, ბურჟუაზიასთან ბრძოლაში დაღუპულ მებრძოლთა ხსოვნის აღსანიშნავად.

საბჭოთა კავშირის პროლეტარიატმა და გლეხებმა გაიარეს ნარ-ეკლიანი და სისხლიანი გზა ათეულ წლების განმავლობაში სანამ საბოლოოდ დაამარცხებდა მეფურ-ბურჟუაზიულ და თავადურ წყობილებას.

შორეული თოვლიანი სივრცეები ციმბირისა, ბნელი საკნები შლისელბურგისა და პეტრეპავლეს სიმაგრე-ციხეები და პოლიციის უბნები იყვნენ მოწამენი ჯერ არ ნახულ ასეულ და ათასეულ ფოლადისებურ რევოლუციონერების წამებისა, რომლებმაც შესწირეს თავიანთი სიცოცხლე დღიდან თავისუფლებას.

არა ერთხელ მორწყულა სისხლით მოსკოვის პეტროგრადის, ივანოვ-ვოზნესენსკის ოდესის, ბაქოს და ტფილისის ქუჩები. ძველ თაობას ახსოვს მუშათა შეტაკებების დროს დახვრეტა, სისხლიანი კვირა 1905 წლისა და ლენის ტრაგედია. ახალგაზრდა თაობამ თავის თავზე განიცადა თეთრგვარდიელ ბანდების—დენიკინის, კოლჩაკის, ვრანგელისა და იუდენიჩის შემოტევები, რომლებმაც წითელი ვარსკვლავები ამოსჭრეს გულზე და ზურგზე რევოლუციონერ არმიის ჯარისკაცებს, ანადგურებდნენ მათ სახრჩობელებით ქალაქად, სოფლად და ცდილობდნენ აღედგინათ უცხოელ კაპიტალისტთა დახმარებით ძველი წყობილება უსამართლობისა და ექსპლოატაციისა.

ყველაფერი ეს უკან არის, ყველა ეს უკუღმართობანი გადაეცა საუკუნო დავიწყებას, რაც არასდროს არ

დაბრუნდება, მხოლოდ ჩუმ კედლებში რევოლუციის მუზეუმებისა და არქივთა თაროებში ინახავს თავისუფალი ქვეყანა მომავალ თაობისათვის: დაფლეთილ სისხლიან დროშებს, დაქანგულ ბორკილებს, ქანდარმთა ვრცელ დაკითხვებს (ძიებებს) და ოქმებს სამეფო იუსტიციისას, აღწერებს ქერ-ქვეშ ბრძოლების, ბარიკადებზე შეტაკებების წერებს ქერ-ქვეშ ომისა. ყველაფერი ეს ავსებს საბჭოთა და სამოქალაქო ომისა. ყველაფერი ეს ავსებს საბჭოთა კავშირის მშრომელთა გულს საბოლოო გამარჯვების რწმენით მიუხედავად რეაქციის თავდასხმის გაცხოველებულ საერთაშორისო სამზადისისა და თეთრი ტერორის ზრდისა კაპიტალისტურ ქვეყნებში.

ხუთი წლის წინად ს.ს.რ.კ. მშრომელთა მიერ დაარსებული იქმნა საერთაშორისო რევოლუციისათვის მებრძოლთა დამხმარე ორგანიზაცია, რომელიც სწრაფად გაიზარდა და შემოიკრიბა თავის გარშემო 40-ზე მეტი ქვეყანა. ს.ს.რ.კ. მილიონი მუშები და გლეხები შეერთებულნი რემედას-ის რიგებში აკეთებენ ყველაფერ იმას, რაც შეაძლებურებს პოლიტიკურ პატიმრების, ემიგრანტების, მათი ოჯახებისა და დაღუპულ რევოლუციონერთა ქვრივობლების მდგომარეობას. არ არის სკოლა, არ არის ყაზარმა, არ არის ქარხანა ს.ს.რ.კ.-ში სადაც არ არსებობდეს უჯრედი ჩვენი რემედას-ის ორგანიზაციისა, რომელიც ხელმძღვანელობს საშუალებათა შეკრებას დახმარების საქმეში და უცხოეთის ციხეთა შეფობისათვის. არ არის კუთხე ჩვენს კავშირში, სადაც არ იცოდნენ ბურჟუაზიის დანაშაული, სადაც არ იმეორებდნენ აღტაცებით და მხურვალე თანაგრძნობით მებრძოლთა სახელებს!

დღეს, ჩვენი გამარჯვების საზეიმო დღეს ვანხორციელებთ რა ანდერძს ლენინისას, ვუცხადებთ ყველას: კოლონიალურ, თუ ნახევრად კოლონიალურ ქვეყნებს, რომ ჩვენ თქვენთან ვართ ბოლომდე—მსოფლიო ოქტომბრის გამარჯვებამდე!

საქ. რემედას-ის ცენტრ. კომიტეტი

რემედას-ი და ოპოზიციის ათი წლის თავი

(თეზისები მოხსენებისათვის)

1. რემედას-ს, რომელიც აღმოცენდა რუსეთში ოქტომბრის რევოლუციის 5 წ. (1922 წ.) ხოლო საქართველოში 6 წ. (1924 წ.) შემდეგ, საბჭოთა საზოგადოებრივობაში უჭირავს პირველი ადგილი და წარმოადგენს თვალსაჩინო ფაქტორს საერთაშორისო რევოლუციონერ მოძრაობაში.

რემედას-ის რევოლუციონერი ძლიერება და მისი გავლენა მშრომელთა ფართე მასებზე გამომჟღავნდა საკოსა და ვანცეტის წამების საწინააღმდეგოდ მოწყობილ დემონსტრაციებზე, როგორც საბჭოთა დიდი კავშირის ქვეყნებში, ისე, კაპიტალისტურ სახელმწიფოებში.

2. რემედას-ის წარმოშობა გაცილებით დაშორებულია ოქტომბრის რევოლუციის თარიღს.

რევოლუციონერ მოძრაობის განვითარებამ და კლასიური ბრძოლის გამწვავებამ წამოაყენეს იდეა საერთაშორისო სოციალისტურ რევოლუციისათვის მებრძოლთა დახმარების ორგანიზაციის დაარსებისა.

რემედას-ი წარმოიშვა მაშინ, როცა გამოიჩინა, რომ კლასიური ბრძოლა და თეთრი ტერორის თარეში კაპიტალისტურ ქვეყნებში იქნება მეტად ხანგრძლივი, მძიმე და მწვავე ხასიათისა—კაპიტალთან პირისპირ შეხვედრის დროს.

რემედას-ს ფესვები ღრმად აქვს გადგმული საერთაშორისო რევოლუციონურ მოძრაობის ნიადაგში, საერთაშორისო მებრძოლ მუშათა კლასს ს. ს. რ. დიდ კავშირთან ერთად ევალება მიიღოს აქტიური მონაწილეობა ოქტომბრის რევოლუციის 10 წ. დღესასწაულში.

3. დროებით შენელება რევოლუციონური მოძრაობის 1922-23 წ. კაპიტალის შემოტევა მუშათა კლასზე, ფაშიზმის განვითარება, დღითი-დღე გაძლიერებული თეთრი ტერორი-კიდევ უფრო ადასტურებს რემედას-ის ორგანიზაციების არსებობის და მისი მოღვაწეობის აუცილებლობას მომავალში.

ჩასახვის პირველ დღეებიდანვე, რემედას-ი წარმოადგენდა თეთრი ტერორისა და კლასიური იუსტიციის მსხვერპლთა დამხმარე ორგანიზაციას, ის გადაიქცა საერთაშორისო პროლეტარიატის ბრძოლის იარაღად. მან თავისი მოღვაწეობა დაუკავშირა საერთაშორისო პოლიტიკურ მოძრაობას, აყალიბებდა ორგანიზაციებს და ზრდიდა მასებს ინტერნაციონალურ სოლიდარობის პრინციპების მიხედვით.

4. დღეს საერთაშორისო სამოქმედო ასპარეზზე რემედას-ის მუშაობა მიმდინარეობს კაპიტალიზმის ნაწილობრივ სტაბილიზაციის პირობებში. ამავე დროს სწარმოებს შეუპოვარი კლასიური შეტაკებები, (6 თვის განმავლობაში—ინგლისის სამთამანდო მუშების გაფიცვა, ევროპის მსხვილ სამრეწველო ცენტრებში მუშათა დემონსტრაციები, ვენის ამბები 1923 წ. ივლისში) მთელ რიგ რევოლუციონურ მოძრაობათა ევროპის კოლონიალურ, თუ ნახევრად კოლონიალურ ქვეყნებში, (ჩინეთი, ინდოეთი, სირია, მაროკო, ეგვიპტე) სადაც თარეშობს თეთრი ტერორი.

5. მიმდინარე წლის 3/ნახევარის სტატისტიკური ცნობა თეთრი ტერორის მოძრაობის შესახებ 37 ქვეყანაში ასეთია:

დახვრეტილია 3713 რევოლუციონერი
დაჭრილია 9.773 „
დაპატიმრებულია 33.282 „

მთელი ამ ხნის განმავლობაში წარმოებულია 19.000 ჩხრეკა და აკრძალულია 1.260 ორგანიზაცია. პოლიტიკურ პროცესების რაოდენობა გაიზარდა 1000-ით; 2850 კაცს სიკვდილით დასჯა გადაუწყდა. თეთრი ტერორის მსხვერპლის სანიმუშო ქვეყნად დღეს ითვლება ჩინეთი, სადაც მიმდინარე წლის პირველ ნახევარში:

დახვრეტილთა რიცხვი უდრის 2.366
დაჭრილთა 3.906
დაპატიმრებულთა 10.000
სიკვდილით დასჯილთა 2.688

ევროპის ქვეყნებში, მარტო ბულგარეთში დახვრეტილია-213, დაჭრილია-810, ხოლო დაპატიმრებულია 2000 რევოლუციონერი.

„დემოკრატიულ“ გერმანიაში დაჭრილთა რაოდენობა უდრის 300, ხოლო დაპატიმრებულია 100-ზე მეტი. უნდა აღინიშნოს, რომ უმრავლესობა ამ ცნობების ამოღებულია თვით ბურჟუაზიულ პრესიდან, სადაც თეთრი ტერორის „მოღვაწეობის“ შესახებ ცხადია გაცილებით მცირე ცნობები მოიპოება. აშკარაა რომ ნამდვილი

რაოდენობა დაჭრილთა, დასჯილთა და დაპატიმრებულთა მეტი იქნება.

6. თეთრი ტერორისა და კლასიური იუსტიციის მოქმედების გაძლიერება ბუნებრივად აყენებს რემედას-ის წინაშე, ამ უკანასკნელის მოღვაწეობის გაძლიერების აუცილებლობას. რემედას-ის მუშაობის გაძლიერებას იწვევს ის გარემოებაც, რომ ბურჟუაზიულ ქვეყნების მიერ წამოწყებული სამხადისი ახალ ომის პირობების შესაქმნელად, რომელიც მთელი თავისი სისასტიკით, უწინარეს ყოვლისა მიმართული იქნება ს. ს. რ. დიდი კავშირის წინააღმდეგ. ამრიგად რემედისის მოღვაწეობა ხელს შეუწყობს ბურჟუაზიულ ქვეყნებში მებრძოლ პროლეტარიატს, როგორც მატერიალურად ისე მორალურად და საგრძნობლად ხელს შეუშლის იმპერიალისტურ მტაცებლებს სისრულეში მოიყვანონ თავიანთი ბნელი განზრახვები ახალი მსოფლიო ომის წამოსაწყებად.

7. ბურჟუაზიულ ქვეყნებში მომქმედი რემედას-ის მოძმე ორგანიზაციებში ინდივიდუალურ წევრთა რაოდენობა უდრის 40.000, ხოლო კოლექტიური კი-2.500.000.

8. რემედას-ის მოკავშირე ორგანიზაციები მზად არიან და პირველ რიგებში სდგანან ოქტომბრის რევოლუციის 10 წლის თავზე.

ა) ის თავის რიგებში ითვლის 4 მილიონ წევრს, რომლიდან 39 პროც. შეადგენენ მუშები, 17,5 პროც. გლეხები, 17,7 პროც. მოსამსახურეები, 6 პროც. სამხედროები, 6,4 პროც. მოწაფეობა 3,4 პროც. სხვადასხვა.

ბ. რემედას-ი პოლიტიკურ პატიმრებს დახმარებას უწევს შემდეგნაირად:

1925 წ. 1.814.673 მან
1926 წ. 911.729 „
1927 წ. 9 თვის განმავლობაში 564.330 „

გ) რემედას-ი პოლიტპატიმრებს დახმარებას უწევს უწინარეს ყოვლისა საშეფო ორგანიზაციების საშვალეებით. შეფების წერილის რაოდენობა წლების მიხედვით ასეთია:

1942. გადაგზავნილია 980 წერილი. მაღებულთა-95
1925 წ. 1.970, 180
1926 წ. 2.105. 270

როგორც ვხედავთ საზღვარგარეთ გადაგზავნილი წერილების რაოდენობა გაცილებით მეტია, ვინემ იქადავნილებული. ეს აახსნება იმ გარემოებით, რომ ძნელია ციხეებში წერილების გადაცემა, ამიტომ ჩვენი მუშაობა სრულიადაც არ უნდა იქნეს შენელებული, პირიქით ის უნდა გაძლიერდეს შესაძლებლობის მაქსიმუმამდე, რათა ჩვენი საშეფო მუშაობა დადგეს მკვიდრ ნიადაგზე.

დ/ რემედას-ი აწარმოებს მშრომელთა მასების აღმზრდელობით მუშაობას ორგანიზაციებში კამპანიების, საღამოების გამართვის, კლუბებსა და ქოხ-სამკითხველოებში და კურსებისა და წრეების 'აშვალეებით. რემედას-ი აწარმოებს ენერგიულ მუშაობას ამ მიმართულებით, წრეებში საუბრის და კიოხვის ჩატარების გზით, ამ მიზნისათვის ის იყენებს პრესას და უმთავრესად ეყრდნობა საშეფო მუშაობას.

9. რემედას-ის წინაშე უახლოეს მომავლისათვის წამოჭრილია შემდეგი ამოცანები:

ა/ მუშაობის საზოგადო მეთოდებზე გადასვლა ადგილების თვით მოქმედებაზე გადასვლით, ფასიანი აპარატისა და სხვა ხარჯების შემცირებით.

ბ/ რემედას-ის, ორგანიზაციებში რაც შეიძლება მეტი წილი გლეხების ჩაბმა.

გ/ გაძლიერებული უნდა იქნას რევოლუციისათვის მებრძოლთა დახმარების საქმე. რემედას-ის მატერიალურ ღონისძიებათა გაძლიერება. საწევრო გადასახდთა და შემოსავლის უნაკლოდ შეკროვების საშუალებით.

დ/ გაძლიერებულ იქნეს რემედას-ის ორგანიზაციების მოღვაწეობაზე საზოგადო კონტროლი.

ე/ აღებული იქნეს კურსი რემედას-ის წევრთა ინტერნაციონალურად აღზრდისაკენ, რათა აწეული იქნეს პოლიტიკური დონე რემედას-ის ორგანიზაციის წევრთა შორის.

ვ/ მიღწეულ იქნეს რემედას-ის და სხვა ნებაყოფლობითი ორგანიზაციების დაახლოება.

ზ/ ყოველმხრივად ხელი შეეწყოს საბჭოთა კავშირში გადმოსულ პოლიტ-ემიგრანტებს, რათა ისინი ჩაბმულნი იქნან რემედას-ის აქტიურ მუშაობაში საერთაშორისო ოქტომბრის მოსაპოვებლად.

ზემოთ ჩამოთვლილ საშუალებათა მიღწევით ჩვენ შევასრულებთ უდიდეს საქმეს, საერთაშორისო მებრძოლ პროლეტარიატის წინაშე. რემედას-ი არის მსოფლიო წითელ ოქტომბრის მაგარი ზურგი. ეს უნდა გავამართლოთ საქმით. უნდა დაუმტკიცოთ ჩვენს უცხოელ ძმებს, რომ ჩვენ მზად ვართ დავებმაროდ მათ რევოლუციის მოსაპოვებლად.

საქ. რემედას-ის ცენტრ. კომიტეტი.

ცირკულიარულად.

ტფ. კომიტ. ყველა საოლქო, სამაზრო და რაიონულ კომიტეტებს

მიმდინარე პოლიტიკური მომენტი მრავალ გადაუდებელ ამოცანებთან ერთად ჩვენს წინაშე აყენებს საბჭოთა კავშირის თავდაცვითი მუშაობის წარმოების აუცილებლობას.

საბჭოთა კავშირის მიმართ მტრულად განწყობილი ბურჟუაზიული სახელმწიფოები თავს უყრიან თავიანთ ძალებს და ემზადებიან ახალ საერთაშორისო ომის ცეცხლის დასანთებად, რაც საფრთხეს უმზადებს ჩვენი ქვეყნის მშვიდობიან აღმშენებლობას.

საბჭოთა კავშირის პროლეტარიატი ქვეყნის თავდაცვითი მიზნით აშენებენ თვითმფრინავებს: „ჩვენი პასუხი ჩემპერლენს“ „საკო და ვანცეტი“ და სხვ.

რემედას-ის საქ. ცეკა მოგაგონებთ, რომ აღნიშნული მიზნისათვის ყოველგვარი ფულადი საშუალებათა შეგროვება ევალება „თავდაცვა ავიოქიმიის“ საზოგადოებას.

წინადადება გეძლევათ ავიოქიმიის ორგანიზაციებთან

შეთანხმებით გააძლიეროთ რევოლუციისათვის მებრძოლ ამხანაგებისა და კაპიტალის ციხეებში მოქცეულ რევოლუციონერებისათვის დახმარების შეგროვება.

საბჭოთა ქვეყნების მტრებისათვის საუკეთესო პასუხი იქნება რემედას-ის რიგების განმტკიცება. რის გამო ყოველ მიტინგებზე და კრებებზე მოწყობილ, როგორც ჩვენი ორგანიზაციების, ისე სხვა ორგანიზაციების მიერ ახსნილ-განმარტებულ იქმნეს რემედას-ის ხაზი, საშხედრო საშიშროების საკითხში, რათა მშრომელთა ყურადღება მიქცეულ იქნეს რევოლუციისათვის მებრძოლთა დახმარებისაკენ.

ყოველ ცალკე შემთხვევაში კონკრეტული ნაბიჯები შეთანხმებულ იქნეს ადგილობრივ პარტიულ და პროფ-ორგანიზაციებთან.

საქ. რემედას-ის ცეკას
პას/მგ. მდივანი ალ. ქოიავა.

საქართველოს რემედას-ის გამომცემლობის ფონდის გასაძლიერებლად ც. კ. სალაროში ხუთ-ხუთი მანეთი შემოიტანეს შემდეგმა ამხ.: ვანო სტურუამ, მიხა ჩოდრიშვილმა, ნ. ალაჯალაოვამ, ივანე ვაცეკიმ, ალ. ქოიავამ, ა. მუავიამ და პ. აფხაძემ.

აღნიშნული ამხანაგების მიერ ამავე მიზნით ამ დღეში პრესის საშუალებით გამოწვეულნი იქნებიან მთელი რიგი ამხანაგები.

რემედას-ის საოლქო, სამაზრო და რაიონულ კომიტეტებმა მხურვალე მონაწილეობა უნდა მიიღონ ამ კამპანიის ჩატარებაში.

ჟურნალ „რემედას“-ის რედაქცია

რედაქტორი: საკელაშვილო კოლმეია.

დაიბეჭდა

დ ა

ა ე

დღეებში

გადაეზავენება

— რეპერტუარის ყველა სოლო, სიმფ. და რაიონ. კომპოზიტებს —

უმადები ახალი გამოცემები:

1. თანამედროვე პოლიფონია	კ. იულსკი
2. გენერაციის ჩესპულოვა	ლ. გოლინსკი
3. სპარსეთის შაჰის პეიზაჟი	ი. შახინი
4. რბილ სტრუქტურა მკვიდრ
გლეხები	ა. აბრამოვი

საქ. რეპერტუარის ს. პ. გამოცემლობა.

ჟანარი 30 კაპ.

